

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijk en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

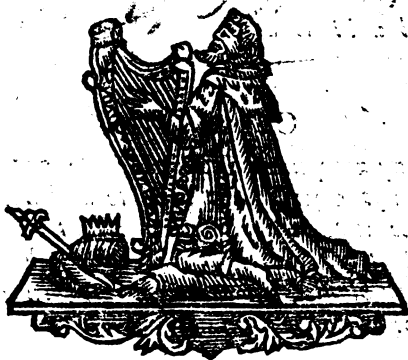
XN.06018. —

G E E S T E L Y K E
G E Z A N G E N
E N
G E D I G T E N ,

By verscheidene Gemoets gestaltens, dog
meest op de verwagting van des Heren
volk te zamen gestelt

D O O R

A D R I A N U S V A N O V E R S T R A T E N .

T E R O T T E R D A M ,

By A D R I A N U S D O U C I , Pieters-zoon,
Boekverkoper op de Meent by de oude
Schotse Kerk , 1738.

PSALM CXIX: 54.

*Uwe inzettingen zyn myne Gezangen geweest,
ter plaatze myner Vreemdelingschappen.*

JEZ. XXIV: 16.

*Van het uiterste eynde der aarde hooren wy
Psalmen, tot verbeerlikinge des Regtvee-
digen.*

ROM. XII: 12.

Veiblyd u in de hope.

OPENB. V: 9.

*Ende zy zongen een Nieuw Liedt; zeggende,
Gy zyt weerdig dat boek te nemen, ende
zyne zegelen te openen: Want, Gy zyt
geslagt, ende hebt ons Gode gekogt met
uwren bloede, uit allen geslagte, ende tale,
ende volke, ende natie.*

A A N D E N H E I L B E G E R I G E N L E Z E R.

Ik zal van * goedertierenheid ende regt zingen: zo getuigde die † lieflyke in Psalmen Israëls; ter tyd hy lust vond om verstandelyk te handelen in den opregten Weg. Des Heren Kinderen die zingen in navolging van dien Man Gods, ook nog wel eens van goedertierenheid ende regt; Immers

A. van GOEDERTIERENHEID geschiedt zulks: (a) Wanneer zy de goedgunstigheiden Gods tot het hooge voorwerp van hunne stille geloofs verheffinge, eerbiedinge, en verwonderinge stelle; getuigende des door hert en monde: ‡ *Hoe dierbaar is uwe goedertierenheid, o God!* (b) Wanneer ze in 't vrye van des Heren gunst zig ingeleid vinde, en door die gevoelige bezeffing opgewekt werde tot een verwydert vertrouwe op Gode ende zyne Goedertierenheden; zo dat hunnen uytroep tot hem is: ¶ *Ik vertrouw op uwe Goedertierenheid, myn herte zal zig verheugen in uw heil, § ik zal den*
* 2 Here

* Ps. 101: 1. † 2Zam. 23: 1. ‡ Ps. 36: 8. § Ps. 13: 6.
§ Ps. 25: 10.

Aan den Heilbegerigen

Here zingen, om dat hy aan my wel gedaen heeft.

(c) Wanneer ze onder bezadigde goedkeuringe, en juiching hunnes herte, alle de daden en paden des Heren, voor *Goedertierenheid en waarheid* verklaren, en die des wegens schattende voor *beter dan het leven* :

waar voor hunne * *lippen den Here pryzen.*

(d) en wanneer ze in de veelheid des verdriets, en onder hunne noden en treurigheden, zig pogente vermoedigen in de God hunner goedertierenheid, en dus tot des Heren roem nog sprekende getuigen wenschen te zyn, dat ze hem by name en bevinding kennen, als een God die † *zyns volks deel verwiszelt*, en des ook hunnen weedom wel in vreugde galmen veranderen kan, zo dat schoon'er golven en baren over hunnen hoofden gaan, zy nogtans moet houden, bewust: ‡ *De Here zal des daags zyne Goedertierenheid gebieden, ende des nagts zal zyn liedt by haar zyn; het gebed tot den God hunnes levens!*

B. Maer gelyk van GOEDERTIERENHEID zo zingen des Heren Gunstgenoten, in des Davids navolginge hier op der aarde ook wel van RECHT; Ja gewiszelyk: (a) zy zingen van *recht*. wanneer ze onder een uyt-nement welgevallen en byzonder genoegen,
alle

* PL 63: 4. † Mich. 2: 4. ‡ Pf. 42: 9.

L E Z E R.

alle die deugtryke en beschrevene * *regten* van Gods mond met hunne lippen vertellen mogen. (b) zy zingen van *regt*, wanneer ze in erkentenis van des Heren vlekkeloze rechtvaardigheid, de gerigten Gods voor goed keuren; *lovende den Here* van wegen *het wreken der wreke!* overtuigt: Dat de † *grimmigheid des menschen Gode kan-loflik make*. (c) zy zingen van *regt*, wanneer ze de zoenen Kroon-regten des Heren Jezu, in deszelfs God verhogende noodwendigheid, onder gevoelige gemoetsbeweginge, en met verwonderinge hunner zielen beschouwen; en dus op die beschouwing wel eens een liedt ter ere uytgalmen, zo dat 's Heylands verheffingen in hunne kelen zyn, en'er togtelike verzugtinge in den Geest opryze, dat de krone op zynen hoofde bloejen mag: verzoekende te dien einde voor de Zalomo de ‡ *duyzend Zilverlingen*; en getuigende: ¶ *o God! geeft den Koning uwe regten, § ende uwe Gerechtigheid den zone des Konings*. (d) en eindelijk zy zingen van *regt*, wanneer ze die loflike lust in hunnen gemoede vinde, om het regtmatige welbehagen Gods te mogen betragten; keurende het met den regtveerdigen voor † *ene blydschap regt te doen*; en om

* 3.

met

* Ps. 119: 13. † Ps. 76: 11. ‡ Ps. 132: 18.
 § Hoogl. 8: 12. ¶ Ps. 72: 1. † Spr. 2: 15.

Aan den Heilbegerigen

hunner * *monde Wysheid* te vermelden, en met hunne † *tonge* het *regt* te spreken. Zo dat ze gewillig zyn om te wandelen in alle de Geboden ende regten des Heren onberispelyk: want, zy vinden zig overreed hoe ¶ *Welgelukzalig die zyn, die het regt onderhouden; die 'allertyd gerechtigheid doen!*

Wie die des Heren vreze toegedaan is, bevest de betamelikheid van zulk een zingen niet? 't zy dan dat men dit zingen van Goedertierenheid en regt begrype te geschiede, door het verkryg van die vereiste hoedanigheden, in de gestalte des gemoets nodig, om met den gehelen wandel te doen zien, dat we Gode wenze te stellen tot het hoogste onzer blydschap! in dien zin, leggen we onder ene eeuwigduirende verpligting, om onophoudelik van goedertierenheid en regt te zingen. Of 't zy dat men dit voor gemelde, tot de eigentlike gezangen der Godlievende zielen betreklik maakt; als bestaande: in die Godsdienstige oefeninge, waar door ze langs zekere ordere, of in hunne eenzaambeden, of nadergezellig, onder het buigen en heffen hunner stemmen, de gemoets bewegingen poege tot ene zalige stilte te verwekke, en vervolgens te verwyderen in, en ter ootmoedige vermelding van allen des Heren heilige handelen.

* Ps. 37: 30. † Luc. 1: 6. ¶ Ps. 106: 3.

L E Z E R

zingen, en pryswaardige wegen. Zynde zo een eerbiedig zingen, niet alleen 't byzondere voorregt, maar ook ene gezegende verpligting voor de Godzalige zelfs hier reeds op der aarde. 't Is waar dat zy alle, de gave des gezangs niet hebben; maar hier geldt het zegge dat iemand eens van hunnen lust tot boedvaardigheid getuigde: *al zyn zy zonder tranen, ze zyn egter niet tegen de tranen.* Dus mogen de heilbegerigen ook nooit de heilryke gezangen wrake, al schoon zy buiten de gestalte, of zonder de gave des gezangs zyn: want de ondervinding leert hier immers, hoe men deze gave kan opwekken; en dat een bezadigt luisteren zyn zonderling nut heeft. En hoewel de benede Kerke zelfs nu onder de heugeliker bedéling des nieuwen Testaments meerder gezigte van weedom dan van lof verleent; zo weet men nogtans, dat'er zo wel treurliederen dan zegezangen zyn: behalven dat'er zig nog altoos Goddelike goedertierenheden opdoen, tot welkers roem men tejuichen hebbe, of Goddelike regten wier uytnemende beschouwingen men wel met vrolike galmen vermengen mag. Trouwens de lauwheid, ende den kwyn, van 't ondermanige Zion, moet al zingende ons verlangen opwekken, na ene juichende schare,

Aan den Heilbegerigen

die ons al zingende verwagten! om zonder onze gebrekkige Lieder den Hemel te baat te roepen, daar de hoge lofgezangen geen stoffe nog cieraad missen: als op welkers geluit gevende vrymoedigheden, des Heren heiligheid, voor altoos zal geschreven staan!

By aldien deze geringe, en weinige bladen, die we hier den heilbegerigen lezer aanbieden, enige aanleiding kunnen geven, om also van goedertierenheid en regt te zingen, zo zal Gode gezegent zyn eer, den naasten zyn stigting, ende den Opsteller zyn einde bereiken. Ik hebbe van dit bundelke gedigten, ter voorberigt niets byzonders te melden, dan alleen dat de klinkletter E daar niet smeltende in voorkome, schoon zulks nu doorgaans in gewoonte is, maar alhier nagelaten, op dat min wetende onder 't lezen of zingen, niet zouden denken, dat'er een lettergreep te veel stinge. Ondertusschen Godzaligen kunt gy ligtelik bevroeden, dat deze eenvoudige gezangen tot uwer opwekking ten voorname dienen: en zou het niet? wie dog zal een liedt den Here zingen in een vreemd land, dan die deze zalige verwagting voor zig, op gronden te gemoete zien? Wie zal de Goedertierenheden en regten des Heren roemen,

L E Z E R.

men, dan die, wier heilstaat zy bedoelde, voor den aanvang van de stofkens der wereld? zynde doe reeds werkzaam voor u, om de grondslag van hare eeuwigeliefde, en uwer blyde gezangen, onberouwelijk te beramen! Ja, wie zou des Heren lofikheden uyt spreken, dan gy myne vrienden, die ondervinden kunt, hoe zyne ** Goedertierenheid is geweldig over u*, ende de waarheid des Heren in der eeuwigheid is: zullende ook eerlang ten zynen pryze, uwe zo zegenryke lof-liederen eens in de boven Kerke uytgalmen; daar, daar gy in den volsten zin, *† zingen zult van de wegen des Heren*, om dat'er de heerlijkheid des Heren groot zal zyn! daar, daar uwe kuisze gezangen, als enen goeden wyn, na't egte voorwerp van uwen lof, zullen uytgaan: want, vorst Jezu zal'er zyn *‡ regt doen rusten tot een ligt dier volkeren!* daar, daar gy eindelijk uw nederig zingen niet meer met de tranen uwer bekommelingen besproejen zult, maar u uytgevoert vinden in een land van *§ overvloedige Ververszing!* en dus niet meer liggende als tusschen twee *§ rygen van steenen*, in 't midden van den diepen weedom; nog hoevende te zugten in dit *‡ land*

* 5

des

* Ps. 117: 2. † Ps. 138: 5. ‡ Jcz. 51: 4. § Ps. 66: 12
§ Ps. 68: 14. † Jcz. 30: 6.

Aan den Heilbegerigen

de angst ende der *benauwtheid*; nemaal ge-
bragt in den blyden en lustigen paradys He-
mel, omringt met * *vrylike Gezangen van be-
vrydinge*! zullende uw ewig in uwen God
verkwikken, en in de hoogheid zynes naams
verheugen, also hy de weerglans van zyne
Majesteid op uwe liederen zal doen stralen,
en gy zyn † *wagenen* zien zult *twemaal tien
duyzent, de duyzenden verdubbelt*, ende de *Here
onder ben*, een *Zinai in heiligheid*! waar door
ge dan ook onder uwe verruimde en beza-
digde Throon- zangen ¶ *der moeite vergeten*,
ende harer gedenken zult, *als de wateren die
voorby gegaan zyn*. Amen, Jehovah doe
alzo!

* Pl. 32: 7. † Pl. 68: 18. ¶ Job 11: 16.

In Rotterdam

3 Desember

1737.

A. V. OVERSTRATEN.

OP

OP DE UITGAVE VAN DIT DIGT- EN ZANG WERKJE.

Klein Boekje gā doorwandelt Nederland,
Vind smaad en hoon, met veler tegenstandt;
Weest des getrooft: want, een melaatze hand
Heeft u geschreven.

Gā dringt alleen in 't hert van 's Heren volk,
En meld haar iets, van 't geen dat boven wolk
Is weggelegd, voor die hier in den kolk
Van wanspoed leven.

Vermindert hunnen druk, en zegt tot haar
Geen Liergezang van Flakkus of Pindaar,
Maar 't heilgejuig van een verblyde schaar
Komt u te wagten;

En schoon gy nu op 't tranen voedzel leeft,
En in het woest van deze wereld zweeft,
Den Hemel die geen rampen meer en heeft,
Zal 't al verzagten.

3 Dezemb.
1737.

A. V. O.

BLAD.

BLADWYZER.

A.

Zugt om des Heren Jezus zoen gunst.
Ag hoe lange o myn Hoeder! Pag. 62
Gods oog en toezigt ter vermoediging.
Alwetent oog Gy ziet wie dat my drukt!
106

Lyk-tranen op N. N.
Aanvallig hert dat my het treuren leert, 147
Op 't opwekkelyk zingen van een Vogeltje.
Aardig beesje, nobel kwantje; 125

D.

Bede - Dags - klagt.
De Bede - dag genaakt en is reeds uitge-
schreven, 5
De Gezogte en Verwagte Stad.
Daar is een zalig Vorst die heeft tot zynen
pryzen, 20
Des Christens Zwanen zang.
Daar is geen leven nu voor handen meer,
127
Nagedagtenis eenes regtvaardigen.
De nagedagtenis, 139

E.

Op de van God geliefde Weduwe M. W.
Een Weduwe, maar die haar man in 't le-
ven had, 138.
Ter

B L A D W Y Z E R.

F.

Ter gelegenheid van 't opwekken uit den Slaap.

Fakkel die gestadig schynt, 94

G.

Innige prysstelling op de Gemeenschap Gods.
Gun my by u te zyn, 114

H.

Bede - Dags - Zugt.

Heer Jezu ryke Vorst na uw mildadighe-
den, 12

Vertrouwende toevlugt tot Gode.

Hemels oge zult gy doge, 28
Ziels toevlugt tot Gode.

Heb dank myn Vorst, heb eer en prys, 57
Alleenprake op 't begin des Jaars.

Het jaar myn ziel is weer ten end. 73
Des Heren Jezu trouwe vermeld.

Hoe zal ik best myns Herders lof uitbrom-
men? 129

't Misbruik van Gods Woord.

Hoe is 't myn ziel, gy schynt nog weinig-
te bezeffen? 88

I.

Stilheid in den Here.

Immanuël die stilheid vond. 43
Do

BLADWYZER.

De keuze des Verbonds.

Jehova God, 't zy met myn hert geschre-
ven, 59

't Knegtelik genoegten in des Heren dienst.

Ik ben uw knecht en luister na het spre-
ken, 104

*Op de zekere verwagting van des Heren
Volk.*

Is 't waar of vals dat ons den Hemel zal, 153
K.

Aanleiding ter Gezegende begeerte.

Kom Zïoniten, kom, gā zweeft op He-
melwieken, 122

L.

Gods Vrye roeping erkent.

Let nu myn ziel eens op die stant, 93

M.

Bede om bevryding van 't zondig eigen.

Myn Heiland die myn wegen ziet, 65

Op de verwaande blydschap die feilt.

Myn vrint gy zegt ge hoort tot ziont' huis, 82

Lust tot opregtigheid.

Myn ziel verliest op Jezu levens-fap, 84

Afzyns - smerte.

Myn levens zon hoe ver zyt gy gewe-
ken, 111

Opwekking ter zalige Waerdeering.

Myn Vorst is nu in zyn verheven
stant, 120

B L A D W Y Z E R.

Heilryk Hemel Lodt van Mejuff. M. W.
Maria zyt gy dus na uwen Heer gewer-
ken!

133

N.

Ziels Worstelingen.

Neen-loze vyand, neen ge zult niet zege-
pralen,

53

Kommerloze berusting in Gode.

Na leg ik my te dezer stond,

98

O.

Zugt om de volle goedkeuring van Gods besluit.

O Bly Besluit had gy gebaard!

37

Verlangent witzigte na 's koning Heerlikheid.

Op logge Ziel blyft langer niet aan 't
Stof,

32

Ziels-Verzughtingen.

O Liefde Zee! Wie kan u diepte peilen?

46

Gemoets-Bede om weekmakende Genade.

Ontfermer zonder fout,

96

Afkeer van 's werelds wisselvallige Liefde.

O Grondeloze liefde! ewig diep!

102

Ter Gelegentheid van 't Wonder Gods.

Onwederstaanbre magt, in staat om t'allen
tyden,

149

V.

*Gevoelige verwondering over de Grootheid
van Gods Genade.*

Verwondering zo hoog ten top van eer ge-
stegen,

33

BLADWYZER.

Grond-reden voor den den Wens na ontbinding.
Vraagt gy wat my op heden opwaarts
leid, 86

W.

Twee spraak ter zelfs beschuldiging.
Wie strengt myn dierbre zucht die onder
veel gebreken, I
Afhanging van des Heren Jezu sterkte.
Wie rigt zyn-eige wegen? 100
Verheffing van Jezu Gadeloze trouw.
Waar na myn hert zig henen wend, 108

Z.

*Noodwendige schaamte, by de Verandering
des jaars.*
Zo snel de tyd, zo vlied myn leven
heên, 69
Bekommering voor Geestelike dodigheid.
Zoud gy my dan nu gans en gaar bege-
ven, 81
*Op de heilryke zaligheid van 't zalige boven
Leven.*
Zoet Gezelschap voor den throon, 116

GEESTE.

GEESTELYKE GEZANGEN

EN

GEDIGTEN.

TWE-SPRAAK TER ZELFS BESCHULDIGING

Tusschen Ziel en Lighaam wegens gebrek
van stille Meditatie met Gode.

Z I E L E.

Wie stremt myn dierbze zucht die onder
veel gebreken /
Mijn stadiglyk belet den hoofsde optre-
steken /
Draagt gy elendig lof die schuld door 't zondig
stof /
Trekt gy myn togten steeds van Jesu reinen lof

L I G H A A M.

Ontwaak maar laauwe ziel / en wend u na den
Here /
Ten eind' hy dezen pligt in uwen zucht vermere ;
Ag!

4 GEESTELYKE GEZANGEN

Ag! dat uw spzake was een smeken om zyn lig/
 Op dat gy van zyn wil gezegent wierd betigt:
 Daarom ontbald gy my in myne eenzaamheden/
 Wanneer ik mynem tyd door Gode wil besteden;
 Zo dat gy oorzak zoudat ik niet jammerklagde
 In Jesu liebe dienst / moer treuren op myn wagt:

Z I E L E.

Maar hoe betigt gy my / daar gy uw trage le-
 den /

Zo dikwils overloos gebruikt in den gebeden:
 Want / als ik mynen wens wil heffen door de
 lugt /

Op welkert my uw trage die bittik met my zigt;
 En vind ik my gehagt tot ik alleen gespreken /
 'k kan u ter nauwernood meer tot den pligt ver-
 wekken.

Hoe klaagt gy dan van my daar gy het zelf-
 zeyt /

Die uwen pligt verzuimt / waar toe u ziels ver-
 wipt?

L I C H A A M.

Ag! Ag! myn waarde ziel / Ik weet ik moet
 my schamen /

En dat ik niet en doe / het geen my zoer be-
 men /

Maakt docht dat ik in alle my zens aan u on-
 last /

De banden die ik zigt vastadig houden vast /
 En trekken na de laagst; die zyn my ook tot
 smerte /

Zo dat wanneer gy klaagt van't bidden zonder
 herte;

Dan

Dan bind ik my; bereeft: aan en myn lust en
moed /

De kragt zigt uyt myn hand / den peker uyt
myn voed :

En als Jehovah God u wederom komt roepen /
Dan werd een nieuwen Geest in al myn leden
herboren.

Z I E L E

4 Zy zo / maar waar van daan / dat gy dan
telkens nog /

Ik / in myn dienstbaarheid gedaagt zo leem en
log ?

L I G H A A M.

8 Weet myn lieve ziel : be zikt heeft my vatne-
men /

Het geent den Hemeling / en zelfs hier wet aan-
vromen

Gestadig eigen is / en dat ik niet bezie

Al schoon het blyft myn lust / myn hoogste doel
en wilt.

Z I E L E

Betweent het evenwel en laat my u verhoopen /
Dat gy u niet genoeg in alles komt te kwyten.

L I G H A A M.

Dog ziele / ik moet nog / eens klagen op myn
beurt /

Ook over uwen zucht die billik met my treurt ;

8 Ja myn hals Vriendin ! Myn lieve gezellinne /

Die ik dus langen tyd / gehuisvest heb van bin-
nen :

4 GEESTELYKE GEZANGEN

Daarom onttrekt gp u als ik m'n handen hef /
 En met m'n kniën buig; zo dat ik niet bezef /
 Ik nebens mp in 't juk dat wy te zamen dragen /
 Wes gp mp reden geeft om over u te klagen :
 Helaas ! m'n treurig hert dat mp alweert ver-
 laat /
 Waar doo? ik m'n plicht bezigten zonder baat ?

Z I E L E.

Den inbloed die u wekt / moet gp van mp niet
 wagten /
 Of anders heb ik niet aan u m'n lighaam's
 krachten /
 Als dat gp mp verboert doo? dwaze prèr zigt /
 Waar voo? ik d'ongena van koning Jezu dugt ;
 Die nimmermeer gedooft dat men z'n werk
 zou honen /
 En nergens heeft beloofd de eigen kragt te kro-
 nen.

L I G H A A M.

Geest gp mp dan alleen de schuld van al 't ver-
 zuim /
 En vind gp u gestelt in alles even ruim :

Z I E L E.

O Meen ! ik erkent m'n plicht / om nebens u te
 leven
 Doo? den Immanuel / en met den zugt te zwe-
 ven /
 Op z'nne levens kragt / die ons z'n gunste bied /
 Tot inbloed van 't Belooft / en dat gp zegen hiet /
 En meent op zo een tyd alleen van mp r'ont-
 fangen /
 Dat moet m'n innig oog van Jezu lief erlangen /
 Ter

Ter tyd die goede Doofst zyn Scepter tot my
 strekt /
 En door zyn vyde gunst al myn vermogens wekt.
 Maar nu daar is myn schuld / ik moest dit
 meerder zoeken /
 En in Gods mogentheid / my nederig verkloe-
 ken :
 Want / laas die zonde-daat is myn verzuim ge-
 weest /
 Dat ik niet meerder zigt om d' inloed van zyn
 Beest.
 Nog hoort myn Wederhelft / houd moed God
 zal 't vergoede ;
 Wy zullen nog hier na / tot roem van 's Heer-
 lands bloede ;
 eens zonder vlek of schuld / in d' hoge heerlijkheid /
 Elkanderen niet meer verstrekken tot verwyt.

BEDE-DAGS-KLAGT.

D E Bede-dag genaakt / en is reeds upt-
 geschreven /
 Om door des lands behoud Jehovah eet te ge-
 ven ;
 En tessen met een zigt te komen tot zyn Troon ;
 Een eind by onzen schuld aanschouwen in den
 Zoon :
 O Liefderlike God ! wien's Ogen nimmer slapen /
 Op ziet waar aan dit land zig treurig gaat ver-
 gapen /
 Ter kwetzing van uw regt ; uw Oog aanschoud
 den schuld /
 Die uw lankmoedigheid dus lange heeft geduld.

6. GEESTELYKE GEZANGEN

De Magten die tot nu / op uw bevel regeren /
 Belasten ons den zigt na uwen troon te kieren ;
 Om met een waars boed tot 's lands behouden is /
 Te smeken om ons heil / dat in uw handen is.
 O Rotze wil ons niet als tot een oordeel gonden !
 En die dit bys land uw Wondzen woud ver-
 konden /
 En leeft nog met uw gunst / die ons een traan-
 bloed /
 Kunt kleinsen uit het oog / ter ongebeinsde boed.
 Doe dit Gemene-best / in zyne kindsche jaren /
 Zig vond in veel gehaar / behaagdent God te
 sparen ;
 In zonde vout den stant en trok het uit den slyk /
 Beschonk het met zyn gunst en maaktent spoed-
 dig rijk.
 En schoon de Overmagt eerst was in 's vband's
 handen /
 God slaakte nietem in zyn wreed geweld en bane-
 den ;
 Waar door 't onmagtig volk na 't plengen van
 den traan /
 En veel onschuldig bloed / in byzheid kwam te
 staan ;
 Ja met de Eithet schaar zig Tempelwaarts
 moog wenden /
 Om hunnen bypën zigt met lof tot hem te zen-
 den ;
 Die na zyn wys bestel den vband steeds met
 schand /
 Berooft van zyn schat en smakte in dit land
 Dat in den lagen staat / in geen gebante smoozdes
 Maar steeds gebelligt wierd langs wondzen die
 men hoorde /
 En door Jehovah's magt / en tot des vband's spyt /
 In dit geringe land gesont zyn bereyde.
 Maar

Maar zie d'ondankbaarheid / die Gode werd
bewezen /

En in die vageslagt zo wistbaar is te lezen;
Waar door des Heren trouw zo treurig werd ge-
hoord /

En zijne dierbze gunst nu onder ons niet woond.
En dat nu Heerlands bloey is treurig aan het
kwynen /

Wan ware glans berooft / naby om te verdoep-
nen:

Als niet de eernaad weg / men noem ons Ica-
bod /

Waar is ons ere kroon? de lustleerlike God!
Wie die den weedom treft / zou nu met Zege-
zangen /

Wan onzen jammerstaat / aan ene Kerke han-
gell /

Die aan haar glans berooft / geen luister meer
verleent /

En ter ontroering dient; wie die niet blijklyk wrent
Om 't zware ongeboel / die breegzelfke roede /
Wan Gods rechtvaardigheid; wiens herte moet
niet bloede /

Die met bezadigtheid eens van naby beschouwd /
De gronden die men legt / de hoop waar op men
houd.

Waar is de liefde Gods / die vorens met haar
stralen /

Als van de ware Zon / op Zion kwam te
baken /

En met een sterke gloed / deduisste Elst verligd /
Ter badelijk genot / waar booz de kwaetheid zwigt;
En door een illecebreus ding aan Jeau dienst doet
hangen /

Wet draughte in 't gemaet / met tranen op de
wanghen!

8 GEESTELYKE GEZANGEN

Strekt niet die hoge zucht vooz 't Zalig Op-
per lod /

Nu smadig ter verloopt / en hoon van Zions
God ?

Is niet Gods ware Drees als upt het hert ver-
bannen ?

Wanneer Dooft Jezu eens dees kerke zoude
wannen /

Moest hy het meeste volk niet als een enkel kalf/
Verstroepen in den wind van zyn verbolge straf ?

Wen eens d'eerbiedigheid op schalen wierd ge-
wogen /

Met heilighdoms gewigt / hoe zou vooz feders
ogen /

De lasheid van den zucht / gescheiden van het
waar

Der regte Heilwaardp / niet worden openbaar.
Opregtigheid wiet glans / dat vorens kwam te
blinken /

Is reeds haar luister kwijt / en jammerlijk aan
't zinken /

Zo dat dees blanke deugd / niet meer gebonden
word /

Waarom het treurig oog nu billik tranen sloot.
Genoegzaamheid in God te stellen met verblyden/
Waar dooz de wereld daalt en 't schepzel sta ter
zyden ;

Die kostbze Wondersteen / die 't bitter maakt
tot zoet :

Hoe weinig is ons volk verliest op zulk een goed.
Op matigheid / op deugt / zo waart te zyn ge-
prezen /

Op waart in Nederland / maar laas het was
vooz dezen /

Wanneer men tot den djs als medicynen ging /
En gene wellust nog was binnen onzen kring :

Ter

Ter tyd doe haas en byood / het schoonste van
 den landen /
 Die gabe van Gods gunst / die byugt van onze
 handen /
 Wierd vooz den Dorst gezet / en dankelik ge-
 proeft /
 Daar nu dooz oberdaat een minder meer be-
 hoeft.
 De pragt van 't dwaze kleed tang om het lip
 gedragen /
 Greet duidelik genoeg ook reden om te klagen /
 Dat nu de nedzigheid werd allezing verkragt /
 Gedragen op de tong / maar niet meer in de dzagt.
 Is niet de luster van de waarheid weggeblo-
 gen /
 Word niet haar ed'le kragt na eigen zin gebogen /
 Geschikt / verdzaepd / geschoeld; ten blpke hoe
 de schuld /
 Verschoning vooz zig zoekt / en gene waarheid
 duid.
 De trotsheid van het hert / schoon vooz het oog
 verholen /
 De dwaasheid van den zugt die buiten God ga
 dolen ;
 Hoe weinig waakzaamheid word daar ontrent
 bespeurt /
 Hoe weinig word dit kwaad in Jezu bloed be-
 treurt.
 Gods indruk in 't gemoet met Achtbaarheid na
 buiten /
 Waar dooz dat lip en mond niet anders komt te
 uiten /
 Van 't geen betament is / en 't Zalig Woort
 beheelt ;
 Hoe weinig Zielen syn met zulk een schoon be-
 derf.

14 GEESTELYKE GEZANGEN

**Ag zondig Nederland! Ag woud gy 't hert nog
zetten!**

**Gumet een ware zugt / nog eens bezadigt het
Op uw behoudenis / en 't geen tot vrede dient /
Een kind Immanuel nog werd met u bezien.
Lankmoedigheid 't is waar / schynt u nu nog
te dragen /**

**Met ene mindering van vele zware plagen /
Van pest / van worm / en kwaart / die niet
uptwendig zyn ;**

**Maar og dit lauwte land dat voelt helaas geen
aan!**

**Der kwallen die geslaag / zo zwaar na binnen
gieten /**

**En tot ons zielen smert nu Zion 't herte klieven:
Die ziet nog werkt men niet / om dat men on-
gekoort /**

**Zoetboerig in den zugt treed in zyn lauwheid
voort.**

**Het zalig balzem-bloed dat Jezu liefde-wonden /
In u zo langen tyd derd druppen voor de zonden ;
Is van u ligt geagt / schoon 't enkel schulden
heeft /**

**Waar door ons deszelfs kragt zo spaarzaam
werd bedekt.**

**Oien smaad aan 't heil geklank van 't liefde-
bloed bezeten /**

**Moest u o Nederland ! moest u het hert doen
leven ;**

**Waar door gy onbewust / in uw bereetheid steekt /
En 't zo gelooze oog / geen wonen meer en leekt.
Ag woud gy nu ter tyd nog op uw gangen passen !
Of anders zal Gods waak u zekers vernas-
sen /**

**Gadlen gy zorgetog nu herte van hem wand /
Wagt zyne gunste niet / of is 't u onbekent /**

Hoe

Hoe zyn regthaardigheid met and're landen bede-
 En hoe zyn blinkent regt verwoeste hunne stede;
 Die van zyn Zalig ligten Gienaad zyn ontbloot?
 Zyn hoge Majesteit die tog geen volk verfloot/
 Dat teder booz hem leeft / die zal niet altoos
 dullen /
 Dat smading booz zyn gunst / dat ongeboel by
 schulden /
 Vermee'd'ren in een land / dat zyn lankmoe-
 digheid /
 Zyn liefde en zyn trou steeds hoord van tyd tot
 tyd.
 Nog wederspannig volk / wilt gy gern raad
 ontfangen /
 Weet dat gy nietemin my zalig doet verlangen;
 Om boven uwen schuld / te schouwen op een
 schoon /
 Het geen myn druppent oog zal krygen tot een
 loon:
 O Ja! hier is myn regt dat God my heeft ge-
 geven /
 Om na myn Vaderland met tranen heen te
 streven;
 Het zigt dat zyne gunst / my boven wec en
 ag;
 Gens hoeren in een stad die wec kan geen ge-
 klag.

14 Maart 1736.

BEDE-

B E D E - D A G S - Z U G T ,

Door zugt na ontbinding vermoedigt.

Heer Jezu ryke Doofst / na uw mildadighe-
den /

Stel dog myn wode zugt / eens met u zelfs te
vreden :

Want / werwaarts dat zy 't wend / zy bind in
't gansche rond /

Niets dat haar neiging boet / ag dat ze u eens
bond !

Dit barre land is vol van ramp en treur gezigten /
Wie zal helaas den wens / wie zal haar dog be-
rigten !

Dat eerlang eens myn oog dit nare zal ontgaan /
Wie boert my Hemel hoog / tot boven Zon en
Maan !

Kom aan myn waarde Ziel / 'k zal u een gozen
wippen /

Alwaar het levens ligt zig bind zo waart te
pypen ;

Dat doof geen duisterheid nog zonden werd ver-
spilt :

En daar uw hoop al vast kan zweven in de stillt.

Hef op uw logge zugt / en hoor de Hemelingen /

Met énen vasten geest / het Halelujah zingen :

Terwyl men op der aard / versmelt als in den
duik /

Zo weet die blinde schaar niet dan van heilge-
luk.

Zie daar dit Zalig deel / dat werd u uytgeboden /
En komt de Hemel zugt tot hare Volheid noden ;

Ja /

**Ja / moedigt hier de Ziel / wanneer zy werd
geboed /**

**Doo? 't uitzigt na een troost / die haar den d'uk
berzoet.**

**Ziet op de wereld gang ten tempel ingesloopen /
Wat hel zerpent of troet / heeft 't Paradijs be-
kroopen /**

**Dat op eerlang verwacht? hoopt op den zonders
mond /**

**Die Jezus lieke naam / en 't zalig heil Verbond?
Stampzaliglik versmaad / doo? hun zo vreeslik
bloeden;**

**Houd moed ontroerde ziel / en wil u dog ver-
kloeden:**

**Op wacht een Hemelschaar: die in een tempel
woont /**

**Daar men den dierbze naam van Jezus niet meer
hoort.**

**Zorgt op en wel met regt / of niet de dag der
waken /**

**Is in Gods herte reeds en hoe het dan zal ma-
ken /**

**Dit zorgeloze land / dat geen gebaar bezeit /
En gens ziele togt ter bede opwaarts heft:**

**Daar zal die rouklagt eens doo? 't zalig heil ver-
heben /**

**Doo? eulwig in het wit met Hemelzugt gaan
swoeven;**

**Zo dat Jeruzalem niet meer in 't herte zal /
Spryzen / met een vrees voo? haren jammer dat?**

**Daar zullen zekerlik de lage Nederlanden /
Een rouwe in den Geest geen harpe aan de
wanden /**

**Van Zions nare muur / doen dragen met veel
smert**

**En wonden / om dat zy / zien gheven 't liefde hert
Van**

GEESTELYKE GEZANGEN

Waar dooft Immannus / die spin heerlijkheid
En spin zo dierbje gunst aan Neerland wou be-
steden;

Maar laas dit trotze volk heeft spin niet ge-
wilt /

En spin lankmoedigheid / en zoenigt reeds be-
spild.

Dit ge het punt des zwaart / zig tot de steden
zetten /

Om 't stomp en lauw volk als tot den pligt te
wetten /

Niet kommer of 't niet wel / ook tot ons ne-
derdaalt /

En ons eerlang den schuld / van sondsbzeuk
niet betaalt /

Wv brede zugt die kilim tot daar geen bloedber-
gieten /

De ziel ontroeren zal / of immermeer verdzie-
sen;

Maar upt den mond des angst daar tot de ruimt
gejaagt /

Dooz geen beklemtheid meer den spand als
verwaagt.

Daar zal een Danst / geennactdromen dromen /

Dog held Gecijst / dooz gewerke schromen;

Om dat hun oog en ziel verschoonden 't heilig-
dom /

Dat dooz des spands blam vermaest werd van
rondzorn.

Dreest ge de hoge zee / die niet haer waterhod-
ken /

Het liebe Vaderland / rechtvaardig met den vol-
ken;

Om haren zonden schuld / dooz hoger last be-
dreigt:

Wanbid het Godlik regt in eerbied die haer neigt /
Om

Om boden wind en storm eens wijk daar te
 komen;

Daar geen gedugte zee met hare waderstomen/
 Aan spelt en aan de wal / kan reiken aan die
 kust;

Hog' in't haar vruiscent mat / de ziel niet meer
 ontruff.

Wet' ge 't geboen des warks die aan uw
 knagen /

En waart ge des myn ziel met regt wel eens
 verlagen?

So weet ook in die duiken in 't wark geboen/
 Dat gene made daar verteert den Japhet's steen /

Dan 't dafte Heilpalles / dat boden allen schade /
 Niet meer te dugten heeft vooz. Weet lande wark
 of made;

Wier hoger last alleen beboert de elend /

Dan 't troefte dolk en land van Jacob's God niet
 kent.

Dafte u den stillen stroom des werkes telkens
 tegen;

Dermoedig u myn ziel en peinst op 't wel zegen /

Die boden dellig rust / waar den geboen doet /

Den stof geheel ontruk / verstoot het hardsche
 goed.

Zie daar een Hemel rijk / door wien Dorst
 verduzen /

Zie daar een Hemel kroon / waar vooz hy is
 gestreken;

Zie daar een rijke hand bezit een Hemel loon:

Zie daar een Hemel goed / verbult met Hemel
 schoon!

Daar zal de liefde-bzeuk uw ziele nimmer won-
 den:

Want / gene eigenheid / wies in een plaats ge-
 bonden /

Daar

16 GEESTELYKE GEZANGEN:

Daar ieder medgezel zig zelve als verliest /
En doo; een reine zugt den roem van 't Lam
verkieft.

Daar werd de lautwe bo;st verbuld met hete
bonken /

Hier zigt uyt zo een hzon met veel genoegten
dronken;

En steeds hier in den tyd op zo een min gezet /
Daar treurig doo; een schuld van hoelheid zien
belet.

En is't dat gy bezest hoe dat de hoge wallen /
Van Zalem's regte stad / spu tot de grond ver-
vallen;

Ga heft uw togten op / tot daar die Zonne straald /
Die met haar luisier schoon op Zion nederdaald:
Daar zal dat Mo;rgenligt opdagen uit den
Hofsten /

Daar zal die Lebens Zon voo; eeuwig hen ver-
troosten /

Die hier zo treurig staan en zugten op hun wagt /
Om dat geen mo;rgenstond genaket na den
nacht.

Moet gy nu met uw oog den lande nog betwe-
nen /

Houd moed myn waarde ziel: want eerlang
gaat gy henen /

En treet ter stede in / daar men die ramp ont-
went;

Tot in het eindeloos geen tranen meer en kent.
Vloeld hier uw treurig oog nog als de water-
beken /

Om dat des Heren Geest van Zion schpnt ge-
weken;

En ziet gy 't Zions volk als in een zonde schuld /
Berooft van 't Zalig schoon: o heb nog wat
gedult!

En

En schouwde vast vooz den troon haar kleed dat
 niet zal wipken /
En daar het luister goud vooz eutwig op zal ppa-
 ken /
Wanneer de Zulamiet eens in haar ppaalge-
 waad /
Bebzpd van allen smet zal wezen boven smaad :
Om hareti Bzuidgom in zulke Zegenklaren /
Bewittst in zpn bloed vooz eutwig te vereren.
O blinkent gout vercier ! tot roem van die 'e
 verwon /
Schoon als de dageraad / en helder dan de Zon:
Waak op dan Zions volk / hler in der tpd her-
 boren /
Op wacht een Hemel Rpk alwaar ge eens zult
 horen ;
Het blyde heil gejuig / als met een Hemel val /
Dat daar gezongen word / dooz 't Zalig lebens-
 tal.
O eutwig Hemel lied ! **O** hoge Lofgezangen !
Ter zegening van hem die moet uw eer ont-
 fangen ;
Ga juig uw dierbze Dorst / die ook mpy zugt
 verdient /
O ja mpy eutwig lof ! mpy waarde Zielenbzind ;
Ik kan hier in der tpd met stamelende klanken /
Nog met een schorste stem uw zoen bloed niet
 bedanken ;
Al blyf ik met mpy zugt op aarde nog al staan /
Op uwe loslikheên / zp wil dog verder gaan :
En ag mpy logge geest / omringt met veel ge-
 bzen !
Die blyft hler in uw lof nog al gestadig steken ;
Ondek haar van het laag / en voertze Hemel
 ver /
Zp wil geheel om hoog tot boven zon en ster.
Stuff

18 GEESTELYKE GEZANGEN

Stuit gp wel Hemel zucht die heigt om te ver-
werben /

Die bype liefde woon / alwaar dat geen verder-
ben

Van niven hogen lof / gebonden werd nog zp /
O neen myn dierbze Dozt / gp kweekt die zucht
in my !

En zou ik dan myn zucht gaan stuiten in 't ver-
langen /

Om aan uw liefde lof vooz ewwig eens te han-
gen :

O neen myn Zalig deel ! Gp hebt die best be-
geert

In haren Hemel wens / nog nimmermeer ge-
weert.

Neen 't is den lagen stof / en 't zynde sterbe-
lingen /

Wier pleid is vooz een zucht / die nimmermeer
wil dzingen

Tot in het Hemel hoog / tot boven 't sterren
dak /

Om dat zp buigzaam zpn / en lieben met ge-
mak.

Gebogentheid en ernst / te boegen by 't begeren /
Dat vind ik dat myn Ziel nog wenschen zou te
leren ;

Den blyke dat den wens steeds wakker is en
waakt /

En ghy stille zp / hoe dat het Gode maakt.

Maar zou de bangz zucht niet blitk mogen dug-
ten /

Vooz ruimte die niet komt uyt 's Hemels bype
lugten /

Maar uyt herhole trek en neiging tot de Ward /
Die men zo konstig met een buigzaam herte
paard :

En

En zoud een tedje wens die inbloed gaan verag-
ten /

Die haar gezegent wekt om na dit heil te trags-
ten ?

Heem eens / daar was een Dozt die had een
liefde maal

Bereidet / en hy riep zyn knechten ter onthaal /
Wan zynen liefden dis ; mits dat zy niet te za-
men ;

Maar op zyn wipzen tyd / tot zyn paleis inkwa-
men :

Zou daarom hunnen zugt niet wenszen om die
Dozt /

Te geven enen kus / te vallen op zyn bozt ;
En zoude dan myn Ziel als met de Hemel gras-
gen /

Niet t'elkens in haar wens van zo een dis ge-
wogen /

Die in des Hemels hof booz eeuwig is bereid /

En die Dozt Jezu mond de zugt heeft toegezeid ;

Die om dit liefde maal en om die Hemel sppeze /

Een grage Hemel lust / voelt in den boezem rpeze ?

O ja ! zy wild daar heen / en heeft zyn woord
te pant /

Dat hare liefde wekt / met al de togten want /

Wanneer men haat maar sppekt / hoe vele van
de zonen

Reeds zittet aan dien dis / en sppen met dien
schonen ;

Het herte dat gaat upt / en als een gunstigenoot /

Zo zugt men na die tyd / om t'eten van die
brood

Aan Jezu ronden dis / in 's Hemels hoge za-
len /

En wenst maar dat die Dozt ook haar mogt
laten halen

In 't Zegenrph Dalep / tot boven 's Hemels
hoog /

Ter ruste op zyn borst / en om zyn liefde oog /
Te hebben tot een pand / dat men aldaar ge-
zeten /

In zyn zo hoge gunst zal tot genoegten eten /
Die blygt van 's Levens boom / dat voedsel van
't verbond ;

Als tot een wonder spys met haren zielen mond.
Kom dan myn Jezu lief kom haald my upt
dit zwerfen /

En voert my eens om hoog tot in uw huis en
erven ;

Daar men verzadigt word / daar men op man-
na weyd /

Komt tog myn Jezu lief / en voerd my upt de
tpd.

Ja Amen Here Jezu komt !

2 Maart

1735.

DE GEZOGTE EN VER- WAGTE STADT,

Tot roem van haren Bouw Heer voorge-
stelt Hebr. 11: 10.

Daar is een Zalig Dorst / die heeft tot zynen
pypzen /

Een woonplaats booz de wyzen ;
Een cieraat van zyn roem / een schone stad ge-
boud /

Van glans als sulber goud.

Geen

Geen groter konstenaar / behoeft hem te be-
rigten /

Wanneer hy die gng stigten /

Geen almacht in zyn wil / een uitgebeeld verstand /
Verleende hem de hand.

De steunzels van 't gebou die dat zo vast vers-
ieren /

Zyn beter dan Saphieren ;

Geen luister van de 'Aard' geen schoon van 't
Paradys /

En haald by haren pyg.

Opke Hemel stad ! gy komt myn oog te wek-
ken /

En tot uw schoonheid trekken ;

Kom beekskens dier Rivier schenkt my die dier-
bze lust /

Die in uw volheid rust.

O ruime Oceaen ! wier heil en Hemel bloeden /
Al mynen smert vergoeden ;

Kom droyes van dien stroom / daalt met uw
Godlik nat /

Nu in myn enge vat.

De schoonheid van dees stad heeft menig oog ont-
loken /

En Zalg los gebroken ;

Van dezen lagen stof / op dat het zoeken zou /
Na een zo vast gebou :

En door geloof en zugt mogt in verlangen leven /
Om eens om hoog te zweven ;

Alwaar het heil begrip in deze liefde woon /
Zal peynzen op een schoon

Dat gang oneindig is / en eeuwig zal vernoe-
gen /

Wan hen die hier nu zwoegen /

Na men wellust stroom / die eindeloos uytstoot /
En nimmer ledig word.

22. GEESTELYKE GEZANGEN

Orde! O cierraads-stad! op breekt myn aarde-
sche banden /

Ik heffe myne handen

In mynen bede-pligt / met zucht tot mynen
God;

Om een zo Zalig led.

Daar wierd van eeuwigheid een hogen slaad ge-
houtmen /

Wanneer men die zou houtwen;

Den roem van dezen slaad in haar zier wgs
verband /

Is boven ons verstand:

Die stepte zonder top / die lengte zonder palen /

Wie kan ons die afmalen?

Die breedte zonder maat / die diepte zonder
grond /

Van een zo wyge hond.

Het geen de grote God van eeuwigheid beaande /

En zyn verstand beaande;

Tot luster van syn lig / heeft hy derg stad be-
reid /

En eeuwig vast geleid.

En wild op nevens die nog van een grondslag
weten /

Die nimmer dient vergeten;

De Held-Heer van die grond die schoon zyn o-
ge bloed /

Dat haar onwrikbaar doet /

Op zulk een fondament / de eeuwigheid verduu-
ren /

Der boven dag en uren:

Ze zullen van 't gebou zyn op dit bloed gestigt /

Zo als Gods Woord berigt.

En hoe de brand woelt / en zig mag gaan ver-
zetten /

Hy kan geen steen verpletten /

Die

Die tot een hoofd des heekjs van 't Zalig heil
palejs /

Rust op een dieren pyjs.

Altwetentheit en trou gaan hem gestaag ver-
zellen /

Geen poozten van der Hellen /

Die 't oog van zulk een Dozt / zyn gunst en
Oppermagt /

Heeft immermeer verkragt.

Ontwankelbaar geboud is zy zeer wjd gemeten /

Die mogen niet vergeten /

Hoe zy werd afgemaald en als zeer groot ver-
toont

Daar zulk een schaar in woont!

De Bou Heer van die stad ging haar zeer ruim
bepalen /

Geen tong kan ons verhalen /

Haar wjde ommetrek en haren ruimen kring /

Die zo veel volks ontfing.

Haar stant is schoon en wonder fraep gelegen /

Zy pypht van aller wegen /

Met énen hogen troon ; wiens luster booz 't
gezig /

Is met veel roem gestigt.

De Koning houd 'er hof en zal ze noit verlaten /

Zyn glans blinkt op de straten ;

Zyn praal is booz't oog van ieder onderdaan /

Die hem ten dienste staan.

Ook liet die wjze Dozt / als in de fondamenten /

Van haren muur wyzenten /

Het pragtig naam cieraad van 't Zalig twa-
lef zat /

Dat euwig pyphen zal.

Daar is een Hoge Beek die booz de stad gaat
smellen /

Die kan haar lof vertellen ;

Nan d'een en d'andje zp van dezen lebens stroom /

Zo staat 'er enen Boom /

Die doo? dit Godlik nat dat Zalig komt te
blijeten /

Zpn bzugten laat genieten ;

Met een verwondering die op de bzugten wipst /

Die men geniet en pypst.

Geen woonplaats zonder licht / hier zal een Zon-
ne schynen /

Die weet van geen verdwynen ;

Maar in haar kring geplaatst / voo? eutwig on-
beblekt /

Ten vollen middag strekt ;

En met haar luster ligt daar noit en weet van
tanen /

Gelph hier Zon en Mane.

Geen keurig Spracings / op haren grond zo net /

Als voo? de Zon gezet ;

Ten eind zp met haar licht op deze stadt mogt
dalen /

Kan by den Hemel halen :

Gods heerlijkheid geeft die / 't oneindby Zalig
ligt /

Daar 's werelids Zon voo? zwiagt.

Geen burger van die stadt / draagt daar ot
rougewaden /

Voo? droefheid overladen /

Om dat de bleke doot hier in dit jammerdal /

Veroozaakt val op val :

Neen daar is't cieraads kleed met luster ober-
togen /

Dol glans voo? ieders ogen ;

De bzeugde op de wang / het leven in het hert /

Verbied daar allen smert.

O cierlik eergewaad ! dat ieder zal betamen /

En niemand zig zal schamen /

Alzo Gods dierbze naam daar op den hoofden
staat /

Wetend van allen praat.

De ware Zulamiet kan hier geen smaad ont-
wopen /

Maar daar zal z'euwig pynken /

Alwaar Immanuel zyn egte eigendom /

Zal leiden in den drom /

Van ene ruime schaar / en met die stedelingen /

Staag na zyn roem zal dingen.

Daar is geen lauwe borst / daar is geen ziele
Ziel /

Die hier in onmagt viel ;

En dikwils dooz den drom van veel verholde pynen /

Doodbrakent kwam te knopen :

Die kwalen zyn nu weg / ten pyne van 't won-
den bloed /

Die Bron van zo veel goed ;

Daar zo veel liefde zugt met reine zege klanken

Haar bloeden booz bedanken.

Wat hoge Lofgezag word men daar nimmer
zat /

Tot roem van dese stadt.

Van schuld en duisterheid heeft hy ze afgeschelden /

Doe hy ze upt ging breiden ;

De schade die ons land in zynen kring besluit /

Ten smet van Jezu byld :

En is daar niet bekend / nog zal 'er nimmer
komen /

By deze Hemel bymen /

Heerscht ootmoed / liefd / en breed / in haren

vollen kragt /

Ten blyke van eendragt.

't Gejuig dier Burgerp / dat men daar boozt ge-
wagen /

Als sterke donderslagen ;

26 GEESTELYKE GEZANGEN

Tot roem van haren Doof / is zonder hamer-
slag /

Bewyjd van wee en ag !

Het hoge stads bedryf / met veel verwonderingen /
Is lof en heilig zingen ;

Geschaart in énen rang die tot veel luister strekt /
En steeds den burger wekt.

Geen zinken in den last / gelph zy hier gaan
dienen /

Hun God den Ongezielen /
Zal daar te vinden zyn / alwaar zy nimmer
mat /

Betreden 's levens padt.
Hun Godgewyden voet op 's Hemels liefde we-
gen /

Beniet dien hogen zegen /
Van ene wandeling by alle die daar staan /
Der boven Zon en Maan ;
Die daar den Hemel weg van vzeugds doen weeg-
galmen /

Dooz zang en blyde Psalmen.
Dees hoge Burgery gekleed in 't blinkent wit /
Met luister glans en git /
Van heiligheid en vzeugd / komt daar hun Doof
t'ontmoeten /

En eind' aan zyne voeten /
Het teken van hun trou / in diep eerbiedigheid /
Zou werden neergeleid :

En als zy dooz dien eed in zyne liefde handen /
Zig eutwighlyk verpanden /
Zo werd de hamer niet in 't juichent hert ge-
dult /

Hog vzees dooz nieuwe schult.
Hun lust verbotgens is te peynzen op veel za-
ken /

Daar dooz zy vzeugde smaken ; Die

Die borens' gym gefchiet / maar nu weer in den
zin /

Tet futehing van Gods min /

En 's Konings liefde trou / die hun in zo veel
wegen /

Tog nimmer liet verlegen ;

Maar t'elkens hunnen finert / heeft dooz gym
gunst verzagt /

En nu by hem gebragt.

Hun roem en zege-pligt / is by van 't lastig
zwoegen /

Men hoeft hier niet te ploegen ;

De Tempel die op aard met veel gebreken houd /

En word hier niet gefchoud.

Maat Elons Burgerp hier nog g'stadig waken /

Wanneer ze binne raken /

In 's Hemels' vrede stad alwaar de Konink
woond ;

Daar werd hun zigt beloont.

Geen breze hoer de stad zal na de wal doen fporde /

Geen byand zal 'er worde /

Die zorgge die hond op / 't is vrede van rondzom /

In 't Zalig heiligdom !

Wiens nieren zoude niet na zo een stad verlan-
gen ;

Om eens met hoge gangen !

Te treden op haar grond / te wonen aan die kuff ;

Wie word des niet belust ?

Godzaligen wens' gy maar naer deze blyde mo-
gen /

Uw Dooft die zal wel zorgen /

Dooz gym noodpident volk in 't lage Vaderland /

Tot zy ook in die fiant

By hem in 's Hemels' hof / dooz eufelig zullen
raken /

By weet den hof te ftaben ;

En

18 GEESTELYKE GEZANGEN

En zal tot zynen roem / eens hinnen burger
zugt /

Bergunnen ruimer lugt.

Maar zogelozе Ziel / verblinde wereldlingen /

Die duizend andze dingen /

Behalven deze stad / in uwе zoeking stelt ;

Ag wierd die lust gebelt !

Die zonder deze hoop haar zelve gaat verlaten /

Op dingen die niet baten /

Maar dienen ter verwyt ; hoe zal u 't herte slaan /

Als gп zult buiten staan /

En van dees stad verzyemt / uw zugting en uw
zoeken /

Dooy eeuwig zult verbloeken.

Ag dat gп des verderfs nog eens ontbliden woud !

'Ik verzeker u gп zond /

Met Ziоns liebe schaar / met 's Hemels bur-
gerpē /

U nog eens gaan verblypē :

Verzoek de Moyst dier stad / al hebt g'hem niet
gekent /

En steeds зпn eer geschent /

Dat зпne Majesteid u 't herte wil verbyken /

En dat uw ogen leken /

Om met boedvaardigheid / te peynzen op uw
schuld /

En hoe hy heeft gedult /

Dat gп elendeling ook met uw boezem zonden /

Moogt naken tot зпn wonden :

Houd dus gezegent aan op dat u gang gelaat /

Verkrpge зпn gewaadt ;

En hy зпn cieraads beeld in diep eerbiedigheden /

Ook aan u mag besteden ;

Dit waar die dierbze weg / om 's Konings gunst
te zien /

Die u зпn hulp zou biēn.

En

En dus zyn liefde oog zou op u nederzenden /
 En kennen in elenden /
 Tot dat hy u van d'Ward eens by hem halen zou /
 Bezygd van naberou :
 Om eutwig in dees stad dan dezen Dozst te lieben /
 Laat by hem 't herte klieben !
 Dog zo gy walge blyft van dees myn trouwen
 raadt /
 Verwagt dan zynen smaad /
 In Cophets naare woon / wier blammen noit
 verflaunen /
 Daar gy uw tong zult kanten /
 Als met een hand gewyng / en yszelik geknars /
 Blyft dan van Jezu wars !
 Afkerigheid en haat / des herten zal u doden /
 De Hel komt u te noden ;
 En lokt op zatans sluit / u zagt tot haren smert /
 Ag trof het nog uw hert !
 In 's werelts lage stad zo zugten steeds de lie-
 den /
 En wie kan 't haar verbieden ?
 Zp zyn dooz schuld verwond / hun klagt die
 stopt zig uit /
 Maar die de Ziel ten buid /
 Hpt zulk een tranen dal / ter stede in mag
 dzagen /
 Zal nergens ober klagen ;
 Maar juichen met veel lust / bezygd van ramp
 en doem /
 Tot 's Konings eer en roem :
 Want / zp die hier veragt / steeds met den krup-
 ze tozsten /
 Zyn daar als blyde Dozsten :
 Kom Zions treurtig volk / zpt gy van d'Warde
 schuw /
 Ik heb een woort boozt uw ;

De

30. GEESTELYKE GEZANGEN

De Koning dezer stad zal na zyn welbehagen /
Eens eindigen uw klagen :

Wan gy tot roem bewys van zyn boozigtigheid /
Zult werden ingeleid.

En dan getuigen zult / als onder 's Konings
ogen /

Du ben ik niet bedrogen ;
Maar by myn liebe Dozt / en in zyn heilpaleys /
Bedropt op ene wps /

Die Engelen met my hem ewig doen verheffen /
Du kan ik wis bezeffen /

Hoe billik dat myn lof / hem roem en êre zeg /
Zyn staadt en overleg /

Heeft my zeer wps geleid / in alle mynne gangen /
Zo dat ik moest verlangen /

Om hem booz zulk een trou als myn Immanuel /
Te dienen zonder twel.

En schoon hy stelde wyt / 't was maar om te
bedroeven /

Hy wou my niet bedroeven :
Want / op zyn uur en tyd / heeft hy myn weg
volmaakt /

En al myn druk geslaakt.
Maar zeg gy 't ongeloof doet my op ontrou
beben /

'k zal hem niet zien nog leven /
Daar hy in heerlijkheid met vollen lust woont /
'k heb hem te zwaar gehoont.

Maar hooz eens dwaze Ziel / 'k moet u een
woozt gewagen /

Op u geduktig klagen ;
De Erf-Heer van die plaats die is een vreed-
zaam Dozt /

Die noit niet heeft gedozt /
Of immer was gezet op 't bloed van syn vanden /
Hy maakte noit te schanden /

Die

Die met demoedigheid hun wapens aan hem
blén /

En zo berou doen zien /

Dat zy het Oorlogs zwaart / onzalig durste
boeren /

En dus zyn hert ontroeren /

Dat steeds tot 's zondaars heil als vol van lief-
de blaakt /

En na den brede haakt.

De grootheid van zyn gunst / zyn zorg en genade /
komt zulke wel te stade ;

En zou hy dan zyn volk dat ongeagt den schuld /
hem staad eerbiedig huld /

En met veel liefde zugt door hunnen Dorst ver-
klaren :

Niet tederlik bewaren ?

Wor'd niet een zwakke Ziel / gedragen door zyn
magt /

Gebeilligt in zyn kragt ?

De palmen van zyn hand / getuigen hunne
namen /

Wie zou zyn trou beschamen ?

Wanneer is Zions volk dat zyne hulp behoeft /

In hunnen zugt bedroeft ?

De Burgerp wier naam ten leven staat ge-
schreven ;

Moet hem die ére geven /

Dat zy in al zyn doen / dat haat den moed op-
beurt ;

Een tederheid bespeurt :

Ja / door d'ontroerde hand / als zy ter poorte
klopte /

Zyn ore nimmer slopte ;

Zo dat schoon onverdient / 't nochtans hem niet
verdzoot /

Dat hy zyn hert ontsloot.

En

32 GEESTELYKE GEZANGEN

En uyt zyn volheids ſchat / hun droefheid kwant
verkwikken /

Ter ruimte vooz hun ſukken /

En 't wenen in zyn dienſt / dat hem geballig zy z
Van 't ongelobe vyz.

Op ſtedelingen die / nu reeds om hoog geheben /
Tot in het boven leven ;

De cieraad van die ſtad tang van naby bezet /
Haar luiften in 't verſchiet :

Zal uw eerwaardig ſog / met agting en ver=
trouwen /

Du eutwig mogen ſchouwen.

Gezegt zy uw ſtant in 's Hemels reine zaal /

Gezegt zy uw praal !

Uw voortgang tot een top van eer' en heilge=
gelukken ;

Gepaart met Zalig bukken /

Is vol verheben ſchoon met glans van Ma=
jeſteid /

En liefde oberſpreid /

De ſtromen van Gods Geest die hier als beken
bloepen /

Doen steeds uw liefde gloepen ;

Versterken uw gezang op Hemel-toon gezet !

Met cieraad wonder net /

En voegzaam in een rep van wel vereende krag=
ten /

Die op uw Goel wagten /

En volgens liefde eed aan uwten Dozt gedaen /

Grootmoedig vooz hem ſtaan !

Die ſtaatzugt van uw geest dooz heilig buut
gedreben /

Zal nimmer u doen ſneben ;

Maar gang om hoog geboert by Jezü uwten
Dozt /

Doen ruften op zyn dozt.

Ge.

Bezegent is die stant / ja zalig moet men keture/
Die doo: de regte deure;

Doo: Jezus Ilesde bloed / mag ingaan in die
Stadt /

O einde van myn padt !

Edog myn lage Ziel / weet gy niet hoe de Oude/
Doo: dezen wel eens woude /

Niet sprekken van een Stadt / die doo: 't gering
verstand,

Geen ere hzeeg maar schand !

Gedenk hoe uw begrip te laag is voo: dees
stede /

En zwpg dan liever mede ;

Dan ene Hemel Stad wier schoon nog middela
punt /

Gy nimmer melden kunt.

12 August. 1734.

GEVOELIGE VERWON- DERING.

Over de grootheid van Gods genade.

STEM. *Jehovah, Heil-Fontein! enz.*
zie *Van Houten* Pag. 126.

1.
Verwondering zo hoog ten top van eet ges
stegen /

Hoe maakt gy my verlegen !

Gy wekt my om myn Doo:st /

Te roemen voo: zyn gunst / te vallen op zyn
doo:st.

34. GEESTELYKE GEZANGEN

En met veel dankbaarheid van zyn gena te
elligen /

En hoor zyn Troon te bulgen ;

Ten prijze van zyn zoen /

En hoor zyn wondergang betoont in al zyn doen.

Myn Goet moest Op my / my doemeling juis
kennen /

En aan uw lof getuimen ;

Ja / op het onvoorzienst /

Bedroefden van myn ramp en brengen in uwbienst ;

Ik heb nimmermeer getragt my in uw gunst te
leiden /

Ik moet tot uw eer beliden ;

Dat ik uw liefde oog /

Bedroefde met myn daat / en nimmermeer be-
woog.

En kwam uw trouw nogtans in 't midden van
myn honen /

Myn arme Ziel der schonen ;

O wonder ik versmelt !

Du utwen Hebben mond / dit aan myn Ziel vertelt !

Ik die den Wereldling kon tot een Gods ver-
strekken /

Om zynen lust te wekken ;

Ten spore van het kwaad :

Heb u myn dierbre God daat doo zo vaak ver-
smaad.

Afkerigheid uw's Woords was geen der minste
kwaaden /

Daar mé ik waar beladen ;

En

En steeds myn Ziel verdierf:

O wonderbare gunst die my genâ vertoerf!

8.

De sterkte van uw magt / die uit den Hemel
daalde /

My tot H. overhaalde /

En brak 't weerbarstig hart;

Dat vorens menigmaal uw lankmoed had ges-
tact.

9.

Maar van die tyd gesluit / ten leuen booz de
toegten /

Die u demoedig zогten;

Met zucht om onderwopl /

Te smaken van uw gunst / te pzoeben van uw
hell.

10.

Wat ben ik uw verplicht booz zo veel wonder
wegen /

Genoten met die zegen /

Van uw zo waarde hand;

Waar booz ik wierd gewekt en aan uw dienst
verpand.

11.

En zoud op dan myn ziel niet wenzen te ver-
weiden /

Een leuen zonder sterben /

Een liefde zonder hupn /

Een eindeloze lust / een steeds by Jesu zyn;

12.

Gedenkt aan dit geluk dat nimmer heeft ver-
dooten /

Wan die dit reeds genoten /

Al zo veel euwen lang;

Maar juchten op hie goed / booz hunnen blij-
den zang.

C 2

13. Ge-

13.
Gezangen vol van pjaal en luister zonder bleken /

Op komt myn ziel te wekken ;
Ag gadeloos genodt !
Wanneer / wanneer / wanneer / word gy myn
zalig lode ?

14.
O zalig heil geluk ! Daar aan myn zugt blyft
hangen /

Myn togten en verlangen ;
Wanneer / wanneer / wanneer /
Geniet ik mynen Dorst / en ben ik by myn
Heer ?

15.
O zegengryken staat ! u hoop ik te verkrygen /
Wanneer ik zonder stoppen ;
Ja / zonder blek of rouw /
Zal melden Jesu roem / en meteloze trouw.

16.
Myn Boas die my hier zo zalig wel gebielen /
Als ik voor hem mogt knielen /
In ene tedze min ;

Met eerbied voor zyn Doort / en ruste in zyn zin.

17.
Dien Loszer zal ik daar gestadig gaan ver-
heffen /

En tot zyn roep bezeffen ;
Hoe hy my door zyn bloed /
Door Zatang loze stik en hel-angst heeft behoed.

18.
Myn Goel zal ik niet eindeloos waerden /
En in den hemel eeren ?

Al maakt my tog bekwaam !
Om verlang eens lip te loven uwen naam.

20 Mey 1733.

ZUGT

Z U G T

Om de volle goedkeuring van Gods
Besluit.

STEM. O Heylig enz. zie Lode^s. Pag. 87.

I.

O Bly besluit had gij gebaart!
Had gij reeds aan het licht doen komen:
Het geen gij nu nog wipt bewaart/
Tot Jezu lof vooz 's Hemels Dromen.

II.

Wel zalig wijs die in die staat /
Gods eeuwig Raadslot eens zal pypzen;
En zonder tzaan niet bly gelaat:
Haar wipze Dond zal eer bewipzen.

III.

Zo doet die hoge Hemel schaar /
Daar zij langs Edens paden galmen;
Zij loven 't geen bij d'uitkomst waar
En zeker zij / hun stof tot Psalmen.

IV.

Gods Raad is daar hun roem en lust /
In haar ondekking gaan zij dwalen;
Maar dwalen langs een brede kust:
Met ene blijdschap zonder palen.

V.

Verzuimt en in 't berstant verligt /
Om al Gods daden steeds te roemen;
En wat zijn magt oit heeft gestigt /
Gezegt goed en wijs te noemen.

3

VI.

VI.

Geen stout verstant / dat hier zo dwaas /
De daden Gods gestaag toll wilken;
In 't woelend oopderb vol geraas:
Zal daar zyn eige weg beschikken.

VII.

Maar pyzen Jezu trou zo groot /
En luisteryk in 't oog gestegen;
Als ene trou die in den noot /
Hun nimmermeer en liet verlegen.

VIII.

Myn liefste Heiland Gy hebt wijs /
Myn weg volmaakt en net gemeten /
Schoon gy die mat in duisternis /
Zeer hoge op uw zoon gezeten!

IX.

Gy hebt myn padt zo juist gestiert /
Dus zal die lofspraak daar gewagen:
Tot dat ik euvolg zalig wiert /
Bewypt van duisternis en klagen.

X.

Wat duisternis zegte nu in 't licht /
Daar 't reanent oog vooz heen moest klypen;
Myn Jezu lief vooz dit berigt /
Zal nu myn lip uw roem gaan upen.

XI.

En meldon by een hogen toon /
De luister van uw wyze gangen /
In 't heiligdom zo wonder schoon /
Waar aan myn lof gejuig zal hangen.

XII.

Zo lang het euvolg leven duurt /
Om eindeloos uw pyss te melden;
Dat gy uw Naamt hebt wys bestuurt /
Tot dat gy my hier by u stelde.

12 Jun. 1734.

HET VERLANGENT UYTZIGTE

Na 's Konings Heerlikheid, op waarheid
en vrede gegrond Jez. XXXIII: 17.

Zach. VIII: 19.

STEM. PF. XVI.

I.

Op logge ziel! blijft langer niet aan 't stof!
Dus vast geketent / als den slaaf der zonden;
Die nimmer zugt bond om des Heillands lof/
Na 's Hemels tzent op aarde te verkonden:
Maar met hun geest steeds in het lage weiden /
Toon dat uw heur van dees is onder scheiden

II.

Het schepzel was maar al te lang het schoon/
Waar aan uw oog zig tzentig ging vergapen:
Verzoening Heer! 'k help dien zwaren loon!
Verligt myn oog op dat het schoonheid rapen/
Upt uwe schoonheid ewiglyk te loben;
Daal in myn oog / o Hemel schoon van boven!

III.

Ag dat een stiaal van 't heilig Hemel ligt!
't Eerbiedig oog op aarde mogt aanschouwen:
Daal schepzel / daal; ja / lage aarde zwigt!
't Beredelt oog moet van uw schyn schoon groen-
wen:
Uw schoonste schoon dat zal ons wis verbe-
len /
Zo lang ons oog op 's Konings schoon mag
spelen.

IV.

Verliefde ziel nu moet gij werkzaam zijn /
En met uw zucht in 't Hemel hof gaan zwe-
ven ;

Den Wereldling die kent geen liefde klop /
't Is u den doot om onder hun te leven :
Streef hen voorbij / verlaat hun deel wezen /
Du 's Hemels licht / is voor u opgerezen.

V.

O zalig schoon ! o zalig zielen weeld !
O Ewig licht ! gij zult mijn schoon verme-
ren ;

Wanneer ik eens verzadigt met uw beeld /
Uw Godlijk schoon in d'ewigheid zal éren :
O kom nog haast / en zend den Hemel wagen !
Die ons eerlang in 's Hemels schoon zal dragen.

VI.

Alwaar dit schoon voor ewig werd geliefd /
Van Jezu vrienden die daar zijn te vreden /
Met ene schoonheid die hun 't herte gleeft ;
Kom Hemel schoon deel mij die schoonheid
mede /

Om bij uw schoon voor ewig eens te pypken /
Wanneer het schoon der wereld eens zal wipken.

VII.

Wie die Gods Kerk bezadigelt beschoud /
En treurig let op Zions ziels gebreken /
Ziet nu de zucht der liefde niet verkoud /
En uyt het hart der broederen geweken ?
O Liefde Gaaf van God tot ons gezonden !
Hoe weinig werd gij onder ons gebonden !

VIII.

O Ketne Cieraad die de Wet verbuult !
Gij zijt de band der hoge Hemelingen /
Al word gij nu niet onder ons geduld /
Gij doet nogtans den Hemel vrolijk zingen /

En

En wekt myn zugt op heden ter verlangen /
Da uw gesluich en vzederpke zangen.

IX.

Getrouwe God die enkel waarheid zyt /
Een diep geheim dooz geen verstand te peilen !
Een waarheid die vooz d'aanvang van de tyd /
Het vze besluit beraamde zonder feilen.
Zal niet die waarheid altoos overwinnen ?
Laat dog myn hert die waarheid regt beminnen !

X.

Op Hemel Gaaf die alle gaben kunt /
Verhemelen / en wel beballig maken ;
Op zyt het schoon der vrede ; al ! vergund /
De Zulamiet eens tot uw kragt te raken ;
Zo zal ze wis uw heilgenot gevoelen /
En nimmermeer ter zelfs liefde woelen.

XI.

't Is werelbs liefde die nu op den tzoon /
In Nederland zo hoge is gezeten ;
En euvelmoedig van Dozt Jezu Kzoon /
Ter ootmoeds lust / ook weigert iets te weten ;
Des 't heilig regt ter wake nu ontstoken /
Haar luister tzoon by ons heeft opgezoken.

XII.

Gebrek van kennis / eerbied / liefde / en trou /
Met uwe schoonheid vooz ons oog verholen /
En weinig zugt ter Zalig naberou ;
Doen ons nu vast van ene waarheid dolen :
Die met haar schoon ons tot geen luister szieh-
ken /
En onzen zugt tot gene schoonheid wekken.

XIII.

O Heilig regt dat zo veel slagen doet !
Wanneer zal eens dres schoonheid by ons komen ?
Ag wierd ons eens dit zwaar verlies geboet !
Dooz uwen Geest die Op ons hebt ontnomen ;
Woud

42. GEESTELYKE GEZANGEN.

Wond op uw Volk met meerder Groot bepoeten/
En nieuwelings ten luister schoon doen bloeien.

XIV.

Verzoeekt die schoonheid die geen liefde kent /
Om 't eigen schoon hoe walgelik te roemen /
O Heilig Groot dat des uw schoonheid wendt !
Om zelfs liefde in haar schoon te doemen ;
Regtvaardig God / of neemt g' uw schoonheid
henen /

Laat dan myn oog geboulig blyben wenen.

XV.

Verdwaaide heur die hier een schoonheid mind/
Een heerlijkheid die eerlang zal verblijgen ;
En met de doot van 't arme menschen kind/
Bestadig nog 't gezigte u doet liegen :
Ga mind een schoon haar waarheid is te lezen/
En daar 't gezigt door waarheid werd genezen.

XVI.

Die waarheid is in haren diepsten grond /
Van genen leugen ergens t'overwinnen ;
Daar voor ik wenze dat myn hert en mond/
Eens eulwig in de eulwigheid mag buigen :
Om daar myn oog voor altoos eens te geven /
Van éne schoonheid op den zoon verheben.

XVII.

Verheben schoon van 's Hemels majesteit /
Niet van een Doofst der lage sterbelingen ;
Daar voor den zoon op aarde is bereid /
Daar neen om hoog ver koken 's Hemels klingen ;
Met énen stoet van koningen omtogen /
Die al hun glans daar lenen wt uw ogen.

XVIII.

O Hoge glans der hoge Hemel lust !
Alwaar Immanuel in heerlikheden /
Bestadig is der hemelingen lust ;
Daar sy hun kragt in zinnen dienst besteden.

Daar

Daar hunnen zucht op 's Konings schoon gaat
wepden /

Daar zij hun eeuwig in zijn schoon verblijden.

XIX.

Daar zal mijn oog dat verre land eens zien /
Waarom ik heb zo lang gewoest gebaden ;

Waar na de togten van mijn ogen allen :
Om daar die schoonheid die eens heeft geleden /
Dooz 't liefde bloed / in d'ewigheid te danken /
Op Hemel toon met bleekelooze klanken.

XX.

Hoe groot is niet dat goed ! hoe groot dat
schoon !

Dat aan de schaar der hoge Hemelingen /
Steeds werd ontdekt in Jezus huisier woon ;
Zou dan mijn oog om zulk een schoon niet din-
gen ?

O Ja / ik heig om by die schaar te malen !
En op dat schoon dooz eeuwig eens te malen.
29 Mey 1732.

STILHEID IN DEN HERE

Tot ziels sterkte bevonden Jez. XXVIII:12.

STEM. O Minnelikst Emanuël !

I.

Immanuël die stilheid vond /
Een stilheid zonder vlekken /
Waar dooz gij met den moeden kond ;
Die ruste tot ons strekken :
Al kom o Zon !
O zulvze waarheids bron !
Wil onze stilheid wekken.

II.

II.

Myn ziele bind tot stilheid lust /
 Tot stilheid zonder klagen /
 In stilheid bind ik Zielen rust ;
 Gun my die t'allen dagen :
 Die rust zyt Gy !
 Betwaar die rust in my /
 En laat myn hert die dragen.

III.

Ja / dragen tot uw roem en eer /
 Met diep bezadigtheden ;
 En heren tot myn ruste weer /
 Als tot myn heil en vreden :
 Om lust en tyd /
 Met ruste en met vlyd /
 Dus hoor u te bestden.

IV.

Myn ziele is op rust gezet /
 Gy ruste vol van waarde ;
 Die rust bezat gy wonder net ;
 O Jezu op der aarde !
 Ag dat uw hand !
 Die rust / dat dierbje pand ,
 Staag in myn hert betwaarde.

V.

Wanneer ik eens myn oge houw /
 Gy alle uwe wegen ;
 Zo bind ik dat myn herte zout /
 Wel heigen om dien zegen :
 Kom maak die tot /
 Myn zalig deel en lot /
 Zo ben ik noit verlegen.

VI.

Uwe heil-rust was een boeg-schoon /
 Een luister hoor myn daden ;
 Des spreid Gy uwe rust ten toon /

Om

Om zielen te verzaden:
Daal ruste zoet /
En maak my wel gemoet /
Te tzedden op uw paden.

VII.

Wel Zalig die by Jezu silt
Ter rust werd onderwezen;
O Here Jezu rijk en mild!
Uw stilheid zy geprezen /
Die ons zo klaar /
Van zwoeg en onrust zwaar /
Ter ruste kunt genezen.

VIII.

Ag dat die ruste zonder blek /
Mogt in myn ziele zinken!
Van zulk een rust heb ik gebrek /
Dat blykt aan al myn hinken;
Kom Jezu speeld /
In 't herte met uw beeld /
Zo zal het na u blinken.

IX.

Dees ruste is nog maar 't begin /
Ten proef op hand gegeven;
Ten blyke wat een groot gewin /
Die rust is na dit leven:
Daar Jezu Volk /
Der boben stof en wolk /
Komt in de rust te zweven.

X.

Den Hemel is een luister woon /
Verclert met heerlikheden;
Daar zit de ruste op haar thoon /
Daar werd ze regt beleeden:
Dooz ene schaar /
By Jezu die aldaar /
Rust in dat zalig Eden.

XI.

:XI:

Een Eden daar geen list nog slang /
 Die ruste meer zal klemmen;
 Nog gene ziel benauwt of bang /
 Door onrust meer zal klemmen:
 O Heil-fontein!
 Uw ruste is zo rein /
 Laat in die rust my zwoemen.

:XII:

Die Hemel-rust is zonder smart /
 Met luistert overtoegen;
 O Geraads-rust bezit myn hert!
 Myn nieren en myn ogen:
 Kom ruste kom /
 Doert my uit dezen drom /
 Gy hebt myn Ziel bewogen:
 17 Octob.: 1736.

ZIELS-VERZUGTINGE

STEM. PF. VIII.

I.

O Liefde zee wie kan uw diepte peilen?
 Wie kan in u met lage ebbe zeilen?
 Myn zugtend hert dat uwte volheid schat /
 Is dorstig om een druppel van uw nat.

II.

Laat myn geloof op uwen oever komen /
 O Levens-Beek en daal met uwte stromen!
 In ene ziel die niets of weinig groeit /
 Om dat uw bogt haar togten niet besproeit.

III.

O Wonder-nat Gy kunt my wellust schenken /
 En dus myn zugt na wellust zalig denken;

O zege bloed waarom mijn herte zwoegt!
Om dat uw stroomt allen mij vergenoegt.

IV.

O Oceaan van goddijde ongemeten!
Zoudt gij mij dan nu gansstheftig vergeten?
Heen Jezus lief uw trouwe gebrocht dat niet/
Die aan mijt zigt uw levens water blet.

V.

Uw water kan allen mijn noodt verszissen/
En koelt den gloed van 't knagende gewissien;
O water bron! o dierbje bloed fontein!
Daal in mijn Ziel en maak mij heilig rein.

VI.

Een drupje van uw nat kan mij verkwikken/
En gund mij vreugd booz zucht en tzeurig snikken;

Gij stoot uw inbloed op mijn bede uyt/
Ter tyd als gij 't gesloten hert ontslypt.

VII.

Hellsphe Bron Gij kunt alleen verzoosten/
Ontzek Gij u dan kan geen West nog Oosten;
Hog zegen van den magtelozen mensch:
Voldoen aan minnen ophebseliden wensch.

VIII.

Kom dan en wil mij eens geboelig laben/
Of breng mijn boot eens doot die ware haben/
Langs utwen stroom tot in het zalig diep;
Ag dat gij mij in uwe volheid riep!

IX.

O zee van troost en vol van zaligheden!
In u zal ik een eutwigheid besteden/
Doot u zal ik voldoen mijn dorst en lust/
Die hier doot 't drupje minner word geblust.

X.

Kom Levens Bron / fontein van de hoven/
Neemt mij van hier en brengt mij zalig hoven;
Hoe

48 GEESTELYKE GEZANGEN

Hoe dieper nat hoe verder van de grond:
Ik dat myn ziel al in uw diepte stond!

XI.

Kom laat my eens in uwen stroom verdzinken/
O Heugelik! o eeuwig zalig zinken!
Wanheer men zinkt / en zalig opwaarts ryst /
En zinkende voor eeuwig Gode pryst.

XII.

O Heerde zee uw golfjes gaan zo stille!
Wat kan ik anders als u zalig wille?
Ik om rein genot / kom stort my in uw bloed /
Die reeds op aard alleen myn zugt voldoet.

15 Novemb.

1734.

VERTROUWENDE TOE- VLUGT TOT GODE,

Ofte demoedige bede om zyne bevinder-
lyke zoen gunst; Ter voorgebruik aan
zynen Heiligen Tafel Jez. X: 20.

STEM. Ziet Lodesf. Pag. 396.

Hemels oge // Zult gy doge
Wat ik tot U komen mag?
Om te tonen // U myn honen
Doo? een treurig wee en ag;
O myn vertrouwde! In myn benouwe!
Schouw myn zugting en geklag
Schouw myn zugting en geklag.

II.

II.

'Ik ben beladen // Met misdaden
Gang zeet veel en zonder tal;
Maakt my reine // O fonteyne!
Die myn tonge pypen zal:
O myn vertrouwe! In myn benoutwe!
In myn schuld en ongebal/
In myn schuld en ongebal.

III.

Liefde wonden // Zonder zonden
Is uw troostbloed zonder peil;
In die kloven // Raak ik boven
Mynen vband by en veil:
O myn vertrouwe! In myn benoutwe!
Zyt en blyft myn Zalig heil/
Zyt en blyft myn Zalig heil.

IV.

'Ik kan nist wanen // Dat myn tranen
Zyn een Zalig heilgenot;
Allen stonden // vind ik zonden
In myn treuren / O myn God!
O myn vertrouwe! In myn benoutwe!
Weest myn enig dierbaar lodt /
Weest myn enig dierbaar lodt.

V.

'Ik ben te vreden // Met myn treden
Aftegaan van eigen grond;
Veeld myn dwalen // Zonder djalen
Creed ik in uw heil verbond:
O myn vertrouwe! In myn benoutwe!
'Ik tuig het met myn hert en mond /
'Ik tuig het met myn hert en mond.

VI.

Laat my steunen // Liefsliik leunen /
Op u o myn sterke Dozt!
Neemt de smerte // Apt myn herte /

Daar

30 GEESTELYKE GEZANGEN

Daar ik mede gaan getoost:
 O myn vertrouwe! In myn benouwe!
 Beden val ik op uw boest/
 Beden val ik op uw boest.

VII.

Zielen klager // Lasten drager/
 Vasten zuil/ en sterken bodin;
 Zwakke takken // Zugt en snakken/
 Waagt g' heilig zonder schroom:
 O myn vertrouwe! In myn benouwe!
 Doert my aan uw levens stroom/
 Doert my aan uw levens stroom.

VIII.

B'ring my nader // O myn Vader!
 O myn Doest der ewigheid!
 Tot die beken // Laat ze leken/
 Met uw liefde overspreid;
 O myn vertrouwe! In myn benouwe!
 Hebt g' my dit toegezeib/
 Hebt g' my dit toegezeib.

IX.

Uw oprechten // Zyn geen segten/
 Die u kiezen tot hun stut;
 's Werelds slaven // Laat byn graven/
 't Water upt verkeerden put;
 O myn vertrouwe! In myn benouwe!
 Weest g' maar myn ewig nut/
 Weest g' maar myn ewig nut.

X.

In 't berouwen // Met myn zorgen/
 Zo tot u te komen Heer;
 Ten Profeten // om te weten/
 Wat dat dient tot uwer eer:
 O myn vertrouwe! In myn benouwe!
 Is uw Wpsheld ligt en leer!
 Is uw Wpsheld ligt en leer!

XI.

XI.

Wilt my volgen // Onderigten /
 Van uw regten en uw wijs;
 Doe my bulgen // Leer my volgen /
 Als een kind dat niets bedil:
 O myn vertrouwe! In myn benoude!
 Maakt my teder / klein / en stil!
 Maakt my teder / klein / en stil.

XII.

Langs myn waagen // Wilt beragten /
 Al myn smert / O Godd' Lam!
 Dat doo? liefde // Die u giefde /
 Tot de doot en slagting kwam:
 O myn vertrouwe! In myn benoude!
 Gp myn engte wel ontsaam
 Gp myn engte wel ontsaam.

XIII.

Laat my horen // Zonder schamen /
 Tot uw volheid levens bron;
 Laat my baden // En verzaden /
 Mynen lust die gp betwon:
 O myn vertrouwe! In myn benoude!
 Zpt / en blyft myn levens zon /
 Zpt / en blyft myn levens zon.

XIV.

Liet gp roden // Doo? u? beden /
 Myp / om t'eten van uw broot;
 Ik neem den beker // Van wel zeker /
 Tot een teken dat uw doot:
 O myn vertrouwe! In myn benoude!
 Al dit heil voo? my vergoot /
 Al dit heil voo? my vergoot.

XV.

Werelddingen // Zulke dingen /
 Raken in uw beker nikt;
 Zulke gaben // Die ons laten /

32 GEESTELYKE GEZANGEN

In ons smert en aards verdriet :
 O myn vertrouwe ! In myn benouwe !
 Is dit heil aan my geschiet /
 Is dit heil aan my geschiet.

XVI.

O myn Broeder // Zielen Broeder !
 In den nood de trouwste myn ;
 Onderwopen // Menschen seilen /
 Maar gy zult myn broeder zyn :
 O myn vertrouwe ! In myn benouwe !
 In myn jammer smert en pijn /
 In myn jammer smert en pijn.

XVII.

Dimmer vzienden // Dit verdienden /
 Dat ik my van u ontsal ;
 Laatze alle // My ontsalle /
 Zyt / en blyft myn enig al :
 O myn vertrouwe ! In myn benouwe !
 In dit ondermanig dal /
 In dit ondermanig dal.

XVIII.

Al myn rampen // Levens lampe /
 Die my in den jammer staat ;
 Nog ontmoeten // Wil verzoeten /
 Met de hoop van 't heil gewaat :
 O myn vertrouwe ! In myn benouwe !
 Dient my dit tot steun en baat /
 Dient my dit tot steun en baat.

XIX.

Eutwig leven // Zonder beven /
 Zonder vreeze boos de doot ;
 Zal ik erben // Da myn sterben /
 Daar op smaak ik nu dit groot :
 O myn vertrouwe ! In myn benouwe !
 Is dit heil my goed en groot /
 Is dit heil my goed en groot.

XXI.

XX.

Abondmalen // Dol van pzalē /
 Aan des Hemels reinen dijs /
 Met verlangen // Blijf ik hangen /
 Aan uw bzeugde die gewijs :
 O myn vertrouwe ! In myn benoutwe !
 Steeds myn zugt en hope is /
 Steeds myn zugt en hope is.

3 Jul. 1736.

EEN WORSTELLENDE ZIELE

In verscheidene onder een gemengde ge-
 staltens, 1 Pet. I: 5.

STEM. *Zie Pag. 33.*

I.

Neen loze vband / neen / gē zult niet zegen
 pzalē /
 Myn Jezu zal my halen ;
 En op zpn wipze tpd /
 Eens bzeigen in zpn woon / en redden wpt den
 strpd.

II.

Al schoon gē met uw magt en woede konit te
 blaken /
 Met opgesperde haken /
 Uw zwadder op my spoutw ;
 Myn vziend die houd zpn woord / ten heeft hem
 niet beroid /

561 GEESTEELYKE GEZANGEN

III.

Dat hy zyn Zegelring heeft aan myn zucht geschonken:

Al heb ik niet gebrouken /

In onbeblekte deugt;

Myn Jezu evenwel my doo; zyn bloed verheugt.

IV.

Hy draagt my in zyn kragt / ik schuile in zyn wonden /

Al heb ik vele zonden;

Ik wenze doo; geloof /

Te pleiten op zyn bloed / gy kragt my niet ten roof.

V.

Doogt gy op myn verstand niet zonden zucht te werken /

Myn Heiland zal my sterken;

En vynde myt uw ster /

Hy draagt my in zyn kragt / die u den kop verplet.

VI.

Bergiftig is uw dolk / bergiftig zyn uw bonden /

Een diepte zonder gronden /

Maar weet in Jezu heil /

Is ook een Zalig bogt een diepte zonder peil.

VII.

Kom liebe Heiland kom / wil 's vonds sterkte snuiken /

Wie kan zyn strik onduiken?

Wie die geen hulpe kragt /

Die in dees felle strejd zyn hope niet ontzegt?

VIII.

Maar neen getrouwe Dozt myn onmacht wil uw roemen /

En u haar sterkte noemen:

't Is niet in elge kragt /

Waar op ik mij verlaat / maar op een hoger magt.

IX.

IX.

Gp ziet de wereld met de zatan t'zamen spannen,
Om mp te overmannen /
Al weest mp tot een schild !
Waar op die vbandin haar woede slegt's ber spild.

X.

Neen wereldling gp zult mp heden niet ver-
schalken /

Ga hzp mpn naam bezwalken /
'k hou mp aan Jezu vast ;
En wzaak die snode stond / dor gp mp hebt verast.

XI.

In Jezu bind ik goud / in Jezu bind ik zaken /
Die mp uw goed doen laken ;
En nu te dezer tyd /

Doen roemen op mpn Dozt en dienen tot verloyd-

XII.

Dat ik mp immermeer bond van hem afgeweken /
En in mpn zugt bezweken ;

Dog weet ik stel mp weêr /
Tot staving van 't verbond / ten dienst van des-
zen Heer.

XIII.

Maar hoe mpn dwaze Ziel / kunt gp dit zo bee-
loben /

Gedenk hoe God van boven /
Ziet keurig op den eed /
Op maand u om te doen wat gp booz hem be-
leed.

XIV.

Hoe durst gp dan uw zugt den vollen bzeidel
vieren ;

Mpn God gp kent de nieren !
En peilt het diepe hert /
Gp weet gebzek van trouw is stadig tot mpn
sinert.

XV.

Kom maar myn tedze Doest en breng my tot u
nader /

Gy zyt die Zege-ader /

Die nimmer is gestopt /

Schoon dat myn bange Ziel met druk is over-
kropt.

XVI.

Hoe smadig was myn staat / hoe onbast myn
geballen /

Wie kon uw lof uyt brallen ?

Zo niet ons Zege-pand /

Bting veilig in uw kragt / en Zalig in uw hand !

XVII.

Wil ons in duisternis maar voorts by u bewaren /

Tot dat die dag opklaren /

En bzeke aan het ligt /

Maar door dat allen ramp en duisternisse zwiigt.

XVIII.

Die dag / die blijde dag / die aan ons eens zal
geven /

Dat Zalig Hemel leven /

Dol van goedgunstigheid /

En pypze van uw magt / en van u wps beleid.

20 Mey 1734.

ZIELS

ZIELS TOEVLUGT TOT GODE,

Onder aanhoudende Lighaams zwakheden.

STEM. Ps. C.

I.

Heb dank myn Dozt heb eed en pyp /
Doo; utwen weg gezegent wps;
Die tot op heden met my is;
Vol zorge en bekommernis.

II.

Doo; ene veelheid van elend /
Die my uw wyze hand toezend;
Met jammer / ziekte / en met pyn;
Die stadig in myn lighaam zyn.

III.

Maer hoe het is ik hou my vast /
Om uw te pypze zo my past;
Myn trouwe God gewis die zal /
Doo; my in 't ondermanig dal:

IV.

Wel zorge dat my niets geschied /
Van 't geen zyn wyze wil gebied;
Myn rampen zyn tog altemaal /
Zeer juist gewogen op de schaal

V.

Des Heiligdoms; van eeuwigheid /
Is my dit treurig lode bereid;
Het geen my dagelijks ontmoet /
En dat ik noem een bitter zoet;

VI.

Een bitter : want / het vlees gewoelt /
 De jammer smert die in haar woelt /
 En dus de kragt ter neder drukt ;
 Zo dat het nimmermeer gelukt :

VII.

Man 't logge lpf om gang gezond /
 Te treden op des werelds grond.
 Maar ook een heilig bitter wis :
 Want / al die sinerte zeker is /

VIII.

Een jammer die niet verder gaat /
 Dan als Gods wyze wil toelaat ;
 Een wil / die zonder smet of schuld /
 Gestadig toeroept hebt geduld :

IX.

En draagt uw weedom en uw krup /
 't Zp buiten oft' zp binnens hup /
 Met zagmoed' en met lpbzaamheid /
 Zo als myn Zalig Woord u zeid.

X.

Denk aan myn Zoon dat heilig Lam /
 Dat blekkeloos ter wereld kwam /
 En nogtans wierd met ramp bezogt /
 Waar doo? de bloek is afgehogt ;

XI.

Dan 't kwaad dat u gestaag gebeurt /
 Waar over 't oog en 't herte treurt.
 Een kenblyk van Gods zegen is /
 Zyn Wysheid in myn droefenis ;

XII.

Want / als Gods trouwe hand my slaad /
 't Is enkel goed en nimmer kwaad ;
 Het heplig ligt schat troeg en spaet /
 De Vader-slag voo? een genaet.

XIII.

Een tpbgelover smelt als sneeuw /
d'Opregte staat: want / Judaas leeuw /
Dient tot een steun booz zwakke kragt /
Die van zyn heil haar woest verwacht:

XIV.

Een troost die ik niet missen kan /
Myn Deel / myn Buisdegom / myn Man /
Geest my die troost ik heb gewis /
Nog dikwils van uw troost genis.

XV.

Laat eerlang boben ramp en traan /
Myn voeten in de ruimte staan ;
Op dat zo eens dit aardfche vat /
Zy nimmer moede / nimmer mat.

13 Jan. 1735.

VERNIEUWINGE

Van de Keuze des Verbonds ofte aandagt
op Jez. XLIV: 5.

STEM. Ps. CIII,

I.

Jehova God 't zy met myn hert geschreeven /
Dat ik my vind geneigt booz u te leven ;
O Vader lief die enkel liefde zyt !
Op zyt de Bron waar uyt die bloeden stromen /
Die onzen zugt doen weder tot u komen /
In 't eeuwig diep hebt gy dit goed beteld.

II.

Immanuel / gy Zoon van den Vader !
Op zyt myn deel o rike Lege-ader !

60 GEESTELYKE GEZANGEN

Ik bied ik my nu weêr ten dienste aan:
Ik wens u heden als myn heil t'ontmoeten
En leg myn zucht demoedig aan uw voeten /
En wens met u in een verbond te staan.

III.

Kom goede Geest hoed' my vooz zonden vlekken /
Om nimmer tot uw oneer te verstrekken /
Daal in myn hert en maak het heilig rein:
Laat my uw licht op uw wege leiden /
En zegen my in deze snode teden /
Om tot uw roem en heerlijkheid te zyn.

IV.

Opleenig en Volzalig Opperwezen /
Blyft zo myn deel dat ik tog noit na dezen /
Mijn zucht moedwillig van uw dienst ontrek:
Uw Heilverbond dat zy myn welbehagen /
Om ober u my nimmer te beklagen /
Waartoe ik wagt uw inbloed die my wek.

V.

Om my op aard' gestadig te genoegen /
Met uw Verbond en my daar na te voegen;
Ten eind' ik smaak uw tedze liefde min:
Getrouwe God / op dat my dit gelukken /
Zo doe my dog gezegent vooz u bukken /
En hoed myn zucht vooz eige wil en zin.

VI.

Zo ziek' of py'n / of andze ongemakken /
De bzoze hut ter schade deed verzwakken;
Laat in die schâ my dan nog voozdeel zien:
Op dat wanneer het lighaam vooz het kwynen /
De lust en kragt gestadig ziet verdwynen;
Op dan aan 't oog moogt uwen Hemel biên.

VII.

Dien Hemel die my dan nog zal vermaken /
Vooz zucht en beê om rens daar in te raken;

Op

Op dat ik kryg een Heimelepk. stant:
Het zwakke lpf laat dan in hope ploegen/
En dus de geest niet strekken in het zwoegen/
Ma 't heilgeluk in 't ware Vaderland.

VIII.

Als duisternis myn Ziele komt bezwaren/
Wil dan uw ligt nog in myn zugt bewaren/
Met nieuwe lust / gelpk te dezer stond:
Op dat dit ligt myn herte tot uw trekke/
En Hemel lust in mynen zugt betrekke;
Ter nieuwe houe van uw Heilverbond.

IX.

Indien het was / den Hemel wild verhoede /
Dat gy ons land deed' strepden tot den bloede;
En zo eent blpk van uw strengheid gaf:
Schenk Hemel-moed dan in myn herten monde/
En deze keus die my aan u verbonde;
Op dat my niets van u mag scheiden af.

X.

En of het zo gebiel en moest geschieden /
Dat gy myn schuld dooz strengheid kwam ver-
bieden /
Dat dan myn Ziel tog ober u niet klaagt:
Maar dooz de slag zig van het kwaad ontmennen/
En in de slag uw Vader hert erkennen;
Dat dooz uw gunst myn zonden niet verdraagt.

XI.

So 't oit gebeurt dooz hoge stoutigheden /
Dat ik myn lust in d'aarde ga besteden;
Toont in die zugt aan my uw Vader roe:
Om dooz uw regt myn dwaze ziel te helen /
Als z'is geneigt om zig van u t'onstelen /
Trekt / trekt my tog na uwten Hemel toe!

XII.

Laat nu myn oog dien Hemel gaan verspleden /
En wil my dog van 's Hemels vugten bleden;
En

62 GEESTELYKE GEZANGEN

En duibentros myt 't ware Canaän:
Ag dat uw Geest myn Zielenzucht daar velden/
Kom Jezu lief laat my eens in die velden/
Vergaderen het Zalig Hemel Man!
20 Mey 1735.

Z U G T

Om des Heren Jezu Zoon-gunst en ge-
voelige gemeenschap, Jez. XII: 3.

STEM. P/. XXXVIII.

I.
Ag hoe lange O myn Hoeder?
Zielen Hoeder;

Zal myn geest zo vol van smert;
En van jammerklagten wezen/
Wil genezen;

Al de schulden van myn hert.

II.
Kent gy niet myn zielen woorden/
Al myn zonden;

Die my oorzaak zyn van tilagt?
Wilt gy dan geen balzem geven/
O myn leven!

Wat de smert der schuld verzagt?

III.
Wat verzagte maakt my reine/
Heil-fonteine;

Van myn smet en zondig vuil:
Wilt my in uw liefde plassen/
Zalig wassen;

Gum my in uw wonden schuif.

IV.

IV.

't Is m'n zugt die mi bedoelt /
 Dat geboele;
 Dat 'er in uw volheid rust:
 Ziet g'p m'p dan niet verschoven?
 Bron der Roken!
 Spreng uw water / wek m'n lust.

V.

Laat m'p eens dat water scheppen /
 'k zal m'p reppen /
 En m'p blytig Bronwaarts spoen;
 Zoud g'p u dan niet ontfermen /
 Op m'n hermen /
 En die gunste aan m'n doen.

VI.

'k mogt m'p boveng tot uw wenden /
 Met elenden /
 En m'n jammerlik gestel;
 En g'p gaast m'p stof tot pyzen /
 En deed ryzen /
 Zielen b'ede zonder kwel:

VII.

Zoud g'p dan uw woord nietsen /
 En vergeten /
 Uwen dieren liesden eedt;
 Meen g'p zult uw woord wel staven /
 En sterfs laden /
 't Schaapje dat g'p noit vergaet.

VIII.

't Schaapje zult g'p boeder schenken /
 Ja ook d'ienken;
 H't uw stille b'ede bron:
 'k Mogt u ook al lang booz bezen /
 Hoog geprezen /
 Keuren booz m'n levens Zon.

GEESTELYKE GEZANGEN

IX.

O myn Zon wil weder dagen!
En myn klagen/
Zal wel schigtig zyn gestilt;
Hooft my u in trou vermanen/
Zonder wanen/
Dat gy tedert zyt en mild.

X.

Werp dan ook na zo veel smeken/
Mijn gebieden/
In uw diepe liefde zee;
En wil my op nieuw verzaden/
Met genaden:
Want / gy zyt mijn heil en vree.

XI.

Moet ik niet mijn heil en kragten/
Van uw wagten/
Toont dan tog eens wat gy kunt?
Kan ik wel een zugt optillen/
Of iets willen/
Zo gy my geen heil vergund?

XII.

Zend dan kragt en ligt van boven/
'k zal uw loven/
Als ik eens zal komen daar/
Genen d'zulk maar blide Psalmen/
Hoge galmen/
Is het deel der vzeugde schaar.

XIII.

Blide schaar ja Hemel bende/
Uw bekende/
Is een ryk en gunstig God;
Die het Zalig komt te meenen:
Want na wenen/
Geeft hy my een vrolijk lofd.

XIV.

XIV.

Hoe dik lodt gij doet mij hangen /
 Met verlangen /
 Om ook eens in 's Hemels-Hof;
 Mijnen Heiland wis te roemen
 En te noemen /
 Waard den eindeloozen lof.

XV.

Croutwe God laat dat gebeuren /
 Na mijn treuren;
 Na mijn waken in den pligt:
 Laat mijn duisternis verdwynen /
 Wil eens schynen /
 Word mij tot een eeuwig licht!

17 April 1736.

B E D E

Om ontheffing van 't zondig eigen, Rom.
 VII: 23.

STEM. *Prins Robbers Mars.*

I.

Mijn Heiland die mijn wegen ziet /
 En ook mijn diepe schuld;
 Kent gij dat zondig eigen niet /
 Dat gij laankmoedig dult;
 Gebruik uw scepter eens en strekt /
 Die gunstig tot mij upt /
 Vertoon uw magt die liefde wekt /
 En die dit eigen slapt.

E

II.

Dit eige dat u enkel hoond /
 En nimmer dient tot eer ;
 En dat zo vaak na by my woonde /
 Dat keert gestadig weer :
 Zo dat ik in den dieten pligt /
 My niet gelph het past ;
 Kan houden aan uw heftberigt ;
 Nog aan uw beugden vast.

III.

Schenkt gy my eens uw graver zoet /
 Dit eigen dat vergald ;
 Die Zaligheid met bitter doet /
 Waar dooz uw roem verbaadt
 Zo dat ik des uw hogen lof /
 Niet pyss gelph gy zyt /
 Ag trekt my eens van 't eigen of !
 En maak my 't eigen klypt.

IV.

Myu Bepland o dit eigen bie-
 Ik uwe sterkte aan !
 Ontroff gy uw vermogen wie /
 Wie zou dit eige slaan ?
 Dit eige dat of schoon gekrenkt /
 Alweer het hooft opsteekt /
 Dit eige dat niks goeds en denkt /
 Heer Jezu eens verbjeekt !

V.

Wanneer een ander my eens past /
 Toont my die zondig dwaad ;
 Dat dan zo ligt in 't herte rust /
 En nimmer my verlaat :
 Ag was myn hert eens in het oog /
 Niet in de diepe boest /
 Hoe menig een die sig bedroog /
 Die my wel roemen doest !

VI.

Geef my een waar ootmoedig hert /
 Dat hoor dit eige plied /
 En treurt om ene jammermoert /
 Die 't zondig nog niet ziet ;
 Og was dit eige eens gedoot /
 Door Jezu kragt en bloed !
 Hoe maakte ik Gods name groot /
 In nederig demoedt.

VII.

Dit eige is een hulle pest /
 Dat al ons doen bezwalkt /
 En door een woord of door een gest ;
 Ons ligtelik verschalkt.
 Dit eige is een hanker-kmaal /
 Waar door de pligt versterft /
 En haar bedriven altemaal /
 Met daugt en doen verderft.

VIII.

De wereld die dit eige heeft /
 En in dit eige stikt /
 Is't die hoor 't eige minner heeft /
 Maar op dit eige mist.
 Gelukkig die zig zelfs bekent /
 Dit eige heeft verfoeid /
 En heeft dit eige nog geen end /
 Het zo dan maar gehooid.

IX.

Dit eige is het laatste kleed /
 Dat dog de Ziel verlaat ;
 Want / daar men van geen eige weet /
 Dit eige niet meer schaad.
 O Jezu lief dit eige nooit /
 Geen inbreuk by u had !
 Uw Cieraad die de deugd verhooid /
 Schenk my die tot een Schat ;

X.

Wat denkt dat hoge Hemel volk /
 Van zo een laag gestel /
 Dat boven stof en zonde wolk /
 Niet weet van dit gekwel:
 O lieve schaar gewis gy bind /
 Van 't eigen u ontheft!
 Zo dat gy ulwen God bemind;
 En u dit kwaad niet treft.

XI.

Gun ons ook eens die Hemeldeugd /
 Die 't eige niet meer ppnt /
 Maar zig in haren God verheugt /
 En dooz geen eige kwynt.
 Daal Jezu lief / daal zuiver ligt /
 En koom eens met die kragt;
 Waar dooz dat alle eige zwigt /
 Dooz 't oog dat uw verwagt.

XII.

Houd 't eige van den Predikstoel /
 En upt 't geheim vertrek;
 Op dat tog ieders zuiver doel /
 Ons tot uw liefde wek:
 Ja voeg ons by die maatschapp /
 In 't ware Vaderland;
 Die van dit eige euwig byp /
 In uwre liefde byand!

7 Mey 1736.

NOOD-

NOODWENDIGE SCHAAMTE

Ter gelegenheid van de veranderinge
des Jaars.

STEM. Ps. CXVI.

I.

Zo snelt de tyd / zo vlied myn leven heen /
Dus is dit Jaar nu wederom verlopen ;
En niet een dag daar van weërom te kopen :
Doo? goed of zugt / of jammerlik geweën.

II.

Wat is de tyd die weggeblogen zy ?
Een schaduw beeld / een schijn die voor ons ogen ;
Zig eens laat zien en schigtig werd ontogen ;
Dus is ons tyd en nu dit jaar voorby.

III.

Maar ag myn Ziel hoe is het doorgebragt !
Hier moet gy 't hert eens op uw wegen stellen /
En 't oordeel oer al uw daden vellen ;
Draag zorgge maat dat gy tog niet verzag

IV.

Uw zonden schuld : Want / die is wijs bekend /
Aan 't heilig oog dat alles komt te weten ;
Gepleegde dwaasheid zal God niet vergeten /
Al schoon ons oog zig van die tyd ontwent.

V.

Hy zal tot u eens zegge penning-Heer /
Geest rekenschap van alle uw bedryven ;
En waar zoud gy met uwten zugt verbyven :
Indien hy zyn talent eens eiste weêr

VI.

Hoe dooy u wel op werke aangefigt /
 Dat een talent dat hy u had gegeven ?
 Wat hebt gy daar den voordeel mē bedreben ?
 Geeft rekening en ziet wat dat gy zegt !

VII.

In d'eenzaamheid die God u heeft gegund /
 Was 't daar uw lust om Jezū te beschouwe !
 En met uw hert op 't Gode bloed te houwe /
 Waar van gy 't heil alleen verwagten kunt !

VIII.

Hoe is myn Ziel van u Gods heilig woord /
 Behandelt met 't gedrag van zulke vrienden ;
 Wier Hemel voorbeeld gy daar in hand vinden /
 Hebt gy ook na hun spreken wel gehoorst !

IX.

Was 't houden van Gods wet uw grootste
 beug ?
 Niet om daar uit uw Zaligheid te werken !
 Waarmt gy daar dooy gestadig wel te merken /
 Hoe niets in u ter Zaligheid en beugt !

X.

Hoe dreef gy u ontrent het Vaderland /
 Waar van de glans zo treurig is aan 't kwynen !
 En daar Gods recht den cieraad doet verblyven /
 Een misbruik van zyn heiligheden : want /

XI.

Beleest gy niet een jammerlike tyd /
 Dat vaste waarheid als op losse schuiven ;
 Daak word gezet / en moet u niet bedreuen :
 De hoorn daar van voer d'hoog Majesteit !

XII.

Hoe dus myn Ziel sloegt gy geen dagen ga /
 Van 't jaer dat u nu weder is ontweken !
 Verneder u en kent dog uw gebreken /
 Verzoek uw Zon om zoen-licht en genā.

XIII.

XIII.

O Heilig Hogt dat dog uw luffter ftraald !
In 't dof verftand op dat het u mag kennen ;
En dooz dat ligt zig dus aan u mag wonnen /
Dat het geflaag op uwe deugden maald.

XIV.

Op Zonne der Gerechtigheid uw gloed /
En liefde-hit / kan nimmermeer verkoelen ;
En zou dan ook myn koude hert niet voelen /
Hw reine min / die Zielen blaken doet ?

XV.

Myn oude fchuld wil die tot uwen pyps /
Dooz 't Boeg-Aleed gevoellig gaan bedekken ;
En dus myn Ziel tot uwen roem verwekken :
Bedaauw myn zugt / en maakt my heilig wps !

XVI.

Om onder 't midden van een krom geflagt /
Te leven na uw Godlik woord en willen /
En noit den indruk van u te verfpillen ;
Waer toe myn hert een nieuwen Zegen wagt.

XVII.

Maar nu myn Ziel gedenk dat ik u zeg /
Hoe dat gy zpt booz d' Eutwighheid gefchapen ;
Om nimmermeer aan d'aarde te bergapen /
Hw tyd en zugt / maar om des Heren weg

XVIII.

Met luft te trede : Want / des Hemels ftad /
Die gy verwagt / die zal eerlang genaken /
Spoed dog niet vlyd / en leer gezegent waken :
Op dat u niets mag ftemmen op uw padt.

XIX.

Ziet gy die angels niet die booz den doet /
Hw vband ftoeid : Wil dog gefladig letten ;
Ten eind' u niets in ywen zugt verzetten /
Die buiten God van alles walgen moet.

XX.

Draag u myn Ziel gelyk 't een zondaar vast/
Maet tot Gods roem uw onmagt te belijden;
Verzoek zyn gunst om alles te verniyden/
Dat uwen zugt ter schade ligt bezaast.

XXI.

In 't nieuwe jaar schenkt my een nieuwelyst/
O Jezu lief op wien ik my verlaten!
Maakt my voldaan met dagen / tyden / staten/
Die gy my gund / en weest myn ware rust.

XXII.

Blift gy myn dwaze ziel nu tot een God /
Op die my hoed' als d'appel uwer ogen,
En teder ziet op al 't gebrekkig pogen:
Ik heur op nieuw u weder tot myn lodt.

XXIII.

Myn lodt dat my in al myn ziekte en pijn /
Voor allen kwaad bedagezaam kan bewaken;
En my voldaan met Gode doet verklaren /
Myn dagen ook die slechts een hand breekt zyn.

XXIV.

Leer my die slyten met een doel op 't wit /
Waar na myn zugt gezegent dient te streven;
Om in die woon eens tot uw roem te leven;
Die gy voor u / en diuwe reeds bezit.

XXV.

O Ilesde woon daar genen wissel kring!
Van dag en uir met vele ogenblikken;
Wien hogen zang zal schade of verschrikken;
O Hemelzang waar aan myn herte hing.

XXVI.

Zo menigmaal; ag dat ik by u waar!
Oueindig God gy ziet my des genegen /
Schenkt my dit nu tot enen nieuwen zegen /
Op dat dees tyd eens zy myn laatste jaar!

1 Jan. 1736.

AL-

A L L E E N S P R A K E.

Ofte Bedenking op het begin des Jaars 1737.

STEM. *De geest des mans die moedig is.*
Zie van Houten Pag. 138.

1.
Het jaar myn Ziel is weer ten end /
 En heeft zyn loop en kring gesloten;
 't Is billik dat gy eens erkent:
 Uw zegening van God genoten.

2.
 Genoten zo veel maanden lang /
 Dooz Jezu gunst die u ten goede;
 Als gy uw treurig bond en bang /
 Zo trouw en teder kwam te hoeden.

3.
 Heb dank o wyze Majesteit!
 't Zo tot uw roem en eer beleden;
 Dat gy my weer zo ruim een tyd /
 Hebt dooz veel rampen heen doen treden.

4.
 Dooz rampen die wel-wrang en zuur /
 Dooz vlees en bloed my zyn gevallen;
 Maar heden op dres stond en uur /
 Gedenk ik hoe gy my die allen:

5.
 Kunt doen verstrekken tot veel nut /
 Om my van alles af te tronen;
 Het geen my nimmer dient ten flut /
 Om my nabij u te doen wonen.

6.

O ja nabp myn Dorst te zyn!
Dat maakte my met hem te vreden /
In al myn jammer smert en pijn;
Dus was het vorens / zo is 't heden;

7.

Dit zulver zoet was noit vergald /
Dit heeft het schepzel wijs te weten /
En zo al niet / myn Ziele zal't;
Zo nu als ewig niet vergeten.

8.

Hoe goed hoor haar myn Repland was /
Hoe zalig zy hem heeft bevonden;
Wanneer hy haar den smert genas /
En heil en vrede kwam verkonden.

9.

Wat was 'er in het schepzel ooft /
By zulk een voorrecht te gelpken;
De wereld die geen rust voltooft /
Ging dikwils met myn vrede strepken;

10.

Verbittert op myn Jezu schoon /
Dorst zy my beter goed beloben /
Maar tot myn schâ en Jezu hoorn /
Kwam zy my van myn goed beroben.

11.

Myn goed dat ryke Jezu gaf /
Van my als ene der onwaarde;
Weg schepzel gy zyt my te las /
Hw wellust eindigt op der aarde.

12.

Een beter goed is 't dat my boegt /
Der boven 's Hemels hoge kringen;
Waarom myn hert en ziele zwoegt /
Dat wereldling kon zulke dingen;

13.

Wie roepelt aan des werelds bal /
Moet slegts met menschen gaan verkeren;
De woede van de zonde zal /
Hem dan zoo menigvuldig wel leren.

14.

De keur die benzelingen kiest /
En Zaligheden gaat verzuimen;
Is nu de keuze die men kiest /
Ziet kiezen van den arm en made.

15.

Neen zegt de wereld dat is mis /
Ons keuze is de keur der topzen;
Neen wereldling uw keuze is;
Een keuze die God niet wil pappen.

16.

De keuze die Gods Wyzen Raad /
Verbiedigt in de ewigheden;
Dat is een keur die zalig gaat /
Haar hert en zucht voor God besteden.

17.

Maar zo is uw keuze niet /
Die buiten God haar heil wil vinden;
En wat Gods Raad en Wil gebied /
Hog nimmermeer voor haar beminden.

18.

Al maakt gij van Gods Volk een pjaat /
Al keurt gij hen voor dwaze lieden;
Op zult hun zucht en beter staat /
Voor al uw rozen niet verbieden.

19.

De wereld is te bpsier dwaas /
Dat zij den Hemel uit wil bouwen;
In 's Hemels keur dient dit geraag /
Ten oordeel om op haar te bouwen.

20.

20.

Wie opklimt tot Gods wips' besluit /
 Aan dus gezegent gaan bezessen /
 Hoe dit Gods Riegt op aard beduid /
 Om weinig uyt den bloek te heffen.

21.

De meeste moeten met de slang /
 De aarde tot hun spijze kiezen /
 En leven op der aard zo lang /
 Tot zy hun levens-regt verliezen.

22.

Des Hemels keuze is hun spijt /
 Ten minste 't geen zy niet en zoeken /
 Gods Oordeel neemt die keuze tot /
 Een oordeel om hun keus te bloeken.

23.

Maar liebe dog wat denkt die schaar /
 Die boven Zon en 's Hemels Steeren /
 Gods Raad' erkent hoor wijs en waar /
 En 't wipje niet met 't dwaas berispen.

24.

Die liebe schaar die jingt of zingt /
 Zo op het liefst hoor u wild batten /
 Om dat Gods doel haar einde kint /
 Schoon 's werelofs keuze uyt gaar spatten.

25.

Op d'Hemelken is een stil /
 Dat Jezu Raad en Riegt eerbiede /
 En doet berispen in zyn wil /
 Die boren tot die keus hun riede.

26.

Wat meer is tot die Raad gezogt /
 En tot die keuze heeft gedzongen /
 Ja 's Hemels keus met bloed gekogt /
 En dus dit stuk hoor hen voldongen.

27.

27.

Haar diepe zucht word nooit gekrenkt /
Die Jezu roem niet kan vergeten ;
Om dat zy zalig werd gekrenkt /
Apt zyne Volheid ongemeten.

28.

Die Volheid met haat bloeden ryst /
In 's Hemels hert en op haar tongen ;
Die Godes Raad booz ewig ryst /
Ag dat we die reeds met haar zongen !

29.

Maar hoe myn ziel hebt gy geen stof /
Om ook uw dwaasheid te helpen ;
Dat gy alleen in Jezu lof /
En 's werelds dwaasheid komt te weyden

30.

g'Hebt Jezu niet op pyp gestelt /
En nergens in u regt gekweten ;
Als eene die zyn dagen telt /
En slaag zyn bzoosheid komt te weten.

31.

Heen Heyland lief 'k heb uw gehoond /
Wel duizend ja tien duizend malen ;
Schoon gy u teder hebt betoond /
In al myn jammeren en kwalen.

32.

Myn pligten zyn te ligt geweest /
Moest ik aan 't Godlik regt betalen /
Met deugden upt myn doen / bevreest /
Ging ik van Godes aanschyn dwalen :

33.

Maar werwaarts dat ik 't wenden zou /
Ik kon dat oge niet onduiken ;
't Is velliger met waar berou /
Dozt Jezu Zoen-bloed te gebzuiken.

34.

34.

Getrouwe Doest mijn ziel /
 (Uw grote gunst zo des geprezen ;)
 Die 't gansche jaar in schuldten viel /
 Wordt door uw Godlik bloed gerein.

35.

Ag Jezu lief uw grote Naam /
 Die gy u door uw bloed ging listen ;
 Die make ons op nieuw bekwaam /
 Om tot uw naam en eer te listen.

36.

Met 't minste jaar nu ons zo naak /
 De duisternisse komt bedekken ;
 Zo laat uw Geest ons met vermaak /
 En stilheid in uw dienst opwekken.

37.

Gy houdt vast in uw wijzen raad /
 Wat ons dit jaar en elke morgen /
 Nu weder t'overkamen staat /
 Als in een duffer wolk verhaagen.

38.

Wp gebed Heer / wp gebed nu /
 Die gansche zaak in uwe handen ;
 Een stille ziel bald niet schuld /
 Om haar belang u te verhanden.

39.

Gum trouwe Jezu / gum maar lust ;
 Tot zugten / en tot zege-zangen ;
 En doe uw werkzaam na de rust /
 Van 's Hemels Zaligheid verlangen !

40.

Leer my aan hoogen van dezer uur /
 Naauw letten op de ogenblikken ;
 Die gy misschien voer hoogen duur /
 Wp nog op aarde gult beschikken.

41.

Maar neem eens dat ge booz: u zag /
En dat ge moest met ramp gebengen;
Booz 't zwakke is den ouden dag /
Hoe zoud ge die niet moed volgeheng?

42.

Mijn Woest indien ik 't gijze hoest /
Maar tot uw eer en roem moegt dragen;
Mijn dunkt ik was van niets beroest /
En bond mij dan nog hier van klagen.

43.

Maar ziele hebt ge nu die stuk /
Bezadigt in Gods heers gewogen:
Want / weemat de hoon van uin geluk /
Was eens op aarde uitgegogen /

44.

En dat u niets dan nog en heet /
Al hier beneden sijn t'ontmoeten;
Mijn vrouwe Woest heeft heel en weest;
Op kon / op som het weest bezouten.

45.

Op heeft mij woens' reeds gebert /
Wanneer ik was met duik beladen;
Hoe weest dat het kamps ons heert /
Indien zyn troest ons heert de staten.

46.

d'Elende in mijn woestiger seugt /
Kan mij ten aante nu nog leren /
Hoe Gode wel de ziel verheugt /
Als 't oog gaat in zyn tuust verkeren;

47.

Dat Zaligen dat Hellig blad /
Behelst booz Jezu' d'uk genoden /
Een padeloze weest sehat /
h heb tranen met heil troest bergoten:

48.

Ter tyd ik tot dit Godlik boek /
 Mij met een stille zucht mogt wenden /
 En langs het nedrig onderzoek /
 De gangen van Doyt Jezu kenden.

49.

Bebinding op Gods Woord gegond /
 Kan nimmermeer tot schâ gedpen /
 Bewust hoe dat 't geschreven stond /
 Wie zig na 't billik-regt verblpen.

50.

Dat ons dit Heilig Boek in 't net /
 Met zo veel kragt / na zo veel reden;
 Dus zuiver wierd in 't duits gezet /
 Is heden juist een eeuw geleden.

51.

Men danke nog die Obzigheld /
 Die zulk een zaak heeft goed gebonden /
 Maar meerder nog Gods wps beleid /
 Die ons dit woord tot dezer stonden:

52.

Heeft zegenryk en trouw bewaart /
 Waar in de grage zucht mag aasen /
 Tot zo eens niet meer op der aard /
 Maar in Gods Paradyt zal grazen.

53.

Mijn liebe Heyland hebt gy mij /
 Op liefde-bleugels steeds gedragen;
 Wel aan uw liefde ryk en vry /
 Die doet het mij doozts met u wagen.

54.

Uw liefde zal mij ook eens daer
 Gy heden zyt / gaan by u voeren;
 Wanneer geen tyd / geen stond of jaar /
 Mijn vrede zoet meer zal beroeren.

55.

55.

Het blijde eutwig zal my dan /
Gezegent doo' myn Do'ft doen leven;
En aan hem als myn egte man /
Doo' huiwliks trouw zeer vast doen kleben.

1 Jan. 1737.

BEKOMMERING VOOR GEES- TELIKE DODIGHEID.

STEM. Ps. XII.

I.

Zoud gy my dan nu gang en gaar begeben /
Mijn dierb'ge God / en wipken ver van my;
Neen hoogste goed / neen leven van mijn leven;
Want / ver van u is my ten slaverny.

II.

Hoe verder dat ik van u af ga zwerben /
Hoe dieper dat ik in de wereld raak;
En dolen ga als van mijn huis en erven:
Neen ver van u dient my tot geen vermaak.

III.

Kom liever weer / en wil my dog ontmoeten /
Met b'loosheid / of met een stillen traan;
Zie daar mijn zugt ik leg ze aan uw voeten:
Op kent mijn wens en ziet my doo' u staan.

IV.

Mijn lust die r'pft / maar ag ik ben gebonden!
En voel my nog zeer bezre van u af;
Waar doo' ik nu uw roem niet kan verkhonden:
Ag dat ge my dien zegen weder gaf!

†

V.

V.

Houd moed myn Ziel uw God is de getrouwen/
 Op kent uw staat / uw rampen en gemis;
 En zal zyn licht die bede niet onthouden:
 Die aan zyn oog vertoont haar duisternis.

VI.

O Heilig Licht wil dog myn licht vermeren!
 Stort uw genaâ en olie in myn lamp /
 En laat myn oog uw Dooslicht zalig êren;
 Behoed myn licht voor waan en zonde damp.

VII.

Ik ben geneigt my van u af te wenden /
 Maar ag myn Doofst verlaat myn ziele niet!
 Wil dog uw licht gestadig tot my zenden;
 Tot dat ik u eens blikkeloos geniet.

3 Decemb. 1734.

OP DE VERWAANDE BLYD- SCHAP DIE FEILT.

I.

Mijn bynd gyzegt / ge hoopt tot Zion thuis/
 Maar ag uw taal mag Zion niet gebeuren:
 Want / na gij meld zo kent gij nimmer kruis/
 En Zions schaar vind stadig stof tot treuren.

II.

Uw tong die sulcht / uw hert is altoos wel /
 Wanneer een ander tranen zou behoeven;
 Dog weet gewis dat al uw bly gestel /
 Maar stofft greeft om Zion te bedoeven.

III.

Zaagt gij u zelfs eens in den diepest schuld /
Gelp u hert zig ging van God ontsien;
Hw vzeugde die gij in u hebt gedult /
Tot hoon van God / die zou u wel verbeelen.

IV.

Had gij de gaaf om keur en onderscheid /
Van 't waar en vals / vooz u te mogen maken;
Hw vzeugde was al over lang beschjeid?
Die u de byon der wellust doet verzaken.

V.

Dees reine Byon die uwe blydschap hoond /
Daar is uw vzeugd ook nimmer upt gesproten;
Want / 's werelds vzeugd die in uw herte woond /
Die houd uw ziel vooz Jesu vzeugd gesloten.

VI.

De ware vzeugde die ook tranen upt /
Maakt Zions volk ligtelik verlegen;
En schoutot het hert dat deze vzeugd beslupt /
Vooz een genot van Jesu milden Zegen.

VII.

Hw vzeugde die maar slegts een schaduw is /
Die staat eerlang ook van u te verdwynen;
Die vzeugd alleen is zeker en getwis /
Daar 's Hemels-Zon vooz eeuwig op zal schynen.

LUST TOT OPREGTIGHEID

Met Jezu ondersteunende Genade gekroont,
Spr. X: 29.

STEM. P/. CIV.

I.
Mijn Ziel berleest op Jezu levens-sap /
Op Hemelvogt / op ware wetenschap /
Om vooz- uto Dozt in nedzigheid te leven;
En op zyn weg vooz genen schrik te beven:
Zie hier een woord dat Zalig onberkozt /
Tot uwen moed / dien inbloed vooz u stozt;
Zie hier een woord dat aan de blankie treden /
Dozt Jezu Groot en sterkte wil besteden.

II.
Wel Zalig die met ongedeelde zugt /
Van Jezu kleest / en ademt na de lugt /
Die 't hert alleen kan in zyn dienst bezuimen;
Om eige pligt nog inbloed te bezuimen:
O Deugt! O Hemel-deugt! Opregtigheid /
H is de kragt des Heilands toegezeid /
Maar niet aan hen / die langs verkeerde wegen /
Dooz eigenheid / bezuimen dezen zegen.

III.
Opregtigheid / uto blank en Hemel-schoont /
Die gp tot roem van Jezu ons vertoont;
Doet ons op uto genaâ en gang verlieven /
Dooz dien Gods kragt uto zwakhed wil gerieven;
Zo zoigt gp niet al schoon uto ligt verdwint:
Want / 's Hemels Zon die op uto wegen schynt /
Heeft uto beloofd in 't duister te verligten /
Waar vooz den damp der leugenleer moet zwigten.

IV.

IV.

Opregtigheid die Jezu kragt bezit /
 Op doelt boozwaar / op trest een Zalig wist !
 Den huichelaar die uwer niet wil zoeken /
 Die zal Gods mond en heilwoord ook verbloeken ;
 De lust alleen die op Gods waarheid steunt /
 Die bind een staf waarop ze veilig leunt /
 Om met den zugt / welmenent langs haar paden /
 Zig in den dienst van Jezu te verjaden.

V.

Opregtigheid die op Gods wegen treedt /
 Uw lust die is te doen het geen op weet /
 Uw stille rust belacht het zondig woelen /
 Van die wier zugt dat Jezu niet bedoelen ;
 Uw heur die toont / hoe men u ook beschouwt /
 Dat u den weg des Hemels niet berouwt ;
 Uw zugt die van Gods waarheid niet wil wpien /
 Bezit een kragt die nimmer zal bezwipen.

VI.

Getrouwe God die uwen Zegen hegt /
 Aan deze deugd / ik ken uw heilig regt ;
 Wil upt genaâ myn uw kragt beschikken /
 En laat myn gang op uw waarheid mikken ;
 Dat deze deugt gewilt in Jezu bloed /
 Gevestigt ze in wandel en gemoed ;
 Gun met myn hert uw daden te betragten /
 Om dus uw kragt en inbloed afte wagten.

VII.

Gemoedigheid met deze deugt gepaart /
 Gun die myn Ziel op deze lage aard /
 Een Zalig lodt / in al myn tegenheden ;
 Om bliddende te leven in gebeden :
 En steeds van uw en eige weg bewust /
 Te heigen na die hoge Hemel kust /
 Een blyke dat ik u den Ongezien /
 Een zonder smet volkomen wens te dienen.

4 Aug. 1737.

F 3

GROND.

GROND-REDE N

Voor den wehs na Ontbinding, Openb.
IV: 10.

STEM. Ps. LI.

Vraagt gy wat my op heden opwaarts leidt /
Om met myn zucht aan 't Hemel rijk te hangen &
Zie daar de grond en reden van 't verlangen /
Dit vind ik dat myn hert met ruimte zeld:
Wie die der lust tot Jezu reinnen lof /
Dooz Zaligheid op aarde kwam te keuten /
En zou niet wenschen dat in 's Hemels Hof;
Hem zo een zucht bestendig mogt gebeuren?

II.
Die dierbze zucht die hier zo weinig vald /
En zelden eens ter siete upt komt breken;
Om met geboel van Jezu lof te spreken /
Die is het / die des Dorsten toem ontbrald:
Met bly gejuich en uysterlik geschal /
Derbult met God en vol bezadigthed; /
Ja zonder schroom of enig ongeval /
Woerd 's Dorsten roem dooz eulwig daar beleden.

III.
Alwaar de Koning op syn Eer-Throon zit /
Omringt met ene schaar in ciergevaden;
Die eindeloos in 's Konings schoonheid baden /
En dooz syn glans vol nypken in het wit:
Syn luster glans die op him weder straalt /
Die houd hun oog ook aan syn schoon gebonden /
Waar upt de lust gedurig stoffe haald /
Om 's Dorsten lof zeer blyde te verkonden.

IV.

IV.

O hoge lof die in het heil-paleis!
 Van 's Hemels-schaar bestendig word gezongen/
 Tot 's Konings eer die nimmer is verboden/
 Gy boordert des den eindeloozen pyas;
 En brenge het hert in enen cieraads-toon/
 Met Hemel-bal en ruimte overgoten/
 Ten roem van hem die is de wonder Zoon/
 Als upt zyn Naam tot luster lof ontsproten.

V.

Beschouw / beschouw dit reine Christendom /
 Met hunnen zugt in 't heilig teder leven;
 Hoe Hemel hoog / hoe Zalig die gaat zweven!
 Afkerig van des Werelds woesten drom;
 De aarde is te laag voor hunnen voet/
 Dat blykt upt hunne Godgeworde zangen;
 Gepaard met hunnen Koninkliken moed/
 Die Zalig rust op hunne blyde wangen.

VI.

Hoe pyken zy tot roem van hunnen Doest /
 Hoe zy zy hem tot knechten en getuigen;
 Hoe komen zy voor zynen Throon te buigen!
 Hoe vallen zy gezegent op de doest /
 Des Hogen-Priesters van het nieuw verbond;
 Die hunnen naam zo teder kwyam te dragen /
 En nu hun zugt te dezer blyde stond /
 Ook vryheid geeft die weldaat te gewagen.

VII.

O wel-han van myn vrygd en zoetigheid!
 Wat houd my nog dus van u afgescheiden?
 Wond ik my niet verplicht om slyt te beiden;
 Gekwis ik zou gaan treuren om de tyd:
 Dat zulke een lof nog in myn mond verkwynt /
 En door myn schuld gestadig moet versterben /
 Hom Jesu lief / gy ziet wat dat my pyn /
 Laat my uw lof / uw hoge lof verwerven!

22 Sept. 1737.

F 4

ZIELS-

ZIELS-KLAGT

Over 't weinig gebruikmaken van Gods
Woord, Jer. VI: 10.

STEM. *Hou op? Ag Heyland waak! enz.
Zie van Houten Pag. 70.*

1.
Hoe is 't myn Ziel / ^{1.} gp schynt nog weinig te
bezessen /
Hoe gp uw hert moet heffen!
Du weet een grote dag vast nadert vooz de deur /
Ten 3p gp met de fleur

2.
Dan 't laantwe volk vernoeft / geen reden vond
tot klagen!
Maar zo gp wilt gewagen /
Met eige zelfs geboel / van Nederlands verhal;
Zo let eens boven al:

3.
Hoe weinig dat men nu kan vinden zulke wpyzen /
Die 's Heren Woorden ppyzen /
Neen / neen in 't tegendeel / men keurt nu met
'er daat /
Gods heilig woord ten smaak.

4.
Wat baad het of men slegt / zig enen dag gaat
kwellen /
Zal dat de lust herstellen;
Indien men nietemin zyn neiging nog ontwend /
Dan 't Gods Boek dat men schend.

5.
Hoe klein is het getal / die zig nu nog bepalen /
En steeds demoedig malen /

Op

Op 't heilig Wpbel woord / dat weet Gods heilig regt /

Die ons die lust ontzegt.

6.

Goedeelt ter goedertrou / past ons nu zege-zangen?

Heen tranen op de wangen!

Met indruk in 't gemoed / om met wemoedigheid /

Te schoutwen op dees tyd;

7.

Nu Gode met zyn Geest / zo schigtig komt te wipken /

Wiens hert moet niet bezwipken:

Wanneer men keurig let / en van naby beschouwd /

Wat God te rugge houdt.

8.

Erken zyn heilig-regt / en zie ons zondig smaden /

Der woorden vol genaden;

Waarop de Majesteit van Jezu schoonheid rust /

Ziet gy niet hoe de lust?

9.

Verbzeemt van 't heilig-blad / nu elders komt te asen /

Let op de heur der dwazen /

Die reeds zo langen tyd / dien zegen heeft ver-
spilt /

En Jezu woord niet wilt.

10.

't Is waar men heeft geen tyd / waarop men komt te pleiten /

Maar is dat geen verwippen /

En tergen door een zugt / die tot het geen zy mind /

Nog altoos tyd upbind?

11.

Ja / zelfs des Heren volk / wat wysheit zou 'er
wezen!

Was maar hun zugt gerezen /

F 5

Om

90. GEESTELYKE GEZANGEN

Om met meer naefstigheid / ter zalig onderzoek/
Te schouwen in Gods-Boek!

12.

Hoe wierden zy in staat / om allezing te stigten/
En dus te regt als ligten!
In 't midden van een krom en een verdraepd
geslagt /
Dat Jezu van hun wacht.

13.

Maar laas die luister-glans van Saron schijnt
verdwenen /
Haar schoonheid gaat vast henen:
Want / by gebrek van licht een dikke duisternis /
In veler Zielen is.

14.

't Is waar daar zyn 'er nog / die zig gezegent
zetten /
Om met hun zucht te letten;
Op Jezu licht en gang / op 't spreken in syn woord/
Dat hunne ziel bekoozt.

15.

Maar als men ongeblpd zou op dit aantal roe-
men /
Een jongskken zou ze noemen;
Wier zielen-lust Gods Woord gestadig zoekt
en leest /
En met een vasten geest;

16.

De lessen van dit schrift gebzuikt voor hunne-
gangen /
En daar aan blyben hangen;
Verknogt aan Jezu wil / hoe zeer de zonden
woelt /
En veler lust verhoelt.

17.

17.

Ziet op gebrek van licht / en za veel duisterheden;
 In 's Heren volk op heden /
 Een dubbing op hun zelfs / en over hunnen staat/
 Met klagten zonder haat.

18.

De oorzaak van dien klomp / is nevens hun ge-
 breken /
 Ook hun zo weinig spreken /
 En 't biddende gebreuk / van 't geen Gods Woord
 getuigt /
 Waar voor men zelden buigt.

19.

Schouwt op zo weinig zugt / ten wandel op het
 midden /
 Der paden / en in 't bidden /
 Zo weinig hert en lust / voor 't liefdeloos gestel /
 Als waar het alles wel?

20.

De grond van dit verzuim / dat men nu zelfs
 kan blinden /
 Op Zions ware blinden;
 Is wanlust tot Gods-Boek / en dat men niet
 onthoud /
 't Geen ons zyn woord onthoud.

21.

Da komt eens uwten pligt / en weest uw naasten
 broeder /
 Eens tot een trouwen hoeder /
 Vermaan hem in de stilt / wist hem op zyn herbal /
 En ziet eens hoe hy zal /

22.

Al zagjes zynen zugt / ontrent u doen verhoelen /
 Op zult zyn ondank voelen;
 Voordien zyn ruimer ligt / dat uwten zugt niet bat /
 Uw tederheit niet schat.

23.

23.
 Ten blinke hoe Gods Woord / zeer weinig werd
 gelezen /

In nedrigheid en vrezten :
 Want / anders zou Gods Geest ons voor den
 stof behoên /

En 't Woord ook leren doen.

24.
 Dat Woord dat ons zo trou / gedurig wil be-
 schamen /

Dat zou ons wel bekwamen /
 Te luisteren na hem / die in ootmoedigheid /
 De aarde ons ontzeld.

25.
 Maar buigt hier nu myn hert / en bind ook lust
 tot zwijge /

God zal zyn eer wel krygen /
 Voor dien zyn Heilig Woord / zal langer blijven
 staan /

Dan 's Hemels zou en maan.

26.
 De waarheid van dit Boek / dat nu myn oog
 beghuiren /

Zal eindeloos volduiren ;
 En tot zyn hogen roem / in 's Hemels heerlijkheid /
 Doen zien zyn wgs beleid.

13 Maart 1737.

GODS

GODS VRYE ROEPING ER- KENT,

Ezeg XVI: 5, 6.

STEM. Ps. XXIV.

I.
Let nu myn Ziel eens op die stant /
Eer nog uw Dozt zyn hert en hand /
Ik kwam borens tot u uyt te strekken:
Myn Heyland ik erken getwis /
't Was in my enkel duisternis /
Eer gy my dooz uw kragt kwam wekken.

II.
Uw kragt die my het leven gaf /
Trok van myn hert het deizel af /
Waar dooz ik u myn Dozt kwam keuren /
Dooz Zaligheid; met diep geboel /
En gy dus ook dien jammerpoel /
My dedet in uw bloed betreuren.

III.
Dien jammerpoel zo vol van schuld /
Die gy dus lange had geduld /
Deed gy my met myn hert beklagen:
Myn oog en boet onmagtig was /
Doe gy myn ligt en gang snas /
Waar van zy doe de tekenz zagen.

IV.
Ik lag geturpen op het veld /
Als buiten heul en hulp gesteld /
Gang walgelyk in mynen bloede:
Wanneer gy tot my zepde leeft!
Doozdien myn liefde-bleugel zweeft /
Om ewiglyk uw ziel te hoeden.

V.

V.

Geen mens die in die jammerstaat /
 Mij was tot heil of zielen baat /
 Nog kwam zig over mij t'erbarmen:
 Mij weedom die was elk te groot /
 Zo dat gy in dees bangen nood;
 Alleen doe hoorde na mijn kermen.

VI.

Een ieder week als van mijn zij /
 Wanneer uw oge zag op mij /
 't Zij tot uw roem en eer beleiden:
 Gy / gy alleen o Majesteit!
 Die doe in die genade tyd /
 Mij zaagt als in mijn bloed betreden.

VII.

Dees weldaat die heeft nog geen ent /
 Waar voor uw gunst ook zij erkent /
 Gy wekt mijn hert / gy lokt mijn zinnen:
 Og mocht ik in het Hemel-Hof!
 eens zonder blek / en boven 't stof /
 Uw eindeloos daar voor beminnen.

19 Feb. 1734.

TER GELEGENTHEID

Van 't opwaken uyt den slaap.

STEM. Kom, o sterke Levens Vorst!

I.

Falken die gestadig schynen /
 Zonne ligt dat noit verdwynen;

Stras-

Stralen die vooz eeuwig stralen:
 Gun te dezer moorge uur /
 Dat ik nu uw ligt beghuur;
 En op uwe gunst mag maken.

II.

Uwe gunst die ik erken /
 Dat ik die ontweerdig ben;
 Schoon dus lang van uw genoten;
 Heeft de rampen van den nacht /
 In de duisternis verzaagt;
 Daar myn rust npt is ontfangen.

III.

Dank zy uwe tederheid /
 Die my in den slaap geleid;
 Zouwe God uw tedre zorge:
 Is een onbezwekte ligt /
 Daar de duisternis vooz zwijgt /
 Van den avond tot den moorge.

IV.

O myn blygtbze Levens-bron!
 Licht / ja allerschoonste Zon!
 Wil dog in myn ziele bloeien:
 Wek myn ziele op tot u /
 Maakt my vooz de hoelheid schyn;
 Doe myn in uw liefde gloeien.

V.

Plus was nog myn herte mat /
 't Scheen uw liefde had geen vat;
 In het logge hert gekrege:
 Maar straks vond ik hoe myn zugt /
 Hoger dan de zon en lugt /
 Vooz uw liefde opwaarts siege.

VI.

Oes ik in dees morgenstond /
 Aan u met myn ziel en mond /

96 GEESTELYKE GEZANGEN

Du myn lof en eer betoopen:
 Laat maar 't ligt dat zonder blek /
 Op / tot uwen roem opwek /
 Al / gezegent leren prizen.

VII.

Du myn Zonne duld tog niet /
 Dat uw boozligt van my bliet;
 Hoed my booz het treurig kwoonen:
 Wil het spzuitje dat uw hand /
 In myn ziele heeft geplant;
 Met uw Lebens-licht beschynen.

11 Jun. 1737.

Z I E L S - Z U G T

Om weekmakende Genade.

STEM. Ps. XCVII.

I.
Ontfermt zonder fout /
 Het heeft u nolt beroutot;
 Van uw genaâ te gunnen /
 Aan die niet anders kunnen;
 Van hunnen onmagt u /
 Te tonen / en hoe schuto /
 Zp van uw bloden af /
 Doe gp hun 't leven gaf /
 Als z' in hun zonden ruw

II.

En met beel ongeboel /
 De doot als tot hun doel /
 Zig treurig gingen stellen;
 Doe g' hun kwam nederbellen;

En

En zepd tot hunne ziel /
 Die vooz u nederbiel /
 O bat zo vol van schuld !
 Manschou dog myn geduld /
 Dat ik ontrent u hiel.

III.

Vermogent God dit regt /
 Verbiedigt uwen knegt ;
 Kon 't maar zyn herte breeken /
 En 't oog doen tranen leken ;
 Met druisping tot zyn God /
 Dooz een zo Zalig lod ;
 Ag dat maar myn gemoed !
 Tot roemt van 't wonde bloed /
 Wierd dooz die gunst geknot.

IV.

Ik lag eens van een Dozst /
 Die wel als zeker dozst /
 Tot zynen knegt getuigen /
 Hoe dat hy steeds moest bulgen /
 Dooz enen stillen traan /
 Waar vooz hy kwam te staan /
 Zo dat hy niet en kon /
 Die anders overwon ;
 De weekheid tegen gaan.

V.

Maar ook myn Dozst en Heer /
 Dit boozregt was wel eer /
 Den zegen van myn weenen ;
 Doe myn gelobig steenen /
 Met tranen in myn oog /
 Uw liefde hert ontoog ;
 Maar laas hoe is myn hart /
 Van week nu zo verhart /
 En al die bloeden dzoog.

VI.

Nogtans die dooz u leeg /
 Gutmoeëdig neder zeeg /
 Ter schuld in uwre wonden;
 Al schoon met boezem zonden:
 Die hebt gy niet verfoeld /
 Want / schoon dooz schuld geboeld /
 En 't hert dooz zugt verhozt /
 Geen tranen nu en stozt /
 Het egter tot uw loeld.

VII.

Gelyk een schaap dat bleet;
 Bewust de Herder weet /
 Die rampen te verzagten;
 Gun my dus ook uw kragten:
 Heer Jezu niet en blet /
 Schenk my wat gy gebiet /
 Myn Herder ryk en mild /
 Gind tranen schoon verspild /
 Aan 't oog dat op u ziet.

30 Octob. 1735.

KOMMERLOZE BERUS- TING IN GODE,

Pl. LXXI: 3.

STEM. *Wat woert, enz. Zie Lodeft. Pag. 1.*

Nu leg ik my te dezer stond /
 Hier neder op het zand verbond;

Gez.

Gevestigd in myns Heplands bloed:
 Waar doo' ik schoon vol smert en pijn /
 Mag heden in een Rotsteen zijn;
 Tot heul en rust doo' myn gemoet.

II.

En schoon ik leef in veel gemis /
 Myn Jezu die een Rotsteen is;
 Gund my in hem een veilig stil:
 Waar doo' ik wars van 't aard's gewoel /
 Doo' hem in my een lust gevoel,
 Om te berusten in zyn wil.

III.

Laat woelen al wat woelen gaat /
 Van 's morgens tot den avond laat;
 Ik vind my nergens doo' bedugt:
 Zo lang als maar myn ziele dit
 Bezest / waar in haar ruste zit;
 Tot stilheid doo' myn wens en zucht.

IV.

Laat smaden al wat smaden kan /
 Geen smaden / zal my immer van;
 Myn Rotze trekken tot den stof;
 Een Jezu die myn ziel geweest /
 Die doet my moedig onbezest;
 Hem / ezig keuren tot myn lof.

V.

Laat sulchen al wat vrolk is /
 Een beter vzeugde nog dunkt my;
 Is 't zoet genoeg / stille rust:
 Het geen ik in myn Rotz geniet /
 Een vzeugde die niet schigtig vilet;
 En my hegt aan een hoger lust.

VI.

Een ruste boven alles: want /
 Zp heeld de vzeuke van 't verstand /

Dat nergens zo een ruste vind:
 En waar het zig ook henen wend /
 Die rust in 't schepzel niet erkent;
 Waarom het deze rots bemind.

VII.

Myn Hepland lief u heil verdrag /
 Is d'oozzaak dat ik ruste mag;
 En nu nog in dit ogenblik:
 Dermoedig booz u nederbuig /
 En upt uw wegen honing zuig;
 Na 't bype van uw albeschik.

VIII.

Die byztheid dient myn ziel ten staf /
 Ag bleef 'er maar myn kommer af!
 Dat maar uw hert van my niet wijk:
 Schoon nu in 't treurig eenzaam klup;
 En bezre van uw volk en hup;
 'k Wagte op een eeuwig Hemelrjk.

9 Dezemb. 1736.

A F H A N G I N G

Van des Heren Jezu sterkte.

STEM. Ps. VI.

Wie rigt zyn eige wegen /
 Dooz zig tot enen zegen?
 Wie die op eige kragt?
 Zo zondig komt te steunen /
 Die iets van zo een leunen;
 Na billikheid verwagt?

II.

II.

Heem eige kragt is leugen /
Die sterkte kan niet deugen ;
Tot roem van Jesu naam ;
Zo niet des Heplands bloede /
De kragt der ziele voede ;
Maar was die toe bekwaam !

III.

Dan tot des Konings schade /
En om dus zyn genade ;
Te strekken tot verwipt ;
O Koning wil my tonen !
De rampen van dit honen ;
En teffens wie gy zyt

IV.

Die dooz uto ligt en leven /
Wilt in myn ziele zweven ;
En heerschen in myn hart :
Wil eerbied in my kweken ;
En d'eige kragt verbzeken ;
Die u gestadig tart.

V.

Wil uto kragt vermeren /
Doe my uto sterkte eren ;
O Inbloed van myn zugt ?
Wie kan zyn gangen rigten ?
Wie kan zyn naasten stigten ?
Wie schenkt zig zelve lught ?

VI.

Indien gy niet komt dalen /
En met uto luster stralen ;
Ons opwekt tot uto roem !
Doet my uto kragten wille /
Maakt eige kragten stille ;
Bedypt van ramp en doem ;

VII.

VII.

Wil elke deugden smaken /
 Om in uw bloed te drinken;
 Kom maakt my weder kleyn;
 En laat dus al myn gangen /
 Ook zaliglik verlangen;
 Om eens by u te zyn.

14 Feb. 1737.

A F K E E R

Van 's werelds wisselvallige liefde.

STEM. *Hertknagent onverzetlik, enz.*
Zie Lodeft. Pag. 30.

I.

O grondeloze liefde! Eeuw'g diep!
 Die u ten pyps my tot uw liefde riep;
 Het minnent-hert verlagen op u ziet /
 Zyn niet;

II.

My'n eige niet / o ja! maar ook verblift /
 Bewust o liefde Dorst! wie dat gy zyt:
 Kom maakt my door uw liefde zo 't betaamt /
 Beschaamt.

III.

Weg schepzels-min / weg zienelik vermaak /
 Uw dorst is my een liefde zonder baak;
 Gy wipt my dog op deze woeste zee /
 Geen Rie.

IV.

IV.

Uw toeverkragt uw walgelijk geweld /
Heeft lang genoeg myn arme ziel ontstelt;
Een eelder drijft / een reinder liefde gloed /
Die doet

V.

Op ver van u / op Jezu trouwe min /
Gezegt zien; een liefde na myn zin /
Die my ter stilt in diepe eenzaamheid /
Opleid;

VI.

In d'eenzaamheid daar liefde zonder leet /
Maakt dat men van geen minne-rampen weet;
En hem die leeft / met wederliefde leeft /
En gleeft.

VII.

Spzeid al 't geneugt van 't schepzel eens ten toon /
Wat is het dog by Jezu liefde schoon?
Daar was 'er ooit een liefde die zo blank /
Een blank

VIII.

Van 't heilig blank en roet / ontsteekt een vuur /
Dat branden zal / niet voor een korte uur /
Maar 't minnend-hert vast voor de eeuwigheid /
Bereid.

IX.

Schonk maar den Hemel van die liefd' een straat /
In 't hoele hert? Kom liefde zonder paal /
Kom Riphe Dozt / uw liefde zonder peil /
Vol heil /

X.

Doldoet alleen aan zo een minne-zugt;
Die voor de min van 't schepzel is bedugt:
Als wel beduft hoe liefde zonder ligt /
Niet stigt.

XI.

XI.

Kom voert my eens by liefde zonder haat /
 Om zo te minnen boven allen smaat /
 Met eindeloze zucht / in 's Hemels-stil /
 Uw wil.

XII.

Verlos my dog eens uyt dit hoele dal /
 Uw naam tot roem / en my tot welgeval ;
 Dan bind ik my verzadigt met uw beeld /
 In weeld.

7 April 1736.

't KNEGTELIK GENOEGEN

In den dienst des Heren, Ps. CXVI. 16.

STEM. Barmhartig God, enz.
 Zie Cloeks gezang. Pag. 17.

I.

Ik ben uw knecht en luister na het spreken /
 Dan u myn Heer en zeer getrouwe Dozt /
 Die vorens u wel roemen dozt /
 Als een die 't juik hoewel met veel gebreken ;
 Zo menig jaer heb in uw dienst getoest.

II.

Laat my gehoorzaam teder voer u leven /
 Geneigt tot uw bevel wat gy gebiet ;
 Eerbiedig als myn oog u ziet :
 Om op uw wenk en zonder tegenstreven /
 Te tonen dat uw wil van my geschiet.

III.

III.

Schoon gp de tekens van 't genege herte/
 Na uw bestel vooz mp verburgen houd;
 En d'upthomst niet vooz mp ontboud:
 Laat/ laat mp dat tog nimmer zpn tot smerte/
 Ten blyke dat mpn ziel op u vertrouwt.

IV.

Hw duister en uw ligt strek mp ten goede/
 Bewust van uw wjsheid hoe 't mp gaat;
 En dat uw zoiz mp gade slaat:
 Ja altoos kan/ en zeker zal behoede/
 Op dat mp dus uw wjsheid zp tot baat.

V.

Wat dat gp doet/ en hoe gp u zult heren/
 Laat maac mpn hert niet kinderlust voozlen;
 Een zugt tot uw wege biën:
 Tot een bewys dat ik aldus wil éren/
 En dat ik hen de Meester diens ik dien.

VI.

Gaat gp met mp den weg eens na het noozden/
 Leer mp uw boetschap nogtang hulde doen;
 En agter u dus altpd koen;
 Ja vol van moed zo als uw knegt behoorden/
 Die lust vind om uw gangen na te spoën.

VII.

Ben ik uw knegt en zou ik dan niet keuren/
 Hw dienst en wil vooz enkel zaligheid;
 Al schoon mp hier nu in den stryd/
 Die zaligheid op heden niet mag beuren/
 Ik weet gp zult die gehen na de tpd.

VIII.

Gewis mpn Dozt vooz al dit lastig dzaben/
 Hebt gp hier boven in uw dierbze woon;
 Een gadeloze vreugde kroon:
 Die gp op 't hooft van uw gekogte slaven/
 Van eens zult zetten ten gmaden loon.

IX.

Daar zullen dan ook nooit geen noyder huijen /
 Nog barre wind meer in het aanzigt staan;
 Die rampen zullen stille staan;
 Een zoete wind die waaid 'er uyt den zuilen /
 Alwaar men 't Lam voor eeuwig na zal gaan.

20 Mey 1736.

GODS OOG EN TOEZIGT TER VERMOEDIGING,

Pf. X: 14.

Alwetent oog ^{1.} gij ziet wel dat my duikt /
 Wat dat het is waarom ik ga gebukt /
 En wel of wat tot ongelooft veruikt /
 Myn treurig herte;

^{2.}
 Verheek / verheek / de magt van dit geweld /
 Dat my dus lang en listig hield gekneld /
 Toont wel het is die zij nu voor my stelt /
 Op dat myn smerte:

^{3.}
 eens tot uw roem in vreugde staf verkeer /
 En ik uw weg mag prijzen als wel eer /
 Een blijke dat uw licht in my vermeer /
 Schenk my dien zegen;

^{4.}
 En schoon gij hebt my van die vreugd ontkend /
 Gij hebt myn padt tog vorens wel gekend /
 En leefte die staag uw licht nog tot my zond /
 Op al myn wegen.

5.

Een arme wees die op geen mens vertrouwt /
Maar al zyn hoop op God in Christus bouwt;
Die heeft het noit nog nimmermeer berouwt /
Dan u te keuren;

6.

Doo? zo een God die mij uw hulpe bied /
En met uw oog op al myn noden ziet;
Ja / gy die kent myn moeite en verdriet:
Weet ook myn treuren,

7.

Mijn treuren ja / maar dat geen treuren is /
Als maar 't geloof mag weten hoe gewis /
Uw teder oog myn treuren en gemis /
Niet zal vergeten;

8.

Vergeten neen / gy zult het gade slaan /
En in den druk my nimmer doen vergaan /
Doozden gy kent myn jammer smert en kwaan /
En langs dit weten /

9.

Zo kan ik dan ook weten hoe den schuld /
Die gy dus lang hebt in myn ziel geduld /
En die my vaak met ongeloof verbuld /
Mijn niet zal doden;

10.

Want / anders zou uw oog niet op my zyn /
En my ten goede al myn wond en pijn /
Bestadig tot uw halzem bloed en wyn /
Niet komen noden.

11.

En ziet gy my dus in den strik verwerd /
Wel blikk ble ik u dan ook myn hert /
Zie daar myn Dooft geneest het van zyn smert;
En doe eens rypen;

12.

Genezing in myn arme ziele; of
 Gebied my maar het schudden upt den stof /
 Op dat ik zo eens blijde uwen lof;
 Mag eeuwig prysen.

20 Zepsemb. 1736.

ZIELS VERHEFFING

Van Jezu gadeloze trouw.

STEM. *Ag my dat ik, enz.
 Zie van Zorgen Pag. 143.*

I.

Waar na myn hert zig heenen wend /
 Of wat myn oog kwam immer na te schoutwen;
 Om met myn zugt daar op te boutwen /
 Het zyn dog enkel rampen zonder end /
 De aard bezit dien zegen niet /
 En 't schepzels heil is zegen met verdriet:
 Want / waar of men in 's wereldds ruïne hoeken /
 Na zuiver zoet /
 Gaat vlytig zoeken /
 't Is geen zalig goed.

II.

Immanuel / op God en mensch /
 Die my zo trouw kwam op uw blickken dragen;
 Dan u / dan u / mag ik gewagen /
 Dat op alleen voldeed aan mynen mensch;
 Op zyt dan ook myn enig al /
 Op schenkt my dog een honig zonder gal /

Hw

Wijze trouw was zegen zonder doemen /
 Die trouw zo groot /
 Is waart te roemen /
 In / en na de doot.

III.

Roep my dat oit myn voet of hand /
 Na Assur trok om schepzels magt te wekken /
 Waar toe / waar toe / kon my dit strekken /
 Dan dat ik dus maar hoonden 't zege-pand /
 Van utwe trouw o sterke Dozt !
 De schaamte ryst dat myne ziele dozt /
 Zig immermeer van u haar spring begeben /
 Al schoon geen kragt /
 Rust in myn leven /
 Van die gp toebzagt.

IV.

Zwpg schepzels die myn lust en min /
 Bepaalde buiten God in utwe kringen ;
 Daar wel ook Jezu liebelingen /
 En zwpg al wat my nimmer tot gewin /
 Zo treurig troonde van myn Riots /
 Waar dooz de byand eubelmoedig trots /
 Myn zwakke ziel dus listig weet te plagen /
 Met schigt op schigt /
 Waar vooz met klagen /
 't Wpster herte zwigt.

V.

O Jezu lief ik ken geen trouw !
 Als die van u gezegent onbezweken /
 Myn ware rust niet komt te bzeken /
 Nog in de diepe ziel geen naberouw ;
 Van schepzels lasse min verwekt ;
 Die my tot schaa en u tot oneer strekt :

Weg

DE GEESTELYKE GEZANGEN

Weg onttrouw / weg / gp zpt my maar tot smerte /
Gp rooft myn siel /
En rust up 't herte /
Oeg ik u niet wil.

VI.

Hoe zal de wereld eens staan zien /
Als eens haar trouw en vastigheid verloren /
Dooft Jezu trouw met glans herboren /
Geen uitbod van haar gunste meer zal sien :
Maar dan zal eens myn ziel gemis /
Dooz deze trouw ver boven al 't gemis /
Zig eeuwig in Gods trouwe gaan vermaken /
O schoon genode !
Wat / wat vooz zaken
Schenkt gp my ten lobt !

VII.

En daalt het lpf eens in het graf /
Hw trouw nogtans die zal hier niet verliezen :
Want / 't lighaam dat gp wist te kiezen /
Daar houd u oog nauwkeurig kennis af /
En niet het minste deeltje zal /
Dooz duizzaamheid of enig ongeval /
Die trouwe zorg nog wetenschap ontdusken /
Maar op 't bevel /
Weer op gaan luiken /
Ma u wps bestel.

20 Mey 1737.

AFZYN'S-SMERTE,

Wegens de verberging van des Heren Jezu
ligt, ofte zyn vriendelik aangezigt
gezogt en gevonden.

STEM. *Myn vrind of gy, enz.* De tweede
regel by herhaling, zie Lodeft. Pag. 284.

L.

Myn Levens Zon hoe ver zyt gy getrokken /
hoe laat gy my als in den duister staan /
hoe laat gy / enz.

Zo dat myn ziel dooz jammer smert bezwelen /
Du treurig van uw ~~Chroom~~ moet heenen gaan.

H.

Toon my de blyken van uw wederkeren /
Den overbloed van ligt dat gy bezit;
Den overbloed / enz.

Dus zal myn zugt tot uwen dienst betemeren /
Gy krygt uw eind / en ik myn doel en wit.

II.

Dus zal ik u myn harts-geheim weer uppen /
En melden u myn weg en myn geval:
En melden u / enz.

Want / niets zal dan myn liefde kunnen sluiten;
Die ik vooz u zal d'agen overal.

IV.

Ja overal en waar ik my behinden /
D'aag ik de teken van uw herten-rub;
D'aag ik de / enz.

Wanneer gy maakt o Jezu myn behinden!
Komt met uw ligt en liefde tot my in.

V.

III GEESTELYKE GEZANGEN

V.

De Boden van uw min wil wederbrengen /
 Met blyven van uw hand en van uw licht;
 Met blyven van / enz.
 Of zo uw Raad die gunst niet kan gehengen /
 Doe mi dan maar van uwen wil berigt.

VI.

Uw wil myn Doest is dog myn welbehagen /
 En helpt myn schuld mi boeten in uw bloed;
 En helpt myn schuld / enz.
 Dit silt myn zugt na een te angstig klagen /
 En maakt mi dus in alles welgemoed.

VII.

Maar welgemoed blyf ik nogtans op 't klaren /
 Van u myn Zon / en van uw licht gezet:
 Van u myn Zon / enz.
 Want / als gij u aan mi komt openbaren /
 Zo vind ik dat mi niets als dan belet /

VIII.

Om aan myn bynd een gulle zugt te geven;
 Een zugt die upt het diepe herte ryst:
 Een zugt die upt / enz.
 En hem erkent vooz licht en enkel leven /
 Daar mi zyn min ter wedermin op wist.

IX.

Maar hoe kan ik zyn liefde dan vergelden;
 Is dan myn zugt aan zynen zugt gelph?
 Is dan myn zugt / enz.
 Aan zynen zugt die mi in 't leven stelden /
 En mi het recht gund tot zyn koninkryk?

X.

O neen myn ziel / maar ziet gij hebt te weten /
 Wat dat een schijnt van Jesu liefde doet;
 Wat dat een schijnt / enz.
 Na dat men hem vooz koelheid had vergeten /
 En hoe dat dit kan gelyven het gemoed.

XI.

XI.

Dus immer ik en zie al vast na boven /
En schouw in 't oost / en ziet daar is myn Zon/
En schouw in 't oost / enz.
Die dooz haar ligt my wekt om dus te loben /
De stralen die myn duisternis vermon.

XII.

Betraande schaar moet gy uw Zon-ligt missen/
Denk niet dat al uw licht nu is verspilt /
Denk niet dat al / enz.
Hw bynd die leeft en kan u vergewissen;
Dat u zpn-ligt in alles nog wel veld.

XIII.

Die Zon die schynit ver boven 's byands ppen /
En houd uw licht booz u in haren schat:
En houd uw licht / enz.
Haar ligt dat kan booz u tog nimmer seilen;
Zp straalt / schoon gy haar stralen niet en vat:

XIV.

Myn Dzeugde-Zon verandert gy myn zaken/
Is dat uw licht dat gy myn ziele bied?
Is dat uw licht / enz.
Laat dan myn licht ook in uw liefde blaken /
Ten blyke van de stralen die gy schiet.

XV.

Myn Lebens-Zon maakt gy my nu verlegen /
Hoe dan wanneer gy eens uw euwig stepl /
Hoe dan wanneer / enz.
Dan uwen Throon zult schenken tot een zegeh;
Waar booz ik u reeds pypzen onderwyl.

26 Januar. 1737.

114 GEESTELYKE GEZANGEN INNIGE PRYSSTELLING

Op de gemeenschap Gods.

STEM. *Alleen alweerdig, enz.
Zie van Zorgen Pag. 120.*

1. **G**un my by u te zyn /
O Jezu Heil-Pontein!
O Bronne van het zalig zuiver nat!
Die al myn heil alleen in u bevat;
Als gy myn ziel upt uwre volheid dzenkt /
Dan is 't dat gy aan al de togten schenkt /
Een zuiver zoet in myne eenzaamheid /
Maar dooz gy my tot uwen dienst bereid.
2. Het is myn hoogste smert /
De blydschap van myn hert /
Te moeten missen / in myn droefenis /
Weegt niets zo zwaar dan als ik Jezu mis;
Getuige zy myn weedom en geklag /
Om dat ik by myn Doofst niet wezen mag:
Maar als ik zie de gangen van myn Heer /
Zo blind ik dat myn zugt in vreugd verkeert.
3. Kom lieffelijk gezups /
Tot in myn hert en hups;
Leer my u kennen aan den stillen wind /
Die al myn droefenis zo ras verflind;
En schigtig stof van zoet genoegten baard /
Wanneer gy my van deze lage aard /
Weet optelken boven 't blaau lazuur /
Tot in 't genot van 't reine liefde vuur.

4. Kom Hemel-wind ontflecht /
 Dit vuur dat my onthreekt;
 En blaast het aan doo' uwe sterke kragt /
 Waar op myn ziel als op haar, Doo'wind wagt:
 Geen groter zaak die my nog meerter verkwilt /
 Waar na het hert niet stille zugten stilt /
 Als dat 't gemoet van alles werd ontleegt /
 En doo' dien wind naar Jezu word beweegt.

5. 'k Wens tog ter wedermin /
 Met volle keus en zin;
 Alw steeds te lieben zo het u behaagt:
 Maar ag myn Dooft het zo u ook geklaagt /
 Dat 't listig hert mij deze keus betwist /
 Waar doo' ik mij zo dikwils heb vergist /
 En om 't verzuim van uwer wind en zugt /
 Moet op myn post staan treuren zonder zugt.

6. Myn laauheid is bekend /
 Nog als op inbloed zend;
 In 't magteloos en koele hert wat kan /
 Wat is in staat of magtig om my dan /
 Te strempnen in myn liefsderph gepeins:
 Want / boven schuld en boven al 't gekinnis /
 Zo boert my dog des Heren Jezu Geest /
 En maakt mij doo' zyn inbloed onbevreesd.

7. Laat maar o Majesteid!
 My nimmer zyn ontzeld;
 Het stil genot dat my 't verborge geeft /
 Een blyke dat myn Koning doo' my leeft /
 En ik in hem / doo' 't wederzyds genoeg;
 Zo vzaag ik niet na 's werelds weeld of woeg /
 Maar zeer voldaan met Jezu reïne lust /
 Dond ik in my de schepzels-min geblust.

8. Al 's werelds schoon en zoet /
 Dat is booz mp maar roet /
 Als ik bp u mag wezen o mpn God!
 Dat is mpn zalig hoogste deel en loot;
 Den Hemel zal 'er eutwig in bestaan /
 Dat men met Jezu lief zal zpn voldaan:
 Mpn Hepland kom / wat dat mp hier ook kweld/
 Laat mp in u dan zpn gerust gestelt.

18 Feb. 1737.

OP DE HEYLRYKE ZALIGHEID

Van het Zalige Hemel-Leven.

STEM. Zoet gezelschap dat met my.

I.
Zoet gezelschap booz den Throon /
 Looft en roemt Gods lieben Zoon:
 Want / daar toe zpt gp verheben /
 In het Zalig Vaderland /
 Daar gp in de ruimte kunt zweven /
 Buiten druk of engen band.

II.
 Zalig zpt gp Zegen-tal /
 Dat nu rust aan Zuperwal /
 Boven zo veel guire blagen /
 Zo veel tranen zo veel leedt;
 Nu in Jezu schoot gedragen /
 Van geen rampen meer en week.

III.

III.

Zalig zijt gij opgetit /
Zalig leeft gij in de stilte /
Van die hoge Hemel kusten;
In het zalig heil paleis;
Daar uw rusteloze rusten /
Enkel dient tot Jezu prijs.

IV.

Zalig is uw blij verkeer.
Met zo waard een Opper-Heer;
Zalig zijt de medgezellen /
Die daar gang met u vereent /
Nimmer uwten Geest meer kwellen;
Zalig die u dit verleent.

V.

O hoe groot is 't Zegen-deel!
Dat gij nu geniet geheel /
Van dees lage aard ontbonden;
En doo? smaak van 't Hemel zoet /
Als in liefde Gods verslonden /
Dast gehegt aan 't Oppergoed.

VI.

't Is nu met u smaakt en ziet /
Wat ons Jezu liefde bied;
Maar gedenk dat wij ons handen /
Ook udstrekken na die min /
Die in wederliefd' doet bidden /
En beheerst ons hert en zin.

VII.

Zoet gezelschap looft uw Do?st /
Maar gedoo? dat wij ook do?st;
Om eerlang bij u te komen:
En de heil-wens te voldoen /
Hij die dierb?e Hemel stromen /
Die de aardsche smert vergoën.

VIII. III

Zalig zyt gij van dees aard /
 Opgeboeret Hemelsaard /
 Daar gij wist dat 's Hemels bende /
 Al hun juichen houd gerigt /
 Om uw dierb're ziele bekende /
 Toe te brengen lof en digt.

IX.

Daar komt nu den hooren tijd /
 Die h're liefs ons zoet bescijnd /
 Nimmer uw geluk te knagen /
 Dat voór eeuwig buiten zal;
 Daar lukt gij van lof gewagen /
 Buiten breekt voór ongeval.

X.

Zalig zyt gij Hemel seljaar /
 Eeuwig zalig voór en naer;
 Zalig / al het zalig pinzen /
 Van h're zalig liefsde bloed /
 Dat gij niet de Hemel wipen /
 Eeuwig zalig danken moet.

XI.

Zalig zonder rind of paal /
 Zalig doot den lusten staal /
 Dan het Zalig Opperhooren;
 Daar den hogen zigt voór buigt /
 Als God Zalig werd geprezen /
 En gij 't Zalig lied geruigt.

XII.

Zalig streekt gij op een gabel /
 Dooft gedroefd uit 't Heilverbond /
 Dat u Jesu bloed kwam slaven /
 Die u aan zyn dienst verplicht /
 Zalig maakte tot zyn slaven /
 Zalig voerde in het ligt.

XIII.

XIII.

Zalig leeft hy nu gewis/
Die booz ewig uwer is/
En zo zalig komt te blinken/
Als uw zoen en zaligheid/
En u zegenryk laat zinken/
In zyn ewig Dzes-beleid.

XIV.

Zalig toemt gy nu dien staat/
Die booz ewig zalig staat/
En ook boven zal behelpen/
A ten Zalig Gods besluit/
Dat u doet by Jezu blyven/
Als zyn Zulamiet en Buid.

XV.

Zalig zyn Gods wegen t'zaam/
Vol van wysheid en bekwaam/
Om een ziele te doen zwngen/
En te waken op haar post/
Tot ze eens dat lod berispen/
Dat ze werde afgeloft.

15 Januar. 1735.

O P W E K K I N G E

Ter zalige waardering van de Here Christus,
als de gezegende grond-oorzake
van 's Hemels Heerlikheid,

Col. I: 27. 1 Joh. V: 11. Openb. V: 9.

1.
Mijn Dozt is nu in zyn verheben stant /
Wetend van kruis en boden allen schand /
Dooz eeuwig aan des Vaders regterhand;
Niet meer op aarde;

2.
Geen liefdetong die hier zyn lof afmaald /
Geen denknings-kragt die by zyn wysheid haald /
Geen zalig oog dat in zyn schoonheid dwaald /
Te regt na waarde.

3.
Mijn Dozt is nu in 's Vaders liefde woon /
Daar by zyn roem als van een wonder zoon /
Dooz eeuwig spreid zyn Zulamiet ten toon /
Om haar te wekken;

4.
Ter schoutwing van zyn Hoge Majesteit /
Dien luister van zyn Middelaars beleid /
Die zonden dooz zyn zalig bloed bereid /
Die daar verstrekken:

5.
Een prijs van 't gezegent heil rantzoen /
Dat haar den lust nu eeuwig zal voldoen /
En hunnen honger onophoudig voen:
Gang by van schaden.

6.
Dit is die zoon die gene vzeugde krenkt /
Dit is den bcker die vertroosting schenkt /
Dit is dien stroom die 'al de togten dzenkt /
Ten eind' 3p waden;

7.
In cene zee van liefde zonder maag /
Du 3p van schuld en boben allen smaad /
Met Jesu Naam op voozhoofst en gewaadt /
Om dus te pralen:

8.
Vooz enen Thzoon veel hoger dan de zoon !
Tot roem van hem die haar verwinnen kon ;
Wiens liefde zugt dat zekerlik begon /
Vooz 's werelds palen.

9.
Olen Hefden Dozst is nu haar lebens lamp /
Ten zulver ligt / bev3pd van allen damp ;
Ter vzeugde smaking zonder enig ramp ;
O groot genoeg en !

10.
Dat galoos heil is nu haar zalig deel /
Dat dierbaar bloed / haar kostelik juweel /
't Oneindig lof / dat haar nu als geheel /
Vol vzeugd doet 3woegen.

11.
Met lust na 't geen hun Dozst aldaar gebied /
Ten blyke dat 3pn wil baart geen verdriet /
En juichen dus 3pn gunst aan hun geschiet ;
Om zo te melden :

12.
Dat hy alleen is hunnen Middelaar /
Die dooz 3pn ewig regt hun openbaar /
In 't midden van een zeer verbl3pde schaar /
Dus hy hem stelden !

12 Maart 1735.

5

AAN-

A A N L E I D I N G

Ter gezegende begeerte om 't gelukzalige
boven leven.

STEM. Zie Pag. 53.

1.
Kom Zionleten kom / ga zwoeft op Hemel
wieken /

Als dag is aan het kersken;
Schud uyt den lagen stof;
Bereid u tot den dienst van 't hoge Hemel hof!

2.
Zoudt gij in d'ewigheid / ten leven zijn geschreven /
Om eens omhoog te zweven;
In 's Hemels heerlijkheid:
En zoudt gij teffens niet verlangen na die tyd?

3.
Wenst gij in Jezus lof verlang te zijn verslonden /
En zoudt gij zijn gebonden;
Van deze lage aard?
O neen! die is uw ziel nog kostbare tyd niet waard.

4.
Kan Jezus liefde hier reeds oog en hert behoren /
Wat loft is dan beschoren /
Woo? die Gods lieven Zoon /
Eens onophoudig wenst te lieven woo? den troon?

5.
Liest gij uw gulde mond / die u zijn gunst wil
schenken /
Hoe zal hij u daar brenken /
Met 't dierbare liefde heil /
Want 's Hemels liefde bren / vol liefde zondet peil.

6.

Is 't drupje hier zo goet dat uit die beek komt
bloeden?

Hoe zal die liefde gleden!

Die daar! werd uitgestoot;

En steeds door liefde kragt / tot Jezus liefde pozt.

7.

Opst gy het liefde bloed / dat staag voor u wil
plepten?

En u geen schuld vertoonten;

Denk hoe het daar geschiet!

Waar men't zegen bloed den lof voor ewig bied.

8.

Zo dat men van schuld / en zonder ziels ge-
breken /

Daar zegenent hooft spreken:

Den lof van dezen Heil /

En met veel hartlikheid / ook dus zyn roem ver-
meld:

9.

„Gezegt zy myn Dozt / gezegt moet hy
„wezen /

„Zyn bloed dat zy geprezen;

„Ik dank u Majesteit!

„En zegene uw gunst en ewig heil beleid.

10.

„Gezegt zy myn Dozt / gezegt t'allen
„tyden /

„Moet men zyn eer verhebben;

„En loben in zyn woon:

„Zyn edze herte min / zyn heerlijkheid en schoon.

11.

„Du zal ik eindeloos my in hem vergenoegen /

„Werd van 't kreunig zweegen;

„Van menig ongebal /

„Door 's Konings wyls bestel ontmoet in 't jam-
„merdal.

12.

12.

„ Du zal zyn zege schoon steeds tot myn lof
 „ verstreken /
 „ Ik voel myn liefde wekken;
 „ O roos! O lillie bloem!
 „ Uw zuiver blank en roos is 't hoozwerp van
 „ myn roem.

13.

„ Du zal ik my gewis hierin uw lof vermaken:
 „ Want / gy hebt al myn zaken /
 „ Zo zegenryk geschikt /
 „ Gezegt zy myn Dozt / wiens byzyn my
 „ bekwikt. „

14.

Komt hier uw Hemel zon / hoor 't liefde oog te
 tanen /
 't Is om u te bemanen /
 En om u liefde zucht /
 Te wekken na een plaats / waar men geen du-
 ster ducht.

15.

Doozt Godgeworde ziel / gaat gy hier knopniet
 sterben /
 Gy gaat eerlang beërben /
 Gy idwett boezem byend /
 Het zalig Hemel loof / u doozt zyn bloed verdient.

16.

Hef op uw zielen-zucht / met alle hare zinnen /
 En ga alleen beminnen /
 Die waard is om geheel /
 De schatting van uw hert te krygen tot zyn
 deel.

17.

Hier boven woont een Dozt die al zyn heerlik-
 heden /
 Ten leven gaat besteden;

En

En upt 3pn zegen bloed /
De Burgers van die Stad ten leven eutwig boed.

18.

Bekoozt u zulk een staat / en wenst gp die te
krygen /

Al! leer dan tydlig hepgen /

Tot hem die ons bekwaamt /

Om na dit Vaderland te wenzen zo 't betaamt.

16 Mey 1736.

OP HET AANGENAAM

En opweklik zingen van een Vogeltje.

STEM. *Hoort myn trouwe Zaligmaker.*

1.

Aardig beestje / nobel kwantje /
Zuichent schepzel / dierbaar pantje.
Van myn eenzaam stil vertrek;
Daar gp dooz uw kleinen bek!

2.

My gezegent komt te wekken /
Om my nedzig upt te strekken /
Da de zangen booz den troon /
In des Hemels luister woon:

3.

'k Moet my met uw zingen paren /
Schoon ik niet kan evenaren /
Aan uw zoet en bly geluit /
En uw liefelik gesluit.

4.

Juichent weet gy van geen knippen /
 Van geen druk nog treurig pynzen /
 Op een kommerlijk gestel /
 Alles dunkt u juichent wel.

5.

't Is myn ziel om u te leren /
 Hoe men zulk een zang moet éren /
 Die uyt een gerust gemoet /
 Gode eer en hulde doet.

6.

't Vogeltje dat wel te vreden /
 Vrolijk gaat zyn tyd besteden ;
 Leert my hoe 'er altoos stof /
 Is te vinden tot Gods lof.

7.

't Vogeltje dat met genoegen /
 Zonder na het veel te zwoeven /
 Nog kan juichen met het kleyn ;
 Leert my ned'ig vrolijk zyn.

8.

't Vogeltje dat door zyn éten /
 's Makers roem niet wil vergeten ;
 Wpft my ook de matigheyd /
 Om te spyzen op zyn tyd.

9.

't Vogeltje dat zonder zorgen /
 Van den avond tot den morgen /
 Zig kan schikken tot de rust ;
 Maakt myn ziel ook des bekust.

10.

't Vogeltje dat met het lichten /
 Van den dag / my komt te stigten ;
 Wekt my op een zachte wys /
 Tot des Heren lof en prijs.

11.

't Dogeltje dat in zyn wonen /
Noit Gods wps beleid zal honen ;
Leert my ook om 't kleine huis /
Noit te keuren booz een kruis.

12.

't Dogeltje kan noit verbelen /
Booz zyn goigel zoet en kwelen ;
Stille zang upt reuke trek /
Heeft myn ziel nog steeds gebelt.

13 Jun. 1737.

DES CHRISTENS ZWANEN- ZANG;

Ter opwekking om de aarde blymoedig te
verlaten.

STEM. Zie daar, zie daar, daar gaat den Hemel op!
Zie Edeft. Pag. 213.

I.

Daar is geen leven nu booz handen meer /
De koude verstyft myn ingewanden zeer /
Myn spraak verzwaaert / en 't bloet dat schpat
gestremt ;
Mogtans en is myn ziele niet beklemt.

II.

Zy weet / zy weet / na wien zy henen gaat /
Na God haar deel haar zalig toeverlaat ;
Die tot zyn roem ook borens zyne kragt /
Zo menigmaal heeft in myn ziel gebragt.

III.

III.

o blijden dag! o zalig ogenblik!
Ontmoet ik u nu na Gods wps beschik;
Hoe menigmaal heb ik om u gezugt/
Kom voer mp nu in 's Hemels ruimer lugt.

IV.

Baar wel / baar wel / o wereld! ja baar wel /
Met al uw angst en jammerlik gekwel /
Gelukkig zo de bypping van Gods wraak /
Ik nog maar eens mogt dienen tot een baak.

V.

Myn toenend hert heeft lang genoeg beschjeid
Uw weelde-lust / die van boetvaardigheid /
Afkerig is; en die door nieuwwe schuld /
Gedurig kwetst het oog van Gods geduld.

VI.

Gy hebt myn zugt tot vrede lang gehoond /
Ik ga / ik ga / daar vrede liefd en woond;
Myn ziel heeft lang gewenst na 't Vaderland /
Daar liefde leeft en looft in een verband.

VII.

Myn Velland die myn diepe herte ziet /
Kent gy myn lust om 's Hemels leven niet?
Hebt gy myn zugt door liefde niet gewekt /
Na hoger lof ten lebrn uptgestrekt?

VIII.

o ja myn Dorst! 't zo tot uw roem getuigt /
Gortmoedigheid die door uw scepter buigt /
Met heil geloof vind ik in my gewrogt /
Ten welqaat door uw liefde bloed gekoxt.

IX.

Ghooft door u / zo ben ik u verpligt /
Kom breng mp dan eens in uw ew'ig ligt;
Ten eind' myn ziel eens in die tempel raak /
Daar ik myn Dorst zal dienen met vermaak.

IX.

Mijn levens-tyd die heb ik gaan besteden /
 Ter hoving van myn eeuwig zielen leed ;
 Oog sterke God / gy kwaamt my overreden /
 Gy riep tot my / en bragt my in den eed !

X.

Gy wierp de kragt van uwe liefde seelen /
 Als enen band van 't Zalig Trouw-Verbond :
 My om het lyf / en kwam my 't hert te stelen ;
 Gezegt God / gezegt zy die stond.

XI.

Die stond des tyds die zal ik nooit beklagen /
 Doe ik myn leven eerst te regt begon :
 Doe 's levens water in myn oog kwam dagen ;
 En ik gelokt wier na de levens bron.

XII.

Hebt gy my niet / met die tyd te beginnen /
 Welzalig deel / door uwe gunst behoed ;
 Hebt gy my niet in uwen tyd der minnen /
 Beëdigd / en gezegt met uw goed ?

XIII.

Getrouwe Jezu wiens beproefde zorgen /
 Verdient dat ik my wyders u geve :
 En zonder kommer voor den dag van morgen /
 Uw Herders-Trou in al myn daden lie.

XIV.

Gy ziet den gang / gy kent de zwakke treden /
 Van my een mads / een elendig niet :
 Vermogent God / deelt gy dien zegen mede ;
 Die aan myn onmagt / uwe sterke bied.

XV.

Ik zal het voort met u o Herder wagen !
 Nu ik zo vellig op uw borsem rust :
 Heb gy my niet tot heden toe gedragen /
 Op liefde vleugels ! O myn zielen lust !

XVI.

XVI.

Ontfettment Herder / gâ uw trou vergzoten !
 En my verkleinen tot uw herders nut :
 Wil van verbeelding mynen Geest ontbloten ;
 Uw Herder staf die zy myn kragt ten stut.

XVII.

Veel schaapjens die met my te weide gingen /
 En die gy spysde met het reine gras :
 Wier oog en zigt aan u o Herder hingen /
 Om steeds te weten waar uw woning was.

XVIII.

Die gunt gy reeds het Hemel man te rapen /
 In 's Hemels weide die gy boven schenkt :
 Daar gy haar als in uwten schoot laat slapen ;
 En daar gy haar upt uwten beker dzenkt.

XIX.

En onder die ook liebe medgezellen /
 Die met my reisde na des Hemels stad :
 Die daar nu al haar Herder gaan vertellen /
 Wat hun ontmoete op des levens pad.

XX.

O Hemel-beemt / wie kan uw lof verkonden !
 Wie vat den staat van alle die daar staan :
 Daar genen wolf uw schaaphens meer zal won-
 den /

Maar daar zy belliglik ter weide gaan !

XXI.

O hoge weide / eeuwiglik te roemen !
 Waar na den wens van menig schaapje giert :
 Wat draagt uw grond geen lulle witte bloemen ;
 Wier glans en geur het Paradyss verciert.

XXII.

Geluklik schaapje / dat my is ontogen /
 En onlangs nog als boor myn oog ontkwam :
 Wanneer gy wierd in d' Hemel-wep gedzogen /
 Om daar te volgen 't eeuwig Godlik Lam !

XXIII.

XXIII.

Maar zagt ik zwijg / ik zal myn Herder beide /
 En houde my in zyn beschikking stil:
 Op steld my nog in deze lager weide:
 Ik dien zyn Raad / ik eerbied zynen Wil!

XXIV.

Mijn Herder zal my ook eens koopwaarts halen/
 En brenge by die Hemel kudde daar
 Ik nimmer van myn Herder meer zal dwalen;
 Maar veilig wezen by die broeder schaar.

XXV.

Daar zal ik ook myn Herder eeuwig prijzen/
 Voor 't reine voeder / en voor 't zalig zoet:
 Daar zal ik ook myn eerbied hem bewijzen;
 En danke voor zyn lasenis en bloed.

OP HET HEIL-RYK

En Heerlik Hemel Lodt van Mejuff. M. W.
 Openb. VII: 17.

Maria zyt gy dus na uwen Heer getweken /
 En voor ons oog bezweken;
 Bewyl het aardsche lpf voor zwakheden lang be-
 reid /
 Is in het graf geleid /
 Om in dit stof des doots / een korten tyd te slapen/
 Terwyl uw geest gaat rapen
 Het zalig Hemel man / nu voor geen ramp ont-
 stelt:
 In 's Hemels liefde veld!
 Ga daar uw liefde zigt / hebzgd van 't treurig
 klagen /
 Aan uwen Vorst gewagen /

Den beker die gij drinkt / heeft Jezus uwen
blijd /

H door zyn bloed verdient.

Erbiedig nu dat bloed / dat u zyn liefde wonden /

Gezegent doet verkonden ;

Dat u zo menigmaal heeft tot den plicht be-
kwaamt /

Maar nu niet meer beschaamt /

Kunt gij ter Heer gaan van schuld en smet ont-
heben /

Om in het boven leven /

Te smaken van den roem / van 's Konings eer
en lof /

In 't hoge Hemel Hof.

Begaast met dapperheid met Dozzstelijke kragten /

Die al den ramp verzagten ;

En u met bzeugd vervuld / doen blijde henen gaan /

Bewypt van allen traan :

Die hier uo treurig oog zo dikwils kwam te
plengen /

Uw Dozt zou niet gehengen /

Dat daar 't bezuinde hert niet cleraat rijk be-
gaast /

Door tranen wierd gelaast ;

O neen ! dat ziltig nat dat men alhier moet stoz-
ten /

Zou Jezu roem verkozen ;

Die aan zyn treurig volk na doofheid en geklag /

Beloofde énen dag /

Dat blijdschap op haat heeft voor ewig zoude
wezen /

Van 't jammeren genezen ;

En in een woon gebzagt / alwaar de Zulamiet /

Geen tranen meer vergiet.

Maria die zo stil aan Jezu voer gezeten /

Der woeling hond vergeten ;

En

En in uw heil-vertrek het hert deed wakker staan/
 En staag na boven gaan /
 Als uw zo tedze lust in uwe eenzaamheden /
 Genoot een diepe vrede.
 Hoe dikwils hebt g'p in'p dooz uw bezadigtheid /
 Gezegent opgeleid :
 Men g'p aan m'p den plicht / als zonder sprekien
 leerde /
 Maar dooz den lust vermeerde /
 Om waakzaam op m'p'n post te streven na die
 stilt ;
 Maar waart g'p rpk en mild /
 Met zo een zugt bedeckt / niet minder m'p'n bren-
 dinne /
 Was uw getrouwt beminne ;
 Van die / wier boozregt was dat g'p uw reine
 keur /
 Ontsloot met ene deur /
 Van toegang tot uw huis om booz de arme vzo-
 men /
 Bestaag tot u te komen ;
 En wast op hoger last / dat deze gabe spzoot /
 En dat g'uw hert ontsloot ;
 't Was ook een vze gunst / dat Jezu Geest tot
 bidden /
 Uw wekten in het midden ;
 Van ene jammerklagt in 't nare Nederland /
 Hoe hief g'p hert en hand /
 Tot den Saphren Thoon / van Jezus die u
 kende ;
 En zpnen inbloed wende /
 In uwe bede-pligt / tot Zions heil geluk /
 En affmeek van veel druk.
 Nog nu perst ons gewéén / dooz liefde teer be-
 wogen /
 Geen tranen upt uw ogen ;

Erkent nu vooz den troon / dat gp uw bjoerge
jeugt /

Dooz ootmoets reine deugt /

Met diep eerbiedigheid had aan uw Woest ge-
schonken ;

Schoon vorens als verdzonken /

In 's wereldds pedelheid / in weeld en zonde pragt /

Maar dog te regt gebragt.

Maria doe gp flug van d'aard ten Hemel stapte /

En Zon en Maan vertrapte /

Wat dagt gp ed'le ziel / wat dagt gp in die stond /

Doe gp uw liefde mond ;

Gesloten vooz de klagt / dooz galmen bond be-
wogen /

Doe gp uw liefde ogen /

Mer uren van uw Woest op zyne schoonheid sloeg /

Doe gp uw liefde zwoeg /

Ten top van heil geluk / gezegent ging bermaken /

Verhebe ziel wat zaken !

Ondekte doe uw geest in die verandering /

Der boven onzen kring ;

Gzootmoedig nedzig hert ! dooz Hemel zugt ge-
dreven /

Tot in het boven leven ;

Volddoet vooz eutwig aan de staatzugt van uw
geest /

Ga juicht gp om het meest.

De wondzen van uw Woest zyn wondzen van
genaden /

Die uwten lust verzaden ;

En dzenken upt een bzon die uwve bzeugd ver-
bult /

Bevypd van traan en schuld.

Vraag nu zyn Naam-cleraad / ten teken van
zyn pzaalen /

Ga in zyn liefde dwalen ;

Der

Verwondert door een schoon / dat u tot luister
strekt /

En steeds uw oog vertwelt.

Uw rampen zyn volbragt / uw lyden is geleden /

Uw stryd die is volstreden ;

En g'omhoog geboert / in een Dorstinnen stant /

Aan 's Konings Regterhand ;

Die met zyn pykent schoon uw zalig zal belonen /

En uwen hoofde kronen ;

Niet niet een stoflik goud / dat voor een tyd hier
gloort /

Maar eeuwig ongestoort.

Ga neemt die luister kroon en legt ze t'elkens
weder /

Aan 's Konings voeten neder /

Op is uw Zegen-Dorst / die door zyn liefde kragt /

U op zyn zetel bragt ;

Op dat g' eindeloos / die eer-staat zoud ver-
werben /

Zo ging hy voor u sterben ;

En die zyn liefde gunst / heeft u dus trouw ge-
leid /

Gang' prachtig toebereid !

Maar schoon we uw geluk dus opentlik belyden /

En door geen traan benyden /

Wp door 't berlies geraakt geagte zielsvriendin /

Wp treuren nietemin ;

De tranen die ons oog / door treurigheid upt-
kleinzen /

Zyn tranen zonder beynzen /

En in een waar bezef van Zions jammer-smert /

Doen treuren met ons hert.

Uw trouwe goël ging u nu ter schuure dragen /

Wil uw gebaar beklagen /

Jeruzalem / een wolk die ons nog vzezen doct /

Bedzeigt een tranen bloed ;

A 5

De

De waare cieraadsglans der edele geslagten /
 Die gaat gy steeds veragten /
 Schoon dooz 't verlies van die / 't dierbze goud
 oncluistert /
 En ganglik verduistert.
 Ag Nederland! Ag woud gy nog dien hoon be-
 zessen!
 Want die haar handen heffen /
 Ter bede om uw heil / die worden niet gekent /
 Maar in haar eer geschent;
 Dooz weet dat uwen schimp zig zeker gaat ver-
 gissen /
 God zal hun zaak beslissen /
 En die wier zielsbelang gy smadende verguist /
 Hoe zeer uw woede bzuist /
 eens upt dit treurig dal / upt deze lage landen;
 Bezyden van die schanden:
 En voeren gang om hoog / met ene schaar ver-
 éént /
 Die ober u niet weent.

G R A F S C H R I F T

Op de van God geliefde Weduwe M. W.

Een Weduwe maar die / haar man * in 't le-
 ven had;
 En egter vooz haar zelfs een kups ootmoedig vat:
 Maria was haar naain / zo gy na haar mogt
 bragen?
 Zo rust hier in den stof / bezyd van ramp en
 klagen!

CICIDCCXXIV.

II.

XIII.

Jez. LIV: 5.

NAGE-

NAGEDAGTENISSE

Eens Regtvaardigen ter zegeninge, gestaaft
 en bevestigd door 't zalig leven en ster-
 ven van myn veel eerwaarde
 Vriendinne E. K.

De Nagedagtenis /
 Van de opregten is /
 Tot vele zegeningen /
 En nadenk van veel dingen /
 In haren onderzoek :
 Zo meldet ons Gods boek ;
 En dat men ook van vrouwen /
 Die op haar Goël bouwen /
 Mag spreken tot haar lof
 Dooz al als zy van 't stof /
 En 't eigen zpu ontheben /
 Tot in het boven leven ;
 Getuigt ons Salomon /
 Zo helder dan de Zon ;
 Maar minder mag men pryzen /
 Dan 't zalig lodt aanwyzzen.

Geluk dan myn vriendin !
 Met u zo groot gewin ;
 Gy hebt uw Dozst bewogen /
 En zyt ons nu ontvolgen ;
 Ja van ons afgernkt /
 Zoo heeft het u gelukt /
 Om alles te verlaten /
 Dat nimmer konde baten /
 Aan uw boozigtigheid /
 Uw Wps en stil beleid ;

En

En na zo lang te heigen /
 Eens uwen wens te krygen;
 Zo zyt gy heen gegaan /
 Om boven Zon en Maan /
 Te leven zonder sterben /
 En Jezus loon te erven.

O achtbaar aangezicht !
 Wat deed gy my berigt /
 Dan 't stil eerbiedig wezen /
 Wat uyt u was te lezen;
 En my wel eens betoog:
 Geluk eervwaardig oog!
 Wat nu reeds gā beschouwwe /
 Immanuel vol trouwe /
 Op wien gy hebt gesteunt /
 En liefelijk geleunt;
 In deze woestepēn /
 Gā / gā u nu verblipēn /
 Met uwen liefde Dozt /
 Op heeft uw d'ruk getoost;
 En van der aard beneden /
 U beslissigk doen treden /
 In Zalem's bobenstad /
 Genietet nu die schat.

De stromen vol genaden /
 Die zullen daar verzaden /
 Uw onverzade zugt;
 Die dooste na de lugt /
 Dan 't hoge Hemel leven:
 Gā / gā / daar eeuwig zweven /
 En treed ons met den voet /
 Als die nu niet meer moet /
 Met lage sterbelingen /
 Werkeren in de kringen /

Dan

Van Jezu Zulamiet /
Die men beneden ziet.

Maar die het meest verliezen;
En stille tranen kiezen /
Zyt gy o Egtgenoot!
Uw lieve vrouwe is doot /
Zy is u nu ontnomen /
Die cieraad van de vromen;
En die ze u eens gaf /
Die neemt ze u weer af /
Op kwam z'u maar te lenen /
Dag gâ haar by betwenen /
Wp billiken uw klagt /
Al schoon zo lang verwacht;
Maar denk ook dat uw tranen;
In stilheid u vermanen /
Om tog haar zalig lod /
Te kiezen vooz uw God;
O dat haar hogen zegen /
U maakite regt verlegen!

En gy haar lieve kroost /
Dat treurig bleekt en bloost;
Denk hoe gy nu mozt missen /
In al uw broeffenissen /
Het teere moeder hart /
Dat u met zo veel smart /
Pleeg vooz den thoon te leggen;
Ik hoef u niet te zeggen /
Hoe zy wel heeft geweent;
Ten eind u wierd verleent;
Het regt tot die genaden /
Waar in zy haar kon baden;
Heeft zy niet in der nacht /
Met hare jammerklagt /

Al eer het kwam te dagen /
 Al teder opgedragen /
 Van haren Hemel Heer /
 Gedenk hoe zy wel eer /
 Al wees na 's Heren wegen /
 En om des Hemels zegen /
 Met eene natte wang /
 Aanhoudende en lang /
 Haar Goel Ronde smeken /
 Op dat u 't hert mogt bzielen.

Maar laas die bede pleid /
 Die zyt gy nu reeds kwid;
 Gy krygt geen moeder weder /
 Die u zo lief en teder /
 Zal toffen op haar borst /
 Of lokken tot haar Borst /
 O neen / die voorgebeden!
 Die zyn nu al volstreden /
 En in een enkel lof /
 Om hoog in 't Hemel hof /
 Verandert hem ter éren /
 Die haar nu al komt leren /
 Hoe zy die broeder sehaar /
 Moet volgen booz en naar /
 En als niet zege-palmen /
 Haar lof en liefde galmen /
 Booz eulwig daar vermeld /
 Tot roem van haren held!

Dog 'k moet my onderwinden
 Om u myn liebe vzienden /
 In uwen jammerstaat /
 Te geven énen raad;
 Wil u tog tyd'ig wenden /
 Na hem die den bekenden /

Als in een diep geboel /
 En diende ons ten doel ;
 Om haar ootmoedig leven /
 Gezegt na te streben /
 Zo als een Christen doet
 Ten koon van Jezu bloed.

Dees stille in den landen /
 Heest menigmaal haar handen /
 Na boven opgeheft /
 En treuriglijk bezest /
 't Gebied van Hemel vrede /
 Op Jezu Buid benede.
 Het lieve Vaderland /
 Is vol van enen brand /
 Die nimmermeer zal lessen /
 Ten zo de Hemel flessen /
 Het zalig vrede vogt /
 Tot ons wat ruimer bjoet /
 Dit scheen haar te verbieden /
 't Verkeer met vele lieden /
 Zo koos haar eenzaamheid /
 En kweet zig in der tyd /
 Om daar haar lust te boeten /
 Haar Hepland moest verzoeten /
 En spreken na haar hart /
 Wanneer zo was benart /
 Hier was haar levens zonde /
 Hier vond zo ene zonne /
 Ter laving van haar doest /
 En dzenking van haar doest.

Doest Goel moest het wezen /
 Op kon alleen genezen /
 De plage van 't gemoet /
 Die men hier melding doet /

#

En

En teder gaat berigten;
 Maar nu moet alles zwigten/
 Al wat na laagheyt zweemt/
 Nu gp in 's Hemels heemt/
 Met uwen geest gaat weiden/
 Nu stelt gp daar ter yden/
 Al wat de logge aard/
 In onzen zugt nog paart.

Myn ziele gā verlangen/
 Na zulke hoge gangen/
 Bepd geen Hemel zoet/
 Dat 's Hemels Schaar voldoet;
 Geen / laat het u berstrekke/
 Om uwen zugt te wekke/
 Ter uitzigt om het meest/
 Na wellust in den geest.

Myn Dorst gp hebt die kzone/
 Waar me gp wilt belonen/
 Die wettig stryd en veeg;
 Ag waar ze weggelegt!
 Doo? zoo een lage made/
 Ag woud gp eens verzade!
 De zugt na Hemel sppg/
 Tot uwen hogen ppg!

CICICCCXXXV

I.
IX.

LYK.

LYK-TRANEN OP N. N.

STEM. Ps. CXVI.

I.

Aanballig hert dat my het treuren leert /
 Terwyl gy vaart op Cherubynne pennen /
 Om eeuwig u aan uwen God te wennen /
 Waar doo? myn vzeugt in droefenis verkeert:

II.

't Is waar Gods weg is altoos zalig goed /
 Zwpg / zond'g vleesch / het past u niet te spre-
 ken /
 Alschoon ge voelt de ogen treurig leken ;
 Geen ongeloof schenkt my dien tranen bloed:

III.

Wie wraakte oit dat diepe jammer smert /
 De tranen dede langs de wangen rollen /
 Die 't heil geloof dan weder dede stollen :
 We treuren magtig / dog ook met ons hert:

IV.

Wp missen een geagte ziele-vriendin /
 Maar gunnen haar het eeuwig zalig leven /
 We zyn heur kwpt / maar zoeken ook te stre-
 ven
 En op te zien / na haar zo groot getoorn.

V.

Hoe zyt Gy in die vaste Stad geboert ?
 Wp nog op zee / en gy nu reeds op 't droge /
 Wp nog zo ver / gy onder 's Konings oge /
 Wp in de smert / die u niet meer beroert ?

VI.

Gy koos de kroon en liet ons in de schand /
 Gy krygt de rust / en laat ons in het zwerben /
 Wp in het woest / gy in uw hups en erven ;
 Wp nog op reys / gy in het vaderland !

2

VII.

VII.

't Zp u gegunt vziendinne dat uw Dozst /
 Uw jammer klagt en banden quam te slaken;
 't Zp u gegund / de haven in te raken:
 't Zp u gegund te lesschen uwen dozst

VIII.

Apt ene bzon / die ons dit zalig nat /
 Op aarde nog zo spaarzaam komt te schenken;
 Maar die uw zugt nu eeuwiglik zal bzenken:
 Wp gunne u / wp gunne u dien schat!

IX.

Geagte vziend / gp mist uw waarde bzoutw;
 Gedenk aan uw verlies / en aan haar voorze-
 beden /
 Hoog tydighlik heur gangen na te treden;
 Kiest wpszeliik en zonder naberouw.

X.

Heer Jezu zyt ons zalig middelpunt /
 En blyft het doel van alle onze daden /
 En wil ons ook met haar genot verzaden;
 Kom Jezu lief / dit zp ons ook gegunt!

XI.

Geest dog de blyken van uw goeden Geest /
 Eens in haar kroost / dat zp heeft nagelaten;
 Op dat uw vrees ook dien tot hunnen baten:
 Als 't egte beeld dat in haar is geweest.

XII.

Berlos my ook eens upt dit tranen dal /
 Of is 't uw wil / om nog wat om te baren /
 Op deze zee / op deze woeste baren?
 Blyf Jezu lief / blyf dan myn enig al!

CICICCCXXXVI.

VIII.

III.

TER

TER GELEGENTHEID VAN 'T WONDER GODS,

Betoont in 't boedvaardig sterven van een
Gedezerteert Zoldaat, onlangs in ene
nabuurige Provintie, tot een uytne-
ment bewys van Jezu Alvermo-
gende Genade voorgevallen.

STEM. Zie Pag. 122.

I.

Ontweesterstaande magt / in staat om t'allen
tpden /
Uw sterkte te verbeelden /
De éren het vertoog /
't Geen ons uw heil-beschik liet komen onder 't
oog!

II.

Een arm Bezoldeling / ging van zyn Daandel
lopen /
Om dus zyn doot te kopen /
Dooz zulk een wanbedryf;
Een schuld van zyne ziel / ter straffe vooz het
lpf.

III.

Maar dooz uw wondze gunst / liet gy hem teder
noden /
Dooz een van uw boden;
Die langs uw wps bestuur /
Dem roofde van de hel / en rekte upt het vuur.

3

IV.

IV.

Er gaast uw dierbze knegt / met veel beled te
spreeken /

Om indruik aan te kweken ;

En schoot nu ook een schigt

Van uw Helden-boog / waar voor den duist'ers
zwigt :

V.

Onkunde wierd gebeld / uw ligt begon te stra-
len /

En in zyn ziel te dalen ;

Uw Riegt dat wierd vertoont /

Dat nimmermeer de schuld des doemclings ver-
schoont.

VI.

Met herte sinelt als wasch / 't gemoet dat laat
zig kneden /

De schuld die werd beleden /

Met wazaking van de tyd ;

Die buiten God besteed / nu diende ter verwoyt.

VII.

De eerbied ryst om hoog / die 't Gods-Riegt ziet
geschonden /

En tuigt met vollen monden :

Ag Jezu schouw myn staat !

Met een ontferment oog ; 't is immers niet te
laat

VIII.

Voor een die u zyn zucht en kluissters nu ver-
toonde /

En die gij lang verschoonde ;

Wil my verloren zoon /

Vergeven uw pardon / en brengen tot uw
woon.

IX.

IX.

De elent'ring verkreeg een rijtstel van dyle da-
gen /

Om nader te getwogen /
Van zynen jammerstant /
Op traande om zyn schuld / en geenzing om de
schand.

X.

Hw dienstknegt die hield aan ; gy schonk de booz-
gebeden /

Der vromen hier beneden ;
Booz al hebt gy gestreht /
Hw inbloed tot zyn ziel / dat ruimte in hem
wekt.

XI.

Hoe wonder is uw weg / hoe wonder zyn uw
gangen /

Gy gaast hem blyde wangen ;
Met heiging na zyn doot :
Een wellust booz zyn ziel / ter ruste in uw schoot.

XII.

De Leeraar sing verzet / en ging hem trouwer-
manen /

Hoe vreugd en blyde tranen /
Wel eens booz zatans list /
Het zelfs bedrogen hert / des zondaars heeft ver-
gift.

XIII.

Maar neen / de Eyder zep „ zou ik / zou ik niet
„ schikken /

„ Die na wat ogenblikken /
„ Zal komen booz Gods roel !
„ Indien ik Jesu bloed niet stelde tot myn
„ doel ?

XIV.

XIV.

„ 't Alwetent heilig oog / dat kent myn hert en
 „ nieren /
 „ 'k Wil geen verbeelding bieren ;
 „ God weet wat dat het is !
 „ Dat Jezu lieve ligt / schonk in myn duister-
 „ nis ! „

XV.

De wagters die hem dooſts / bemaakten in de
 kringen
 Met veel verwonderingen ;
 Die smolten nebens hem /
 Beroert door zynen zugt / bewogen door zyn
 ſtem.

XVI.

Nog heeft hy door zyn doot dus 's Hemels weg
 geoppen :
 „ O zondaar ! 'k was door dezen ;
 „ Zo dwaas ook als gy zyt /
 „ Gedenk aan mynen ſtaat / en 't ſpreken met
 „ beled ;

XVII.

„ Gewis / gewis / ik ben dier dingen ten ge-
 „ tuige /
 „ Zo wy door God niet buig /
 „ Zo hy ons hert niet gleeft ;
 „ Wy werden nimmermeer in zynen zoon ge-
 „ lieft !

XVIII.

„ Vergun my doemeling uw eeuwig te ver-
 „ een /
 „ O Jezu Heer der Heren ! „
 „ Dit was zyn laaſte woort /
 Doe zyn verbleekte mond in 't ſpreken wierd ge-
 ſloot.

XIX.

XIX.

• Zegnerpke Dorst! den rpkdom utwer wegen/
Maakt ons te regt verlegen!
Waar doo? gy tot uw roem/
Schenkt leven in de doot / en zegen booz den daem!

XX.

Wie zou den Hemel niet ten wonder-woon ver-
klaren?
Daar g'in komt t'openbaren /
De vyfheid van uw magt /
De zussen van uw trouw / de tekens van uw kragt
Halelujah!

CICIDCCXXXVII.

XI.

I.

OP DE ZEKERE

En onfeilbare verwagting van des Heren
Volk. Ten besluite van 't Werkje
hier bygevoegt.

I
Is 't waar of vals dat ons den Hemel zal /
Beyzden van den ramp en 't ongebal /
Dat ons gestaag vervolgt overal /
Waar wy ons wenden!

Gewis / gewis / die zaak is buiten spf /
Dorst Jezu zal zyn Zulamiet en wpf /
Niet altoos laten in het zwakke spf /
Zo wy hem kenden:

Het

Het ongeloof wierd schigtig stom gemaakt /
 Zyn edel Woord dient nimmermeer gewaakt :
 De dierbje zagt die om den Heuvel haakt /
 (Door hem verkregen)

Werd door zyn kragt ook aan die lof geboeid /
 En door zyn Geest met zo een wens besproeid /
 Kom Jezus lief / de heilbegeert die groeid :
 Schenkt ons dien zegen !

Amen / het zy alzo.

1 Decemb. 1737.

E I N D E.

REGISTER VAN EENIGE BOEKEN

Die by ADRIANUS DOUCL
Pieters-Z. Gedrukt of te beko-
men zyn.

Brown Christus de Weg, de Waarheyd en het
Leven, in 8.

— het Leven des Geloofs ten tyden van be-
proevingen, in 8.

Bouman de Vernieuwde Mensch, in 8.

— Triumph der gunste Gods, in 8.

Benning Gronden der Christelyke Religie, in 12.

Brunsveld Naauwkeurig Christendom, in 8.

Elgersma over de zeve laatste woorden van Jesus, in 8.

Eyffonius een zevendaags onderwys, in 12.

De Frein de ongelukkige staat der Godlozen, in 8.

— over het Kaartspel, in 8.

— linkhuysen een Spiegel die niet vleyd, in 8.

Goltzius over Jacobus, in 4.

Hellenbroek Bybelsche Keurstoffen, 2 deelen, in 4.

— de Kruistriumph van Vorst Messias, in 4.

Koelman de pligten der Ouderen, in kinderen voor
Godt op te voeden, in 8.

Lodensteyn beschouwinge van Zion, in 4.

— Weegschaal van de gebreken en struykelin-
gen der Heyligen op de Aarde, in 8.

— Geestelyke Opwekker voor het onverlo-
chende, doode en geesteloze Christendom, in 8.

— de Heerlykheyd van een Waar Christelyk
Leven, tweede druk vermeerderd met een Voor-
reden

REGISTER van eenige BOEKEN.

- reden van Justus Muntendam, Predikant tot Rotterdam, in 8.
- Lodensteyn's Gezangen, in 8.
- Molenaar over de Catechismus, 2 deelen, in 8.
- nuttige Mengelstoffen, in 8.
- kort begrip der Christelyke Religie, in 8.
- Myseras der Vromen ondervinding op den weg na den Hemel, in 8.
- idem alle syn Werkjes compleet, in 8.
- Meiners Jesus de Levendigmaker der Uytverkorene dooden, in 8.
- Otterbos de Geestelyke Mensch, in 8.
- Oldenburg over de eerste Brief van Johannes, in 12.
- Overstratens Geestelyke Gezangen en Gedigten, in 8.
- De Roepende Stem aan sluimerende Christenen, in 12.
- Le Roy de vier laatste Uyt-Eynden der menschen, vertoont in vyf Predikationen, tweede druk, merkelyk verbeterd, in 8.
- Zeedige Verhandelinge van de Praetyke des Heyligen Avondmaals, in 8.
- Schiere over 't Lyden, in 4.
- Schuts acht onbegrypelyke Wonderen, in 8.
- Van Sorgen en Klock's Gezangen, in 8.
- Verzameling van zeven Predikationen, door D.E.K.R. in 8.
- Velingius Gezangen, in 8.
- Venema den Twist des Heeren met de Inwoonderen des Lands, in 8.
- Verschuur zelfs onderzoek, in 12.
- Een Wegwyzer ten Hemel, in 12.
- En veelderhande Theologische Boeken meer, alsook die daaglyks uytkomen.

ot-

na

ne

1.

3.

2.

1.

1.

3.

1.

1.

na

ok

Pol.

